

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2011/87/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 25 października 2010 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, Umowy w formie protokołu między Unią Europejską a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim ustanawiającego mechanizm rozstrzygania sporów mający zastosowanie do sporów dotyczących postanowień handlowych Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim, z drugiej strony 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 109/2011 z dnia 27 stycznia 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 661/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymagań dotyczących homologacji typu niektórych kategorii pojazdów silnikowych i ich przyczep odnoszących się do osłon przeciwzobryzgowych kół ⁽¹⁾ 2
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 110/2011 z dnia 8 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 458/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskiego systemu zintegrowanych statystyk na temat ochrony socjalnej (ESSPROS) w odniesieniu do odpowiednich formatów przesyłania danych, wyników, które mają zostać przesłane, oraz kryteriów oceny jakości dla modułu ESSPROS dotyczącego świadczeń netto z tytułu ochrony socjalnej ⁽¹⁾ 29
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 111/2011 z dnia 7 lutego 2011 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej 33

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 112/2011 z dnia 7 lutego 2011 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej	35
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 113/2011 z dnia 7 lutego 2011 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej	37
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 114/2011 z dnia 8 lutego 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	39

DYREKTYWY

★ Dyrektywa Komisji 2011/10/UE z dnia 8 lutego 2011 r. zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia bifentryny jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy ⁽¹⁾	41
★ Dyrektywa Komisji 2011/11/UE z dnia 8 lutego 2011 r. zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia octanu (Z, E)-tetradeka-9,12-dienylu jako substancji czynnej do załącznika I i IA do tej dyrektywy ⁽¹⁾	45
★ Dyrektywa Komisji 2011/12/UE z dnia 8 lutego 2011 r. zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia fenoksykarbu jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy ⁽¹⁾	49
★ Dyrektywa Komisji 2011/13/UE z dnia 8 lutego 2011 r. zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia kwasu nonanowego jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy ⁽¹⁾	52

DECYZJE

2011/88/UE:

★ Decyzja Komisji z dnia 9 czerwca 2010 r. w sprawie pomocy państwa C 1/09 (ex NN 69/08) udzielonej przez Węgry na rzecz MOL Nyrt. (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 3553) ⁽¹⁾ ...	55
--	----

2011/89/UE:

★ Decyzja Komisji z dnia 8 lutego 2011 r. w sprawie wkładu finansowego Unii w ponoszone przez Niderlandy koszty badań nad gorączką Q (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 554)	72
---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 25 października 2010 r.

w sprawie podpisania, w imieniu Unii, Umowy w formie protokołu między Unią Europejską a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim ustanawiającego mechanizm rozstrzygania sporów mający zastosowanie do sporów dotyczących postanowień handlowych Układu eurośroziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim, z drugiej strony

(2011/87/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 24 lutego 2006 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z partnerami z regionu śródziemnomorskiego w celu ustanowienia mechanizmu rozstrzygania sporów odnoszącego się do postanowień handlowych.
- (2) Negocjacje były prowadzone przez Komisję w konsultacji z komitetem wyznaczonym zgodnie z art. 207 Traktatu oraz w ramach wytycznych negocjacyjnych wydanych przez Radę.
- (3) Negocjacje te zostały zakończone i Umowa w formie protokołu („protokół”) między Unią Europejską a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim ustanawiającego mechanizm rozstrzygania sporów mający zastosowanie do sporów dotyczących postanowień handlowych Układu eurośroziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim, z drugiej strony⁽¹⁾, została paraflowana w dniu 9 grudnia 2009 r.
- (4) Protokół powinien zostać podpisany,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii podpisanie Umowy w formie protokołu między Unią Europejską a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim ustanawiającego mechanizm rozstrzygania sporów mający zastosowanie do sporów dotyczących postanowień handlowych Układu eurośroziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim, z drugiej strony („protokół”), z zastrzeżeniem zawarcia tego protokołu⁽²⁾.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania protokołu w imieniu Unii, z zastrzeżeniem jego zawarcia.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 25 października 2010 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 129 z 15.5.2002, s. 3.

⁽²⁾ Tekst protokołu zostanie opublikowany wraz z decyzją w sprawie jego zawarcia.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 109/2011

z dnia 27 stycznia 2011 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 661/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymagań dotyczących homologacji typu niektórych kategorii pojazdów silnikowych i ich przyczep odnoszących się do osłon przeciwzobryzgowych kół

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 661/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wymagań technicznych w zakresie homologacji typu pojazdów silnikowych dotyczących ich bezpieczeństwa ogólnego, ich przyczep oraz przeznaczonych dla nich układów, części i oddzielnych zespołów technicznych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 661/2009 jest odrębnym rozporządzeniem do celów procedury homologacji typu, określonej w dyrektywie 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywie ramowej)⁽²⁾.
- (2) Rozporządzeniem (WE) nr 661/2009 uchylono dyrektywę Rady 91/226/EWG z dnia 27 marca 1991 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do osłon przeciwzobryzgowych kół niektórych kategorii pojazdów silnikowych i ich przyczep⁽³⁾.
- (3) W rozporządzeniu (WE) nr 661/2009 określono podstawowe przepisy w sprawie wymagań dotyczących homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do ich osłon przeciwzobryzgowych kół oraz homologacji typu osłon przeciwzobryzgowych kół jako oddzielnych zespołów technicznych. Konieczne jest obecnie ustalenie szczegółowych procedur, badań i wymagań dotyczących tego rodzaju homologacji typu.
- (4) W tym celu właściwe jest przeniesienie do niniejszego rozporządzenia wymagań określonych w dyrektywie 91/226/EWG, dostosowanych w stosownych przypadkach do rozwoju wiedzy naukowej i technicznej.

- (5) Zakres niniejszego rozporządzenia powinien być zgodny z zakresem rozporządzenia (WE) nr 661/2009, a więc powinien być ograniczony do pojazdów kategorii N i O. Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Technicznego ds. Pojazdów Silnikowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do zdefiniowanych w załączniku II do dyrektywy 2007/46/WE pojazdów kategorii N i O wyposażonych w osłony przeciwzobryzgowie kół, jak również do osłon przeciwzobryzgowych kół przeznaczonych do zainstalowania w pojazdach kategorii N i O.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „osłona przeciwzobryzgowia kół” oznacza układ przeznaczony do ograniczania rozbrzyziwania wody wyrzucanej w górę przez koła pojazdu będącego w ruchu, składający się z błotnika, fartuchów przeciwdeszczowych i falban wyposażonych w urządzenie przeciwzobryzgowie kół;
- 2) „błotnik” oznacza sztywną lub półsztywną część przeznaczoną do przechwytywania wody wyrzucanej w górę przez koła oraz kierowania jej w stronę podłoża; błotnik może w całości lub częściowo stanowić integralną część nadwozia pojazdu lub innych części pojazdu, takich jak dolny element platformy ładunkowej;
- 3) „fartuch przeciwdeszczowy” oznacza elastyczną część przytwierdzoną pionowo za kołem do dolnego elementu podwozia, powierzchni ładunkowej lub do błotnika; fartuch przeciwdeszczowy musi także zmniejszać ryzyko podnoszenia z podłoża przez opony małych przedmiotów, szczególnie żwiru, oraz odrzucania ich w górę i na boki w kierunku innych użytkowników drogi;

⁽¹⁾ Dz.U. L 200 z 31.7.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 103 z 23.4.1991, s. 5.

- 4) „urządzenie przeciwrozbrygowe kół” oznacza część osłony przeciwrozbrygowej kół, która może zawierać separator powietrza/wody i pochłaniacz energii;
- 5) „separator powietrza/wody” oznacza część wchodzącą w skład falbany lub fartucha przeciwdeszczowego, poprzez którą może przepływać powietrze, a która zmniejsza emisję rozbryzgiwanej wody;
- 6) „pochłaniacz energii” oznacza część wchodzącą w skład błotnika lub falbany lub fartucha przeciwdeszczowego, która pochłania energię wody, zmniejszając w ten sposób strumień rozbryzgiwanej wody;
- 7) „falbana zewnętrzna” oznacza część umieszczoną w przybliżeniu na płaszczyźnie pionowej, która jest równoległa do płaszczyzny wzdłużnej pojazdu i która może tworzyć część błotnika lub nadwozia pojazdu;
- 8) „koła kierowane” oznaczają koła, które uruchamiane są przez układ kierowniczy pojazdu;
- 9) „oś samokierująca” oznacza oś obracaną dokoła centralnego punktu w taki sposób, że może ona zatoczyć poziomy łuk;
- 10) „koła samokierowane” oznaczają koła nieuruchamiane przez urządzenie kierujące pojazdu, które mogą obracać się pod kątem nieprzekraczającym 20° dzięki tarcu wywieranemu przez podłoże;
- 11) „oś podnoszona” oznacza oś zdefiniowaną w pkt 2.15 załącznika I do dyrektywy 97/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾;
- 12) „pojazd bez ładunku” oznacza pojazd gotowy do jazdy, określony w pkt 2.6 załącznika I do dyrektywy 2007/46/WE;
- 13) „bieżnik” jest częścią opony zdefiniowaną w pkt 2.8 załącznika II do dyrektywy Rady 92/23/EWG ⁽²⁾;
- 14) „typ urządzenia przeciwrozbrygowego kół” oznacza urządzenia, które nie różnią się pod względem następujących głównych cech:
- zasady fizycznej przyjętej w celu ograniczenia emisji (pochłanianie energii wody, separator powietrza/wody);
 - materiałów;
 - kształtu;
 - wymiarów, w stopniu, w jakim mogą one wpływać na zachowanie się materiału;
- 15) „pojazd ciągnący naczepę” oznacza pojazd ciągnący zdefiniowany w pkt 2.1.1.2.2 załącznika I do dyrektywy 97/27/WE;
- 16) „technicznie dopuszczalna maksymalna masa całkowita (M)” oznacza maksymalną technicznie dopuszczalną masę całkowitą pojazdu podaną przez producenta, opisaną w pkt 2.8 załącznika I do dyrektywy 2007/46/WE;
- 17) „typ pojazdu w odniesieniu do osłon przeciwrozbrygowych kół” oznacza pojazdy kompletne, niekompletne lub skompletowane, które nie różnią się pod względem:
- typu urządzenia przeciwrozbrygowego kół zamontowanego w pojeździe,
 - oznaczenia typu osłony przeciwrozbrygowej kół nadanego przez producenta.

Artykuł 3

Homologacja typu WE pojazdu w odniesieniu do osłon przeciwrozbrygowych kół

1. Producent lub przedstawiciel producenta przedkłada organowi udzielającemu homologacji wnioszek o udzielenie homologacji typu WE pojazdu w odniesieniu do jego osłon przeciwrozbrygowych kół.

2. Wniosek sporządza się zgodnie ze wzorem dokumentu informacyjnego zamieszczonym w części 1 załącznika I.

3. Jeżeli spełniono odpowiednie wymagania określone w załącznikach III i IV do niniejszego rozporządzenia, organ udzielający homologacji udziela homologacji typu WE i wydaje numer homologacji typu zgodnie z systemem przydziału numerów określonym w załączniku VII do dyrektywy 2007/46/WE.

Organ udzielający homologacji nie może przydzielić tego samego numeru innemu typowi pojazdu.

4. Do celów ust. 3 organ udzielający homologacji wydaje świadectwo homologacji typu WE sporządzone zgodnie ze wzorem zamieszczonym w części 2 załącznika I.

Artykuł 4

Homologacja typu WE oddzielnego zespołu technicznego dotycząca osłon przeciwrozbrygowych kół

1. Producent lub jego przedstawiciel przedkłada organowi udzielającemu homologacji wnioszek o udzielenie homologacji typu WE oddzielnego zespołu technicznego dotyczącej typu osłon przeciwrozbrygowych kół.

Wniosek sporządza się zgodnie ze wzorem dokumentu informacyjnego zamieszczonym w części 1 załącznika II.

2. Jeżeli spełniono odpowiednie wymagania określone w załącznikach III i IV do niniejszego rozporządzenia, organ udzielający homologacji udziela homologacji typu WE oddzielnego zespołu technicznego i wydaje numer homologacji typu zgodnie z systemem przydziału numerów określonym w załączniku VII do dyrektywy 2007/46/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 233 z 25.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 129 z 14.5.1992, s. 95.

Organ udzielający homologacji nie może przydzielić tego samego numeru innemu typowi oddzielnego zespołu technicznego.

3. Do celów ust. 2 organ udzielający homologacji wydaje świadectwo homologacji typu WE sporządzone zgodnie ze wzorem zamieszczonym w części 2 załącznika II.

Artykuł 5

Znak homologacji typu WE oddzielnego zespołu technicznego

Na każdym oddzielnym zespole technicznym zgodnym z typem, w odniesieniu do którego udzielono homologacji typu WE oddzielnego zespołu technicznego na mocy niniejszego rozporządzenia, umieszcza się znak homologacji typu WE oddzielnego zespołu technicznego określony w części 3 załącznika II.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 stycznia 2011 r.

Artykuł 6

Ważność i rozszerzenie homologacji udzielonych na mocy dyrektywy 91/226/EWG

Organy krajowe zezwalają na sprzedaż i dopuszczenie do ruchu pojazdów i oddzielnych zespołów technicznych, w odniesieniu do których udzielono homologacji typu na mocy dyrektywy 91/226/EWG przed dniem 1 listopada 2012 r., i nadal udzielają rozszerzenia homologacji dla tych pojazdów i oddzielnych zespołów technicznych zgodnie z warunkami określonymi w dyrektywie 91/226/EWG.

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

DOKUMENTY ADMINISTRACYJNE DOTYCZĄCE HOMOLOGACJI TYPU WE POJAZDÓW W ODNIESIENIU DO ICH OSŁON PRZECIWOZBRYZGOWYCH KÓŁ

C Z Ę Ś Ć 1

Dokument informacyjny

WZÓR

Dokument informacyjny nr ... dotyczący homologacji typu WE pojazdu w odniesieniu do jego osłon przeciwzobryzgowych kół (*).

Poniższe informacje należy dostarczyć w trzech egzemplarzach, wraz ze spisem treści. Wszelkie rysunki należy sporządzić w odpowiedniej skali i stopniu szczegółowości w formacie A4 lub złożone do formatu A4. Fotografie, jeśli zostały załączone, muszą być dostatecznie szczegółowe.

Jeżeli układy, części lub oddzielne zespoły techniczne są sterowane elektronicznie, należy przedstawić informację na temat działania tego sterowania.

0. INFORMACJE OGÓLNE

0.1. Marka (nazwa handlowa producenta):

0.2. Typ:

0.2.1. Nazwa(-y) handlowa(-e) (o ile występuje(-ą)):

0.3. Sposób identyfikacji typu, jeśli oznaczono na pojeździe^(b):

0.3.1. Umieszczenie tego oznaczenia:

0.4. Kategoria pojazdu^(c):

0.5. Nazwa i adres producenta:

0.8. Adres(-y) fabryki montującej:

0.9. Nazwa i adres przedstawiciela producenta (jeśli istnieje):

1. OGÓLNE CECHY KONSTRUKCYJNE POJAZDU

1.1. Fotografie lub rysunki egzemplarza typu pojazdu:

1.3. Liczba osi i kół:

1.3.1. Liczba i umiejscowienie osi z kołami bliźniaczymi:

1.3.2. Liczba i umiejscowienie osi kierowanych:

2. MASY I WYMIARY^{(f)(g)}

(w kg i mm) (w razie potrzeby odwołać się do rysunku)

2.1. Rozstaw(-y) osi (pojazd w pełni obciążony)^{(g)(l)}:

2.6. Masa pojazdu gotowego do jazdy (maksymalna i minimalna dla każdego wariantu) Masa pojazdu z nadwoziem i, w przypadku pojazdu ciągnącego kategorii innej niż M₁, ze sprzęgiem, jeżeli został zamontowany przez producenta, w stanie gotowym do jazdy lub masa podwozia, lub podwozia z kabiną, bez nadwozia lub sprzęgu, jeśli producent nie wyposaża w nadwozie lub sprzęg (z płynami, narzędziami, kołem zapasowym, jeśli zostało dostarczone, i kierowcą oraz, w przypadku autobusów i autokarów, członkiem załogi, o ile w pojeździe przewidziano dla niego miejsce siedzące)^(h) (maksimum i minimum dla każdego wariantu):

2.6.1. Rozkład tej masy na osie, a w przypadku naczepy lub przyczepy z osią centralną, obciążenie w punkcie sprzęgu (maksimum i minimum dla każdego wariantu):

2.8. Technicznie dopuszczalna maksymalna masa całkowita, podana przez producenta⁽ⁱ⁾⁽³⁾:

9. NADWOZIE

9.20. Osłona przeciwzobryzgowia kół

(*) Dla pojazdów kategorii N1 i pojazdów kategorii N2 o technicznie dopuszczalnej maksymalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 7,5 ton korzystających z odstępstwa określonego w pkt 0.1 załącznika IV do niniejszego rozporządzenia, można stosować dokument informacyjny zamieszczony w załączniku II do dyrektywy 78/549/EWG.

9.20.0. Występowanie: tak/nie/częściowo⁽¹⁾

9.20.1. Krótki opis pojazdu w odniesieniu do osłon przeciwrobryzgowych i ich części:

9.20.2. Szczegółowe rysunki osłon przeciwrobryzgowych i ich położenia w pojeździe, przedstawiające wymiary określone na rysunkach w załączniku VI do rozporządzenia (UE) nr 109/2011, z uwzględnieniem maksymalnych wymiarów zespołu opona/koło:

9.20.3. Numer(-y) homologacji urządzenia(-ń) przeciwrobryzgowego(-ych) kół, jeżeli istnieje(-ą):

Data, podpis

C Z Ę Ś Ć 2

W Z Ó R

(maksymalny format: A4 (210 × 297 mm))

Ś W I A D E C T W O H O M O L O G A C J I T Y P U W E

Pieczęć organu udzielającego homologacji typu

Zawiadomienie dotyczące:

— homologacji typu WE ⁽¹⁾ — rozszerzenia homologacji typu WE ⁽¹⁾ — odmowy homologacji typu WE ⁽¹⁾ — cofnięcia homologacji typu WE ⁽¹⁾	}	typu pojazdu w odniesieniu do jego osłon przeciwrozbryzgowych kół

w odniesieniu do rozporządzenia (UE) nr .../..., ostatnio zmienionego rozporządzeniem (UE) nr .../... ⁽¹⁾

Numer homologacji typu WE:

Powód rozszerzenia:

S E K C J A I

- 0.1. Marka (nazwa handlowa producenta):
- 0.2. Typ:
- 0.2.1. Nazwa(-y) handlowa(-e) (o ile występuje(-ą)):
- 0.3. Sposób identyfikacji typu, jeśli oznaczono na pojeździe ⁽²⁾:
- 0.3.1. Umieszczenie tego oznaczenia:
- 0.4. Kategoria pojazdu ⁽³⁾:
- 0.5. Nazwa i adres producenta:
- 0.8. Nazwa(-y) i adres(-y) fabryki montującej:
- 0.9. Nazwa i adres przedstawiciela producenta (jeśli istnieje):

S E K C J A II

1. Informacje dodatkowe: zob. uzupełnienie.
2. Upoważniona placówka techniczna odpowiedzialna za przeprowadzenie badań:
3. Data sprawozdania z badań:
4. Numer sprawozdania z badań:
5. Uwagi (jeżeli występują): zob. uzupełnienie.
6. Miejsowość:
7. Data:
8. Podpis:
9. Załącza się spis treści pakietu informacyjnego, złożonego organowi udzielającemu homologacji, który może być udostępniony na życzenie.

⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.⁽²⁾ Jeżeli sposób identyfikacji typu zawiera znaki niemające znaczenia dla opisu typu pojazdu, części lub oddzielnego zespołu technicznego objętych niniejszym dokumentem informacyjnym, znaki te przedstawia się w dokumentacji symbolem?? (np. ABC??123??).⁽³⁾ Zgodnie z definicją w sekcji A załącznika II do dyrektywy 2007/46/WE.

*Uzupełnienie***do świadectwa homologacji typu WE nr**

1. Dodatkowe informacje
 - 1.1. Charakterystyka urządzeń przeciwzobryzgowych kół (typ, krótki opis, znak towarowy lub nazwa handlowa, numer(-y) homologacji typu części):
 5. Ewentualne uwagi:
-

ZAŁĄCZNIK II

DOKUMENTY ADMINISTRACYJNE DOTYCZĄCE HOMOLOGACJI TYPU WE OSŁON PRZECIWOZBRYZGOWYCH KÓŁ JAKO ODDZIELNYCH ZESPOŁÓW TECHNICZNYCH

CZĘŚĆ 1

Dokument informacyjny

WZÓR

Dokument informacyjny nr ... dotyczący homologacji typu WE osłon przeciwzobryzgowych kół jako oddzielnego zespołu technicznego.

Poniższe informacje należy dostarczyć w trzech egzemplarzach, wraz ze spisem treści. Wszelkie rysunki należy sporządzić w odpowiedniej skali i stopniu szczegółowości w formacie A4 lub złożone do formatu A4. Fotografie, jeśli zostały załączone, muszą być dostatecznie szczegółowe.

Jeżeli układy, części lub oddzielne zespoły techniczne, o których mowa w niniejszym dokumencie informacyjnym, są sterowane elektronicznie, należy przedstawić informacje na temat działania tego sterowania.

0. INFORMACJE OGÓLNE

0.1. Marka (nazwa handlowa producenta):

0.2. Typ:

0.5. Nazwa i adres producenta:

0.7. W przypadku części i oddzielnych zespołów technicznych, miejsce i sposób umieszczenia znaku homologacji WE:

0.8. Adres(-y) fabryki montującej:

0.9 Nazwa i adres przedstawiciela producenta (jeśli istnieje):

1. OPIS URZĄDZENIA

1.1. Opis techniczny urządzenia przeciwzobryzgowego kół ze wskazaniem jego fizycznej zasady działania oraz odpowiedniego badania, któremu musi zostać poddane:

1.2. Zastosowane materiały:

1.3. Rysunek(-ki) dostatecznie szczegółowy(-e) i w odpowiedniej skali w celu umożliwienia zidentyfikowania tego urządzenia (lub tych urządzeń). Rysunek musi wskazywać miejsce przeznaczone na umieszczenie znaku homologacji typu WE części:

Data

Podpis

CZĘŚĆ 2

WZÓR

(maksymalny format: A4 (210 × 297 mm))

ŚWIADECTWO HOMOLOGACJI TYPU WE

Pieczęć organu udzielającego homologacji typu

Zawiadomienie dotyczące:

— homologacji typu WE ⁽¹⁾	}	typu osłony przeciwozbryzgowej kół jako części/oddzielnego zespołu technicznego
— rozszerzenia homologacji typu WE ⁽¹⁾		
— odmowy homologacji typu WE ⁽¹⁾		
— cofnięcia homologacji typu WE ⁽¹⁾		

w odniesieniu do rozporządzenia (UE) nr .../..., ostatnio zmienionego rozporządzeniem (UE) nr .../... ⁽¹⁾

Numer homologacji typu WE:

Powód rozszerzenia:

SEKCJA I

- 0.1. Marka (nazwa handlowa producenta):
- 0.2. Typ:
- 0.3. Sposób identyfikacji typu, jeśli oznaczono na oddzielnym zespole technicznym ⁽²⁾:
- 0.3.1. Umieszczenie tego oznaczenia:
- 0.5. Nazwa i adres producenta:
- 0.7. Miejsce i sposób umieszczenia znaku homologacji WE:
- 0.8. Nazwa(-y) i adres(-y) fabryki montującej:
- 0.9. Nazwa i adres przedstawiciela producenta (jeśli istnieje):

SEKCJA II

1. Informacje dodatkowe (w stosownych przypadkach): zob. uzupełnienie.
2. Upoważniona placówka techniczna odpowiedzialna za przeprowadzenie badań:
3. Data sprawozdania z badań:
4. Numer sprawozdania z badań:
5. Uwagi (jeżeli występują): zob. uzupełnienie.
6. Miejscowość:
7. Data:
8. Podpis:
9. Załącza się spis treści pakietu informacyjnego, złożonego organowi udzielającemu homologacji, który może być udostępniony na życzenie.

⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.⁽²⁾ Jeżeli sposób identyfikacji typu zawiera znaki niemające znaczenia dla opisu typu pojazdu, części lub oddzielnego zespołu technicznego objętych niniejszym dokumentem informacyjnym, znaki te przedstawia się w dokumentacji symbolem?" (np. ABC??123??).

*Uzupełnienie***do świadectwa homologacji typu WE nr**

1. Dodatkowe informacje
 - 1.1. Zasada działania urządzenia: pochłanianie energii/separator powietrza/wody ⁽¹⁾:
 - 1.2. Charakterystyka urządzeń przeciwbryzgowych kół (krótki opis, znak towarowy lub nazwa handlowa, numer(-y)):
5. Ewentualne uwagi:

⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

CZĘŚĆ 3

Znak homologacji typu WE oddzielnego zespołu technicznego

1. Znak homologacji typu WE oddzielnego zespołu technicznego zawiera:
 - 1.1. prostokąt otaczający małą literę „e”, po której następuje numer określający państwo członkowskie, które udzieliło homologacji typu WE oddzielnego zespołu technicznego:

1 Niemcy	19 Rumunia
2 Francja	20 Polska
3 Włochy	21 Portugalia
4 Niderlandy	23 Grecja
5 Szwecja	24 Irlandia
6 Belgia	26 Słowenia
7 Węgry	27 Słowacja
8 Republika Czeska	29 Estonia
9 Hiszpania	32 Łotwa
11 Zjednoczone Królestwo	34 Bułgaria
12 Austria	36 Litwa
13 Luksemburg	49 Cypr
17 Finlandia	50 Malta;
18 Dania	
 - 1.2. obok prostokąta „podstawowy numer identyfikacyjny” zawarty w sekcji 4 numeru homologacji typu, po dwóch cyfrach określających numer porządkowy przyznany dla niniejszego rozporządzenia lub dla ostatniej znaczącej zmiany technicznej w niniejszym rozporządzeniu. Obecny numer porządkowy to „00”.
 2. Znak homologacji typu WE oddzielnego zespołu technicznego umieszcza się na urządzeniu przeciwrzobrygowym kół w taki sposób, aby nie można go było zetrzeć oraz aby był wyraźnie i łatwo czytelny nawet gdy urządzenie jest zamontowane w pojeździe.
 3. Przykładowy znak homologacji typu WE oddzielnego zespołu technicznego przedstawiono poniżej.

Przykładowy znak homologacji typu WE oddzielnego zespołu technicznego

A

e 4

$a \geq 4 \text{ mm}$

00 0046

Uwaga wyjaśniająca

Legenda Homologacja typu WE oddzielnego zespołu technicznego została wydana w Niderlandach pod numerem 0046. Pierwsze dwie cyfry „00” oznaczają, że oddzielny zespół techniczny został homologowany zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Symbol „A” oznacza, że jest to urządzenie typu pochłaniającego energię.

ZAŁĄCZNIK III

CZĘŚĆ 1

Wymagania dotyczące urządzeń przeciwrozbryzgowych kół

0. SPECYFIKACJE OGÓLNE
- 0.1. Urządzenia przeciwrozbryzgowie kół muszą być skonstruowane w taki sposób, aby działały prawidłowo podczas zwykłego użytkowania na mokrej drodze. Ponadto nie mogą wykazywać usterek konstrukcyjnych ani fabrycznych mających szkodliwy wpływ na ich sprawne funkcjonowanie lub zachowanie.
1. WYMAGANE BADANIA
- 1.1. W zależności od ich fizycznej zasady działania urządzenia przeciwrozbryzgowie kół poddawane są odpowiednim badaniom opisanym w częściach 2 i 3 i muszą osiągnąć wyniki wymagane w pkt 5 tych części.
2. WNIOSEK O HOMOLOGACJĘ TYPU WE CZĘŚCI
- 2.1. Wniosek o homologację typu WE części, na mocy art. 7 dyrektywy 2007/46/WE, dla typu urządzenia przeciwrozbryzgowego kół przedkładany jest przez producenta.
- 2.2. Wzór dokumentu informacyjnego jest zamieszczony w części 1 załącznika II.
- 2.3. Upoważnionej placówce technicznej odpowiedzialnej za przeprowadzenie badań homologacyjnych typu należy przedstawić:

cztery próbki – trzy przeznaczone do badań, a czwarta ma być przechowywana w laboratorium w celu ewentualnej dalszej weryfikacji. Laboratorium badawcze może wymagać kolejnych próbek.
- 2.4. **Oznakowania**
- 2.4.1. Każda próbka musi zostać wyraźnie i w sposób trwały oznaczona nazwą handlową lub znakiem towarowym i wskazaniem typu oraz posiadać wystarczająco dużo miejsca na znak homologacji typu WE części.
- 2.4.2. Zgodnie z pkt 1.3 dodatku do załącznika VII do dyrektywy 2007/46/WE do znaku homologacji dodaje się symbol „A” dla urządzeń typu pochłaniających energię lub „S” dla urządzeń typu oddzielających powietrze/wodę.

CZĘŚĆ 2

Badania urządzeń przeciwrozbryzgowych kół należących do typu urządzeń pochłaniających energię

1. ZASADA

Celem tego badania jest ilościowe określenie zdolności urządzenia do zatrzymywania wody skierowanej na nie serią strumieni. Zestaw do przeprowadzenia badań ma na celu odtworzenie warunków, w jakich urządzenie ma działać po zainstalowaniu w pojeździe, jeżeli chodzi o ilość i prędkość wody podnoszonej z podłoża przez bieżnik opony.
2. WYPOSAŻENIE

Zob. rysunek 8 w załączniku VI, gdzie zamieszczono opis zestawu do przeprowadzenia badań.
3. WARUNKI BADANIA
- 3.1. Badania muszą być przeprowadzone w zamkniętym pomieszczeniu w środowisku bezwietrznym.
- 3.2. Temperatura otoczenia i temperatura części badanych musi wynosić 21 (\pm 3)°C.
- 3.3. Należy stosować dejonizowaną wodę.
- 3.4. Części badane muszą być przygotowywane do każdego badania poprzez zwilżenie.
4. PROCEDURA
- 4.1. Umocować próbkę badanego wyposażenia o szerokości 500 (+ 0/- 5) mm i wysokości 750 mm do pionowej płyty wyposażenia badawczego, upewniając się, że próbka dobrze się mieści w granicach kolektora oraz że żadna przeszkoda nie może zmienić kierunku wody przed jej uderzeniem ani po jej uderzeniu.

- 4.2 Ustawić natężenie przepływu wody na 0,675 (+/- 0,01) l/s i skierować poziomo 90 do 120 litrów na próbkę z odległości 500 (+/- 2) mm (rysunek 8 w załączniku VI).
- 4.3 Poczekać, aż woda ścieknie z próbki do kolektora. Obliczyć procent wody zebranej w stosunku do ilości wody rozpylonej.
- 4.4 Przeprowadzić badanie pięciokrotnie na próbce zgodnie z pkt 4.2 i 4.3. Obliczyć średni procent na podstawie serii pięciu badań.
5. WYNIKI
- 5.1 Średni procent obliczony w pkt 4.4 musi wynosić co najmniej 70 %.
- 5.2 Jeżeli w serii pięciu badań najwyższy i najniższy procent zebranej wody różni się od średniego procentu o więcej niż 5 %, seria pięciu badań musi zostać powtórzona.
- Jeżeli w drugiej serii pięciu badań najwyższy i najniższy procent zebranej wody ponownie różni się od średniego procentu o więcej niż 5 % i jeżeli niższa wartość nie spełnia wymagań pkt 5.1, odmawia się przyznania homologacji typu.
- 5.3 Należy sprawdzić, czy pionowa pozycja urządzenia ma wpływ na uzyskane wyniki. Jeżeli zachodzi taki przypadek, wówczas procedura opisana w pkt 4.1–4.4 musi być powtórzona w pozycjach dających najwyższy i najniższy procent zebranej wody; wymagania pkt 5.2 pozostają w mocy.
- Następnie wykorzystuje się średnią wartość poszczególnych wyników do określenia średniego procentu. Ten średni procent musi wynosić co najmniej 70.

CZĘŚĆ 3

Badanie urządzeń przeciwrozbryzgowych kół należących do typu urządzeń oddzielających powietrze/wodę

1. ZASADA
- To badanie ma na celu określenie efektywności materiału porowatego przeznaczonego do zatrzymywania wody padającej na niego z powietrznego/wodnego rozpylacza ciśnieniowego.
- Wyposażenie użyte podczas badania musi symulować warunki, na jakie narażony byłby zainstalowany w pojeździe materiał, jeżeli chodzi o ilość i prędkość rozpylanej przez opony wody.
2. WYPOSAŻENIE
- Zob. rysunek 9 w załączniku VI, gdzie zamieszczono opis zestawu do przeprowadzenia badań.
3. WARUNKI BADANIA
- 3.1. Badania muszą być przeprowadzone w zamkniętym pomieszczeniu w środowisku bezwietrznym.
- 3.2. Temperatura otoczenia i temperatura części badanych musi wynosić 21 (\pm 3)°C.
- 3.3. Należy stosować dejonizowaną wodę.
- 3.4. Części badane muszą być przygotowywane do każdego badania poprzez zwilżenie.
4. PROCEDURA
- 4.1 Umocować pionowo próbkę o wymiarach 305 × 100 mm w zestawie do badań, upewnić się, że między próbką a górną zakrzywioną płytką nie ma szczeliny oraz że taca znajduje się we właściwej pozycji. Napełnić zbiornik rozpylacza 1 ± 0,005 litrem wody i umieścić go tak jak przedstawiono na schemacie.
- 4.2 Rozpylacz musi być ustawiony na następujące wartości:
- ciśnienie (rozpylacza): 5 barów + 10 %/- 0 %
- natężenie przepływu: 1 litr/minutę ± 5 sekund
- rozpylanie: okrężne, o średnicy 50 ± 5 mm z odległości 200 ± 5 mm od próbki, dysza o średnicy 5 ± 0,1 mm.
- 4.3. Rozpylać do chwili, gdy przestanie się pojawiać mgła wodna, i zanotować czas trwania badania. Odczekać 60 sekund, podczas których woda sływa z próbki do tacki, i zmierzyć ilość zebranej wody. Zmierzyć ilość wody pozostałej w zbiorniku rozpylacza. Obliczyć procent objętościowy wody zebranej w stosunku do rozpylonej.

- 4.4. Powtórzyć badanie pięciokrotnie i obliczyć średni procent zebranej wody. Przed każdym badaniem sprawdzić, czy tacka, zbiornik rozpylacza i naczynie pomiarowe są suche.
5. WYNIKI
- 5.1. Średni procent obliczony w pkt 4.4 musi wynosić co najmniej 85 %.
- 5.2. Jeżeli w serii pięciu badań najwyższy i najniższy procent zebranej wody różni się od średniego procentu o więcej niż 5 %, seria pięciu badań musi zostać powtórzona. Jeżeli w drugiej serii pięciu badań najwyższy i najniższy procent zebranej wody ponownie różni się od średniego procentu o więcej niż 5 %, i jeżeli niższa wartość nie spełnia wymagań pkt 5.1, odmawia się przyznania homologacji typu.
- 5.3. Jeżeli pionowa pozycja urządzenia ma wpływ na uzyskane wyniki, procedura opisana w pkt 4.1-4.4 musi zostać powtórzona w pozycjach dających najwyższy i najniższy procent zebranej wody; wymagania pkt 5.2 pozostają w mocy.

Wymagania pkt 5.1 pozostają w mocy w celu uzyskania wyników w każdym badaniu.

ZAŁĄCZNIK IV

Wymagania dotyczące homologacji typu pojazdów w odniesieniu do ich osłon przeciwrozbryzgowych kół

0. CZĘŚĆ OGÓLNA

- 0.1. Pojazdy kategorii N i O z wyjątkiem pojazdów terenowych zdefiniowanych w załączniku II do dyrektywy 2007/46/WE mają wbudowane osłony przeciwrozbryzgowie kół lub są wyposażone w takie osłony, tak aby spełniać wymagania określone w niniejszym załączniku. W przypadku pojazdów składających się z podwozia i kabiny wymagania te mogą być stosowane jedynie do kół znajdujących się pod kabiną.

Dla pojazdów kategorii N₁ i N₂ o dopuszczalnej maksymalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 7,5 ton wymagania dyrektywy Rady 78/549/EWG⁽¹⁾ na wniosek producenta mogą być stosowane jako wymagania alternatywne do wymagań niniejszego rozporządzenia.

- 0.2. Przewidziane w niniejszym załączniku wymagania dotyczące urządzeń przeciwrozbryzgowych kół zdefiniowanych w art. 2 pkt 4 nie są obowiązkowe dla pojazdów kategorii N, O₁ i O₂ o dopuszczalnej maksymalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 7,5 ton, pojazdów składających się z podwozia i kabiny, pojazdów niezabudowanych lub pojazdów, w których obecność urządzeń przeciwrozbryzgowych kół byłaby niezgodna z ich przeznaczeniem. Jeżeli jednak takie urządzenia są montowane w wyżej wymienionych pojazdach, muszą one odpowiadać wymaganiom niniejszego rozporządzenia.

1. Egzemplarz pojazdu reprezentatywny dla typu pojazdu, którego dotyczy wniosek o homologację, wyposażony w osłonę przeciwrozbryzgową kół musi zostać przedstawiony upoważnionej placówce technicznej przeprowadzającej badania homologacyjne.

WYMAGANIA OGÓLNE

2. OSIE

2.1. **Osie podnoszone**

Jeżeli pojazd wyposażony jest w jedną lub więcej osi podnoszonych, osłona przeciwrozbryzgową kół musi obejmować wszystkie koła, kiedy oś jest opuszczona, i koła, które mają kontakt z podłożem, kiedy oś jest uniesiona.

2.2. **Osie samokierujące**

Do celów niniejszego rozporządzenia oś samokierująca „kierowania obrotowego” jest uważana za i traktowana jako oś wyposażona w koła kierowane.

Jeżeli pojazd wyposażony jest w oś samokierującą, osłona przeciwrozbryzgową kół musi spełniać warunki stosowane do kół niekierowanych, jeżeli jest zamocowana na części obrotowej. Jeżeli nie jest zamocowana na tej części, musi spełniać warunki stosowane do kół kierowanych.

3. POŁOŻENIE FALBANY ZEWNĘTRZNEJ

Odległość „c” między wzdłużną płaszczyzną styczną do zewnętrznej powierzchni opony, bez uwzględniania wybrzuszeń opony w pobliżu podłoża, a wewnętrzną krawędzią falbany nie może przekraczać 100 mm (rysunki 1a i 1b w załączniku VI).

4. STAN POJAZDU

W celu sprawdzenia zgodności z niniejszym rozporządzeniem pojazd musi znajdować się w następującym stanie:

- a) musi być nieobciążony, a koła muszą być ustawione na wprost;
- b) w przypadku naczep, powierzchnie ładunkowe muszą być poziome;
- c) opony muszą być napompowane do swego normalnego ciśnienia.

5. OSŁONY PRZECIWRÓZBRYZGOWE KÓŁ

- 5.1 Osłona przeciwrozbryzgową kół musi odpowiadać specyfikacjom określonym w pkt 6 lub 8.

⁽¹⁾ Dz.U. L 168 z 26.6.1978, s. 45.

- 5.2 Osłona przeciwobryzgowa kół dla kół niekierowanych lub kół samokierowanych, które są przykryte podłogą nadwozia lub dolną częścią platformy ładunkowej, musi odpowiadać specyfikacjom określonym w pkt 6 lub 8 albo specyfikacjom określonym w pkt 7.

WYMAGANIA SZCZEGÓLNE

6. Wymagania dotyczące pochłaniających energię osłon przeciwobryzgowych kół dla osi wyposażonych w koła kierowane, samokierujące lub niekierowane

6.1. Błotniki

- 6.1.1. Błotniki muszą pokrywać przestrzeń bezpośrednio nad oponą lub oponami oraz z przodu i z tyłu opony lub opon w następujący sposób:

- a) w przypadku osi pojedynczej lub zestawu wieloosiowego, przednia krawędź (C) musi sięgać do przodu aż do linii O-Z, gdzie Θ (theta) wynosi nie więcej niż 45° ponad płaszczyznę poziomą.

Skrajna tylna krawędź (rysunek 2 w załączniku VI) musi sięgać w dół w taki sposób, aby znajdować się nie więcej niż 100 mm ponad poziomą prostą przechodzącą przez środek koła;

- b) w przypadku zestawów wieloosiowych kąt Θ odnosi się tylko do osi najbardziej wysuniętej do przodu, a wymóg dotyczący wysokości skrajnej tylnej krawędzi dotyczy tylko osi najbardziej wysuniętej do tyłu;

- c) błotnik musi mieć szerokość całkowitą „q” (rysunek 1a w załączniku VI) wystarczającą przynajmniej do pokrycia szerokości opony „b” lub całkowitej szerokości dwóch opon „t” w przypadku kół bliźniaczych, przy czym bierze się pod uwagę skrajne wartości dla zespołu opona/koło podane przez producenta. Wymiary „b” i „t” mierzy się na wysokości piasty, wyłączając wszelkie oznakowania, karby, taśmy ochronne itp. na powierzchni opony.

- 6.1.2. Przednia strona tylnej części błotnika musi być wyposażona w urządzenie przeciwobryzgowie kół zgodne ze specyfikacjami określonymi w części 2 załącznika III. Materiał ten musi pokrywać wnętrze błotnika do wysokości określonej przez linię prostą biegnącą od środka koła pod kątem co najmniej 30° w stosunku do płaszczyzny poziomej (rysunek 3 w załączniku VI).

- 6.1.3. Jeżeli błotniki wykonane są z kilku części, po zamontowaniu nie mogą one posiadać żadnych szczelin umożliwiających przedostawanie się pyłu wodnego na zewnątrz, kiedy pojazd znajduje się w ruchu. Wymaganie to uznaje się za spełnione, jeżeli przy obciążonym lub nieobciążonym pojeździe każdy strumień radialny skierowany od środka koła na zewnątrz na całej szerokości powierzchni jezdnej opony i w przestrzeni pokrytej błotnikiem zawsze trafia w część osłony przeciwobryzgowiej kół.

6.2. Falbany zewnętrzne

- 6.2.1. W przypadku osi pojedynczych dolna krawędź falbany zewnętrznej nie może być umieszczona poza poniższymi odległościami i promieniami, mierzonymi od środka koła, z wyjątkiem ich dolnych krańców, które mogą być zaokrąglone (rysunek 2 w załączniku VI).

Zawieszenie pneumatyczne:

a) osie wyposażone w koła kierowane lub koła samokierujące:
od przedniej krawędzi (w stronę przodu pojazdu) (koniec C)
do tylnej krawędzi (w stronę tyłu pojazdu) (koniec A)	}	$R_v \leq 1,5 R$
b) osie wyposażone w koła niekierowane:
od przedniej krawędzi (koniec C)
do tylnej krawędzi (koniec A)	}	$R_v \leq 1,25 R$

Zawieszenie mechaniczne:

- a) przypadek ogólny} $R_v \leq 1,8 R$
- b) koła niekierowane dla pojazdów o technicznie dopuszczalnej masie całkowitej pojazdu wynoszącej ponad 7,5 t} $R_v \leq 1,5 R$

gdzie R jest promieniem opony zainstalowanej w pojeździe, zaś R_v odległością, wyrażoną jako promień, w której umieszczona jest dolna krawędź falbany zewnętrznej.

- 6.2.2. W przypadku zestawów wieloosiowych wymagania określone w pkt 6.2.1 nie mają zastosowania pomiędzy pionowymi poprzecznymi płaszczyznami przechodzącymi przez środek pierwszej i ostatniej osi, gdzie falbana zewnętrzna może być prosta w celu zapewnienia ciągłości osłony przeciwrozbryzgowej kół (rysunek 4 w załączniku VI).
- 6.2.3. Odległość między najwyższym i najniższym punktem osłony przeciwrozbryzgowej kół (błotnikiem i falbaną zewnętrzną) mierzona w dowolnym przekroju poprzecznym prostopadłym do błotnika (zob. rysunki 1b i 2 w załączniku VI) nie może być mniejsza niż 45 mm we wszystkich punktach za pionową prostą przechodzącą przez środek koła lub pierwszego koła w przypadku zestawów wieloosiowych. Wymiar ten może się stopniowo zmniejszać przed tą prostą.
- 6.2.4. Nie są dozwolone żadne otwory w falbanach zewnętrznych lub między falbanami zewnętrznymi a innymi częściami błotnika umożliwiające pojawienie się mgły wodnej, gdy pojazd znajduje się w ruchu.
- 6.2.5. Wymagania zawarte w pkt 6.2.3 i 6.2.4 mogą nie być miejscowo przestrzegane, jeżeli falbana składa się z różnych elementów mogących poruszać się względem siebie.
- 6.2.6. Ciągniki do naczep o niskim podwoziu, tj. takie, w których wysokość sworznia łączącego (zgodnie z definicją w pkt 6.20 normy ISO 612 z 1978 r.) może wynosić nie więcej niż 1 100 mm, mogą być zaprojektowane w taki sposób, aby nie podlegały wymaganiom określonym w pkt 6.1.1 lit. a), pkt 6.1.3 i 6.2.4. W związku z tym błotniki i falbany mogą nie pokrywać obszaru bezpośrednio nad oponami tylnych osi, kiedy ciągniki te są połączone z naczepami, aby uniknąć zniszczenia osłon przeciwrozbryzgowych kół. Błotniki i falbany tych pojazdów muszą jednak spełniać wymagania zawarte w powyższych punktach w sektorach znajdujących się dalej niż 60° od pionowej prostej przechodzącej przez środek koła, przed i za tymi oponami.

Pojazdy te muszą być zatem zaprojektowane w taki sposób, aby spełniać wymagania określone w akapicie pierwszym, kiedy są używane bez naczep.

Aby móc spełnić te wymagania, błotniki i falbany mogą np. zawierać część, która może zostać odłączona.

6.3. **Fartuchy przeciwdeszczowe**

- 6.3.1 Szerokość fartucha musi spełniać wymaganie odnoszące się do wielkości „q” w pkt 6.1.1 lit. c), z wyjątkiem tych części fartucha, które znajdują się wewnątrz błotników. W takich przypadkach ta część fartucha musi mieć szerokość co najmniej równą szerokości bieżnika opony.

Szerokość części fartuchów przeciwdeszczowych znajdujących się pod błotnikiem musi spełniać warunek określony w niniejszym akapicie z tolerancją ± 10 mm z każdej strony.

- 6.3.2. Ukierunkowanie fartucha musi być zasadniczo pionowe.

- 6.3.3. Maksymalna wysokość dolnej krawędzi nie może przekraczać 200 mm (rysunek 3 w załączniku VI).

Odległość ta powiększona jest do 300 mm w przypadku ostatniej osi, jeżeli odległość radialna niższej krawędzi falban zewnętrznych, R_v , nie przekracza wymiarów promienia opon zainstalowanych na kołach tej osi.

Maksymalna wysokość dolnej krawędzi fartucha przeciwdeszczowego mierzona względem podłoża może być zwiększona do 300 mm, jeśli producent uzna, że jest to technicznie wskazane ze względu na właściwości zawieszenia.

- 6.3.4. Fartuch przeciwdeszczowy nie może znajdować się w odległości większej niż 300 mm od najbardziej wysuniętej do tyłu krawędzi opony, mierząc w poziomie.

- 6.3.5. W przypadku zestawów wieloosiowych, w których odległość „d” między oponami na sąsiadujących osiach jest mniejsza niż 250 mm, jedynie tylny zestaw kół musi być wyposażony w fartuchy przeciwdeszczowe. Fartuch przeciwdeszczowy musi znajdować się za każdym kołem, jeżeli odległość „d” między oponami na sąsiadujących osiach wynosi co najmniej 250 mm (rysunek 4 w załączniku VI).

- 6.3.6. Fartuchy przeciwdeszczowe nie mogą odchyłać się w tył więcej niż o 100 mm pod naciskiem siły 3 N na 100 mm szerokości fartucha, przyłożonej w punkcie położonym 50 mm powyżej dolnej krawędzi fartuchów.

- 6.3.7. Całość przedniej powierzchni części fartucha przeciwdeszczowego o minimalnych wymaganych wymiarach musi być wyposażona w urządzenie przeciwrozbryzgowie kół, które odpowiada specyfikacjom określonym w części 2 załącznika III.

- 6.3.8. Między dolną tylną krawędzią błotnika a fartuchami przeciwdeszczowymi nie są dozwolone żadne otwory umożliwiające pojawianie się mgły wodnej.
- 6.3.9. Jeżeli urządzenie przeciwozobryzgowie kół odpowiada specyfikacjom dotyczącym fartuchów przeciwdeszczowych (pkt 6.3), nie wymaga się dodatkowych fartuchów przeciwdeszczowych.
7. Wymagania dotyczące osłon przeciwozobryzgowych kół wyposażonych w urządzenia przeciwozobryzgowie kół pochłaniające energię dla niektórych osi wyposażonych w koła niekierowane lub samokierujące (zob. pkt 5.2)

7.1. **Błotniki**

- 7.1.1. Błotniki muszą pokrywać przestrzeń bezpośrednio nad oponą lub oponami. Ich przednie i tylne krańce muszą sięgać przynajmniej do poziomej płaszczyzny stycznej do górnej krawędzi opony lub opon (rysunek 5 w załączniku VI). Tylony kraniec może jednak zostać zastąpiony przez fartuch przeciwdeszczowy, w którym to przypadku fartuch ten musi sięgać do górnej części błotnika (lub części równoważnej).
- 7.1.2. Całość wewnętrznej tylnej części błotnika musi być wyposażona w urządzenie przeciwozobryzgowie kół, które spełnia wymagania określone w części 2 załącznika III.

7.2. **Falbany zewnętrzne**

- 7.2.1. W przypadku osi pojedynczych lub zestawów wieloosiowych, w których odległość między sąsiednimi oponami wynosi co najmniej 250 mm, falbana zewnętrzna musi pokrywać powierzchnię rozciągającą się od dolnej do górnej części błotnika, aż do linii prostej utworzonej przez styczną do górnej krawędzi opony lub opon, i leżącą między pionową płaszczyzną utworzoną przez styczną do przodu opony i błotnika lub fartucha przeciwdeszczowego umieszczonego za kołem lub kołami (rysunek 5b w załączniku VI).

W przypadku zestawów wieloosiowych falbana zewnętrzna musi być umieszczona obok każdego koła.

- 7.2.2. Między falbaną zewnętrzną a wewnętrzną częścią błotnika nie są dozwolone żadne otwory umożliwiające pojawianie się mgły wodnej.
- 7.2.3. Jeżeli fartuchy przeciwdeszczowe nie są zainstalowane za każdym kołem (zob. pkt 6.3.5), falbana zewnętrzna musi przebiegać nieprzerwanie między zewnętrzną krawędzią fartucha przeciwdeszczowego i pionową płaszczyzną styczną do punktu opony najbardziej wysuniętego do przodu (rysunek 5a w załączniku VI).
- 7.2.4. Całość wewnętrznej powierzchni falbany zewnętrznej, której wysokość nie może być mniejsza niż 100 mm, musi być wyposażona w pochłaniające energię urządzenia przeciwozobryzgowie kół, spełniające wymagania określone w części 2 załącznika III.
- 7.3. Fartuchy te muszą sięgać do dolnej części błotnika i spełniać wymagania określone w pkt 6.3.1–6.3.9.

8. Wymagania dotyczące osłon przeciwozobryzgowych kół wyposażonych w urządzenia przeciwozobryzgowie kół zawierające separator powietrza/wody dla osi z kołami kierowanymi i niekierowanymi

8.1. **Błotniki**

- 8.1.1. Błotniki muszą spełniać wymagania określone w pkt 6.1.1 lit. c).
- 8.1.2. Błotniki dla osi pojedynczych lub zestawów wieloosiowych, w których odległość między oponami na sąsiadujących osiach przekracza 300 mm, muszą także spełniać wymagania określone w pkt 6.1.1 lit. a).
- 8.1.3. W przypadku zestawów wieloosiowych, w których odległość między oponami na sąsiadujących osiach nie przekracza 300 mm, błotniki muszą być także zgodne ze wzorem przedstawionym na rysunku 7.

8.2. **Falbany zewnętrzne**

- 8.2.1. Dolne krawędzie falban zewnętrznych muszą być wyposażone w urządzenia przeciwozobryzgowie kół zawierające separator powietrza/wody, odpowiadające wymaganiom określonym w części 3 załącznika III.

8.2.2. W przypadku osi pojedynczych lub zestawów wieloosiowych, w których odległość między oponami sąsiadujących osi przekracza 300 mm, dolna krawędź urządzenia przeciwozbryzgowego kół zainstalowanego do falbany zewnętrznej musi mieć następujące maksymalne wymiary i promienie, mierzone od środka koła (rysunki 6 i 7 w załączniku VI):

a) osie wyposażone w koła kierowane lub koła samokierujące:
od przedniej krawędzi (w stronę przodu pojazdu) (koniec C przy 30°)
do tylnej krawędzi (w stronę tyłu pojazdu) (koniec A przy 100 mm)	}	$R_v \leq 1,05 R$
b) osie wyposażone w koła niekierowane:
od przedniej krawędzi (koniec C przy 20°)
do tylnej krawędzi (koniec A przy 100 mm)	}	$R_v \leq 1,00 R$

gdzie

R = promień opony zainstalowanej w pojeździe,

R_v = odległość radialna od najniższej krawędzi falbany zewnętrznej do środka koła.

8.2.3. W przypadku zestawów wieloosiowych, w których odległość między oponami sąsiadujących osi nie przekracza 300 mm, falbany zewnętrzne umieszczone w przestrzeniach między osiami muszą być usytuowane w sposób wyszczególniony w pkt 8.1.3 oraz sięgać w dół w taki sposób, aby znajdować się co najmniej 100 mm ponad poziomą linią prostą przechodzącą przez środki kół (rysunek 7 w załączniku VI).

8.2.4. Głębokość falbany zewnętrznej nie może być mniejsza niż 45 mm we wszystkich punktach za pionową prostą przechodzącą przez środek koła. Głębokość ta może się stopniowo zmniejszać przed tą prostą.

8.2.5. Nie są dozwolone żadne otwory w falbanach zewnętrznych lub między falbanami zewnętrznymi a błotnikami umożliwiające pojawienie się mgły wodnej.

8.3. **Fartuchy przeciwdeszczowe**

8.3.1. **Fartuchy przeciwdeszczowe** muszą:

- a) spełniać wymagania określone w pkt 6.3 (rysunek 3 w załączniku VI); lub
- b) spełniać wymagania określone w pkt 6.3.1, 6.3.2, 6.3.5, 6.3.8 i 8.3.2 (rysunek 6 w załączniku VI).

8.3.2. Urządzenia przeciwozbryzgowo kół odpowiadające specyfikacjom określonym w załączniku IV muszą być zainstalowane do fartuchów przeciwdeszczowych, o których mowa w pkt 8.3.1. lit. b), przynajmniej wzdłuż całej krawędzi.

8.3.2.1. Dolna krawędź urządzenia przeciwozbryzgowego kół nie może znajdować się wyżej niż 200 mm nad podłożem.

Maksymalna wysokość dolnej krawędzi fartucha przeciwdeszczowego mierzona względem podłoża może być zwiększona do 300 mm, jeśli producent uzna, że jest to technicznie wskazane ze względu na właściwości zawieszenia.

8.3.2.2. Urządzenie przeciwozbryzgowo kół musi mieć głębokość co najmniej 100 mm.

8.3.2.3. Oprócz dolnej części zawierającej urządzenie przeciwozbryzgowo kół fartuch przeciwdeszczowy, o którym mowa w pkt 8.3.1 lit. b), nie może zginać się w tył więcej niż o 100 mm pod naciskiem siły 3 N na 100 mm jego szerokości mierzonej na przecięciu fartucha przeciwdeszczowego i urządzenia przeciwozbryzgowo kół w położeniu roboczym, przyłożonej w odległości 50 mm powyżej dolnej krawędzi fartucha przeciwdeszczowego.

8.3.3. Fartuch przeciwdeszczowy nie może znajdować się w odległości większej niż 200 mm od najbardziej wysuniętej do tyłu krawędzi opony, mierząc w poziomie.

9. W przypadku zestawów wieloosiowych osłona przeciwozbryzgowo kół jednej osi, która nie jest ostatnią osią tylną, nie musi obejmować całej szerokości bieżnika opony, jeżeli lokalnie istnieje możliwość wystąpienia tarcia między osłoną przeciwozbryzgowo kół a strukturą osi, zawieszeniem lub podwoziem.

ZAŁĄCZNIK V

Zgodność produkcji oraz zaniechanie produkcji**1. Zgodność produkcji**

- 1.1. Każde urządzenie przeciwzobryzgowie kół noszące znak homologacji typu WE części musi być zgodne z typem, który został homologowany. Organ wydający znak homologacji typu WE części przechowuje jedną próbkę, która razem ze świadectwem homologacji typu WE części może zostać użyta w celu ustalenia, czy wprowadzone do obrotu urządzenia noszące znak homologacji typu WE części spełniają określone wymagania.
- 1.2. Typ urządzenia jest określony przez wzór i dokumenty opisowe złożone przy składaniu wniosku o homologację typu WE części. Urządzenia, których charakterystyka jest identyczna z charakterystyką urządzenia wzorcowego i których inne części nie różnią się od części urządzenia wzorcowego, z wyjątkiem tego, co dotyczy wariantów niewpływających na właściwości, o których mowa w niniejszym załączniku, mogą być uważane za należące do tego samego typu.
- 1.3. Producent przeprowadza rutynowe kontrole w celu zapewnienia zgodności produkcji typu, który został homologowany.

W tym celu producent musi albo dysponować laboratorium odpowiednio wyposażonym do wykonania podstawowych badań, albo zlecić przeprowadzenie badań zgodności produkcji zatwierdzonemu laboratorium.

Wyniki kontroli zgodności produkcji udostępniane są przez co najmniej rok do kontroli przez właściwe organy.

- 1.4. Właściwe organy mogą przeprowadzać także kontrole na miejscu.
- 1.5. Zgodność produkcji z typem urządzenia, które zostało homologowane, musi zostać sprawdzona zgodnie z warunkami i metodami przewidzianymi w załączniku III.

Na wniosek organów, które udzieliły homologacji typu części, producenci dostarczają im urządzenia poprzednio homologowanego typu do celów badań lub kontroli zgodności.

- 1.6. Urządzenia uznaje się za zgodne, jeśli 9 na 10 wybranych losowo próbek spełnia wymagania określone w pkt 4 części 2 i w pkt 4 części 3 załącznika III.
- 1.7. Jeśli warunek określony w pkt 1.6 nie jest spełniony, następnych 10 próbek wybranych losowo musi zostać poddanych badaniom.

Średnia wszystkich przeprowadzonych pomiarów musi być zgodna ze specyfikacjami przedstawionymi w pkt 4 części 2 i w pkt 4 części 3 załącznika III, żaden zaś z pomiarów jednostkowych nie może być niższy niż 95 % określonej tam wartości.

2. Zaniechanie produkcji

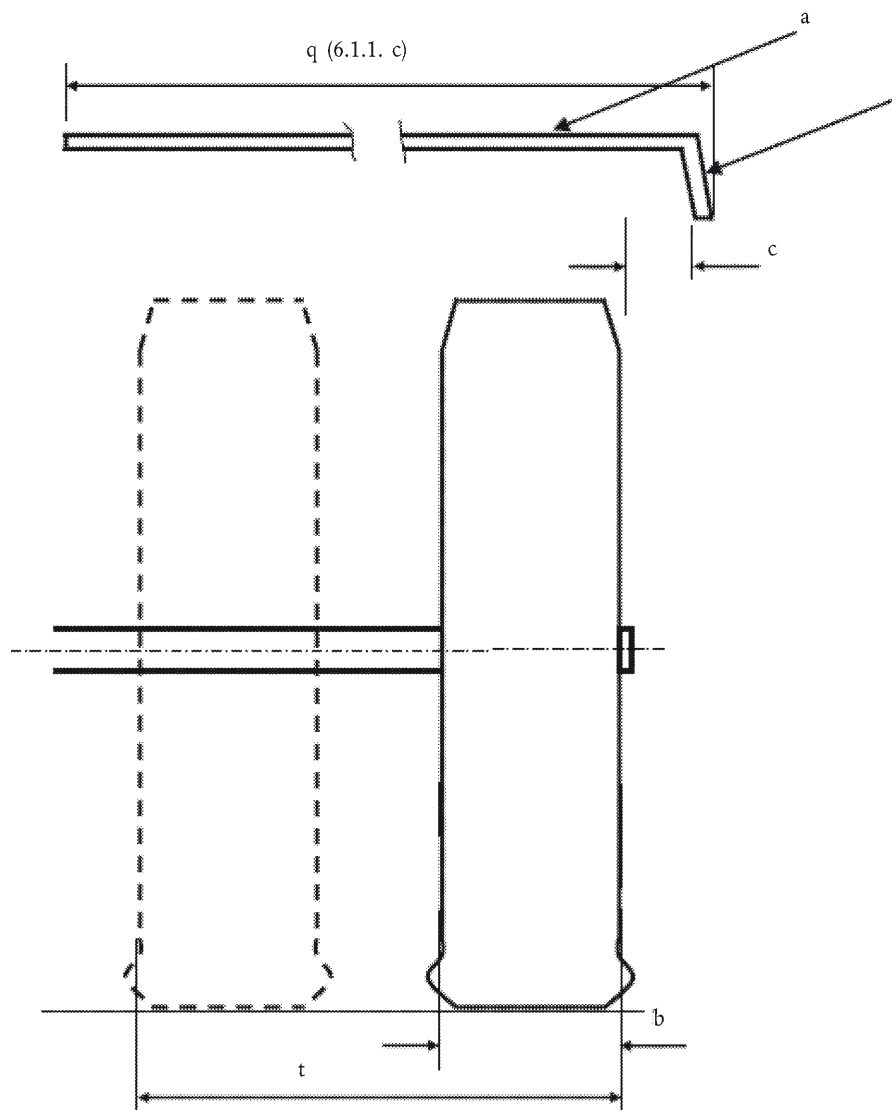
Posiadacz homologacji typu WE części zaprzestający produkcji musi o tym fakcie bezzwłocznie poinformować właściwe organy.

ZAŁĄCZNIK VI

RYSUNKI

Rysunek 1a

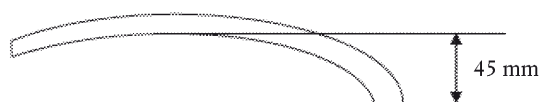
Szerokość (q) błotnika (a) i położenie falbany (j)

Uwaga: Numery odnoszą się do właściwych punktów w załączniku IV.

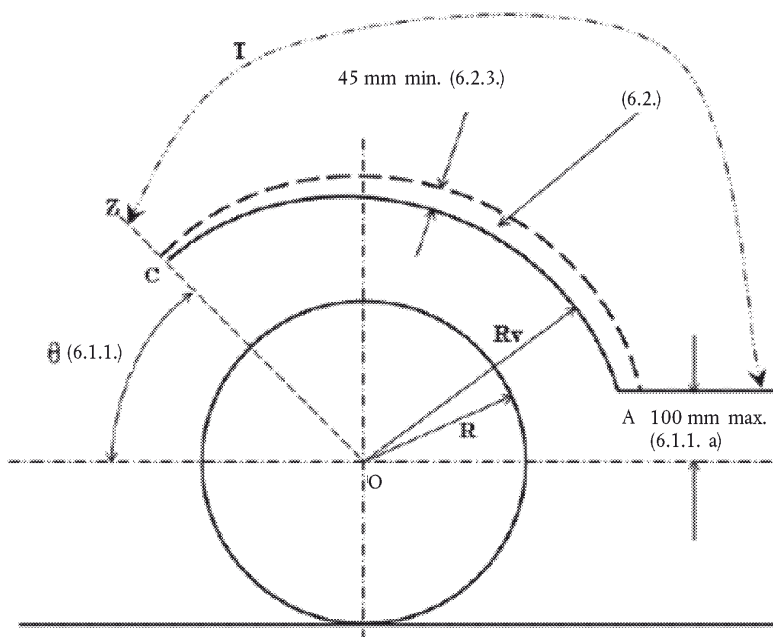
Rysunek 1b

Przykład pomiaru falbany zewnętrznej

Rysunek 2

Wymiary błotnika i faldy zewnętrznej

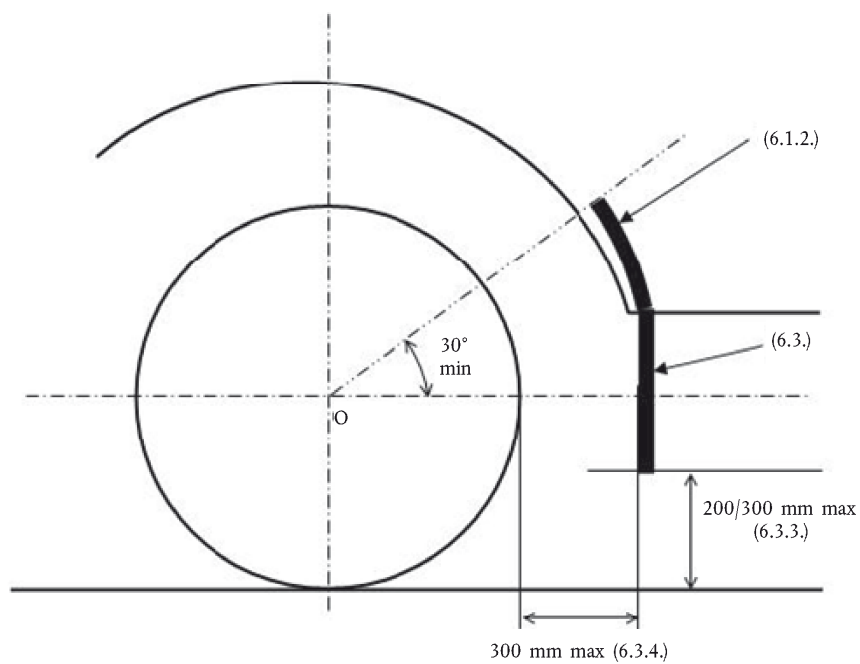

Uwaga:

1. Podane numery dotyczą właściwych punktów w załączniku IV.
2. T: rozpiętość błotnika.

Rysunek 3

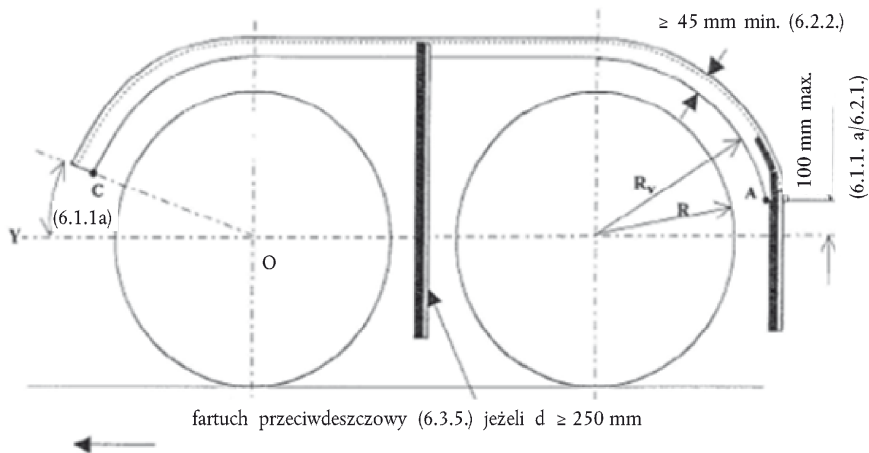
Położenie błotnika i fartucha przeciwdeszczowego

Uwaga: Podane numery dotyczą właściwych punktów w załączniku IV.

Rysunek 4

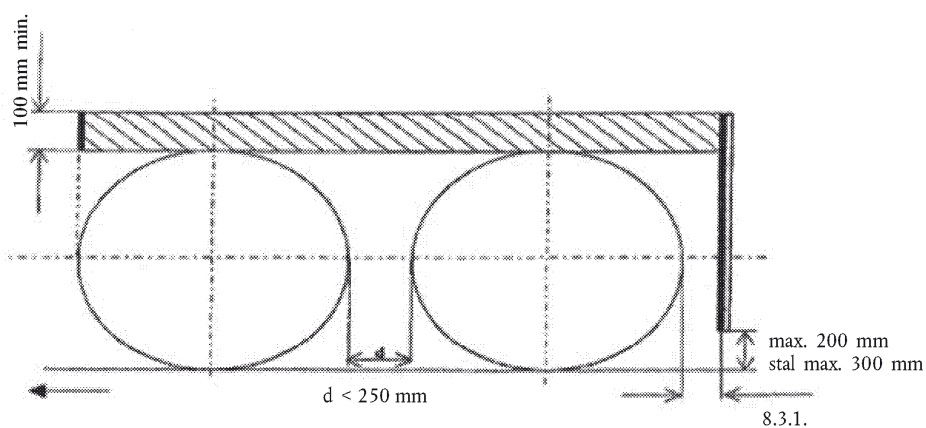
Schemat przedstawiający zespół osłony przeciwozryzowej kół (błotnik, fartuch przeciwdeszczowy, falbanę zewnętrzną) zawierającej urządzenia przeciwozryzowe kół (pochłaniacze energii) dla zestawu wieloosiowego

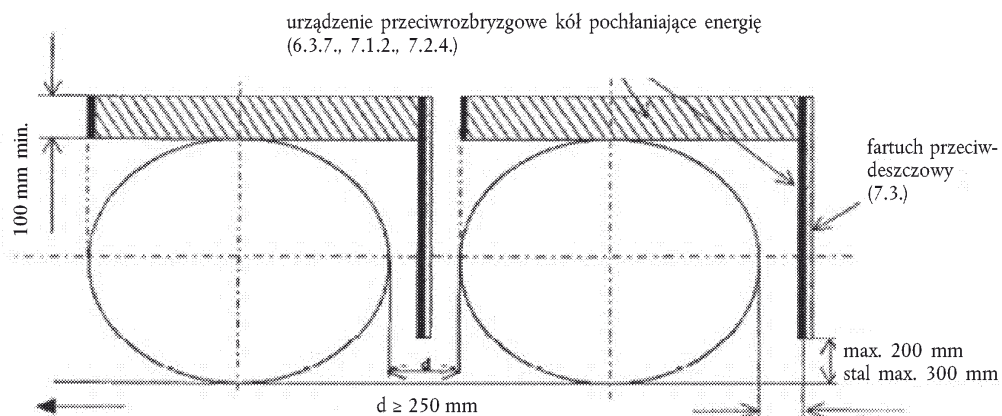
Rysunek 5

Schemat przedstawiający zespół osłony przeciwozryzowej kół zawierającej urządzenia przeciwozryzowe kół (pochłaniacze energii) dla osi z kołami niekierowanymi lub samokierującymi

(załącznik IV – pkt 5.2 i 7)

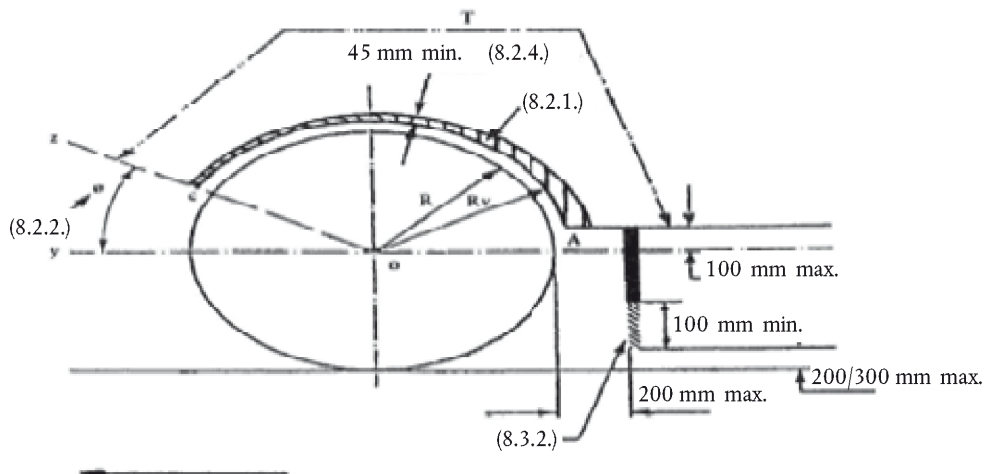
a) Zestaw wieloosiowy, w którym odległość pomiędzy oponami jest mniejsza niż 250 mm.

b) Osie pojedyncze lub zestaw wieloosiowy, w którym odległość między oponami jest nie mniejsza niż 250 mm.

Rysunek 6

Schemat przedstawiający zespół osłony przeciwozbryzgowej kół zawierającej urządzenia przeciwozbryzgowe kół wyposażone w separator powietrza/wody dla osi z kołami kierowanymi, samokierującymi lub niekierowanymi

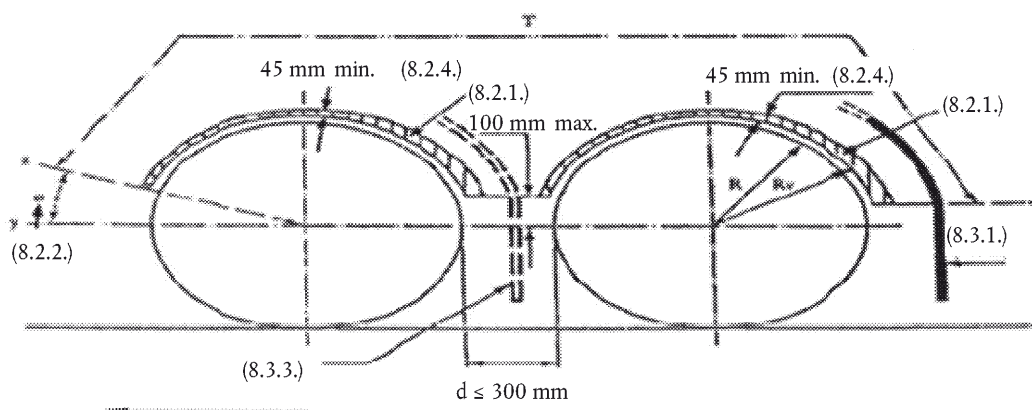

Uwaga:

1. Numery dotyczą właściwych punktów w załączniku IV.
2. T: rozpiętość błotnika

Rysunek 7

Schemat przedstawiający zespół osłony przeciwozbryzgowej kół zawierającej urządzenia przeciwozbryzgowe kół (błotnik, fartuch przeciwdeszczowy, falbanę zewnętrzną) dla zestawu wieloosiowego, w którym odległość między oponami nie przekracza 300 mm

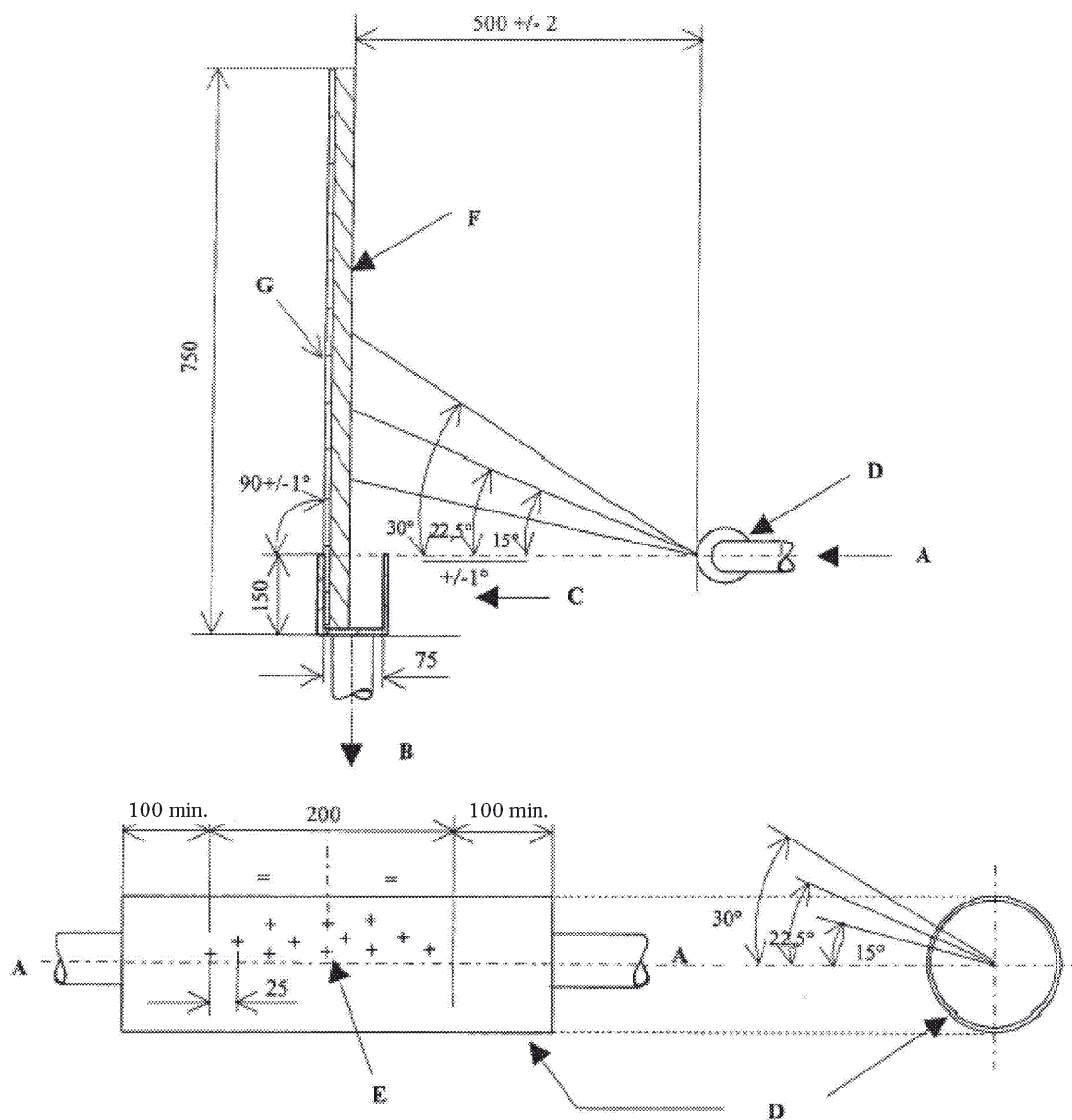
$d \geq 250$ mm; wymagany fartuch przeciwdeszczowy

Uwaga:

1. Numery dotyczą właściwych punktów w załączniku IV.
2. T: rozpiętość błotnika.

Rysunek 8

Zestaw do przeprowadzania badań dla pochłaniających energię urządzeń przeciwozbrzygowych kół
(załącznik III, CZĘŚĆ 2)

Uwaga:

A = zasilanie wodą z pompy

B = przepływ do zbiornika kolektora

C = kolektor o wymiarach wewnętrznych 500 (+ 5/- 0) mm długości i 75 (+ 2/- 0) mm szerokości

D = rura ze stali nierdzewnej o średnicy zewnętrznej 54 mm, grubości ścianki 1,2 (+/- 0,12) mm, chropowatości powierzchni wewnętrznej i zewnętrznej Ra pomiędzy 0,4 i 0,8 μm

E = 12 cylindrycznych otworów nawierconych promiennie o prostych krawędziach bez zadziorów. Ich średnica, mierzona wewnątrz i na zewnątrz rury, wynosi 1,68 (+ 0,010/- 0) mm

F = poddawana badaniu próbka o szerokości 500 (+ 0/- 5) mm

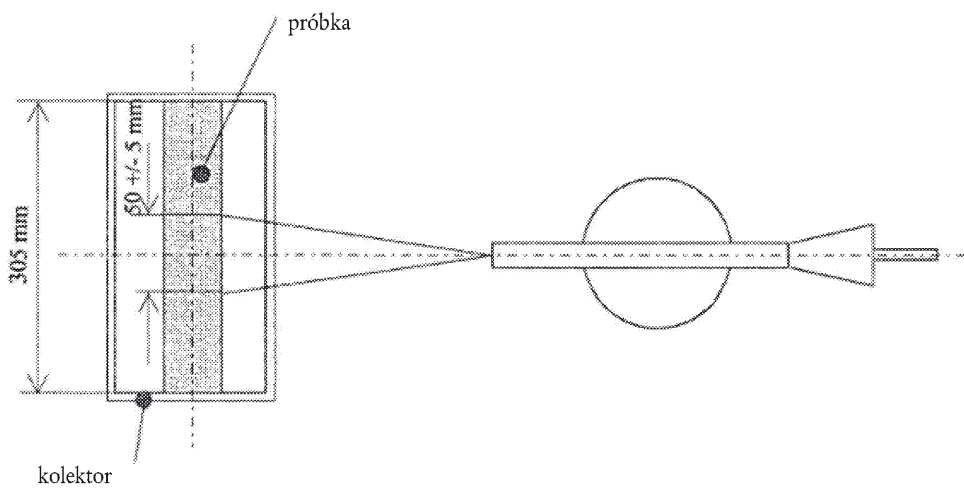
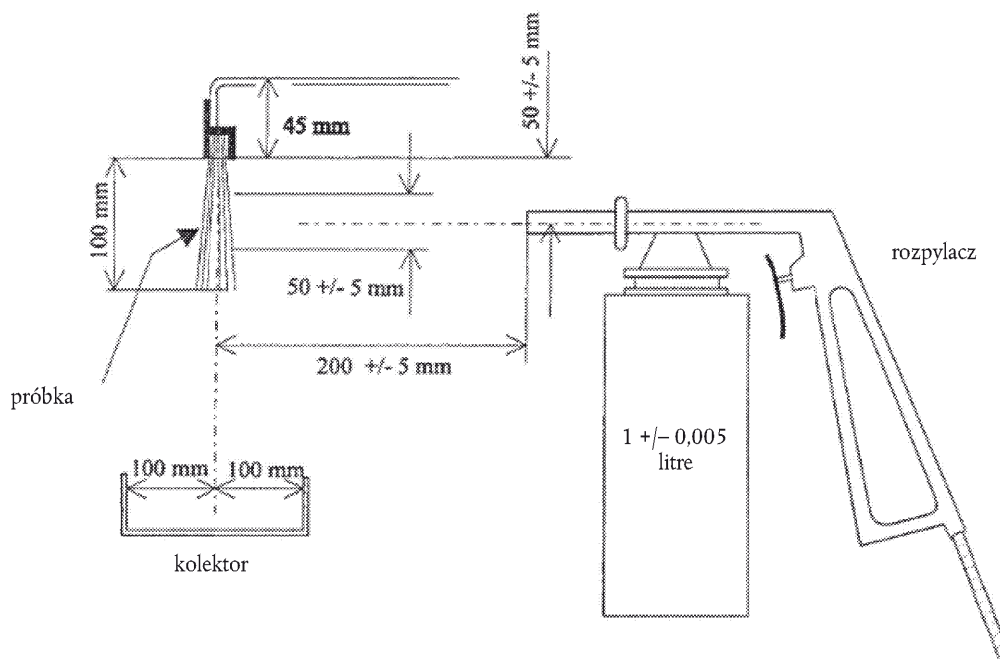
G = sztywna płaska płyta

Wszystkie wymiary liniowe podane są w milimetrach.

Rysunek 9

Zestaw do przeprowadzania badań dla wyposażonych w separator powietrza/wody urządzeń przeciwbryzgowych kół

(załącznik III, CZĘŚĆ 3)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 110/2011**z dnia 8 lutego 2011 r.****w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 458/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskiego systemu zintegrowanych statystyk na temat ochrony socjalnej (ESSPROS) w odniesieniu do odpowiednich formatów przesyłania danych, wyników, które mają zostać przesłane, oraz kryteriów oceny jakości dla modułu ESSPROS dotyczącego świadczeń netto z tytułu ochrony socjalnej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 458/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie europejskiego systemu zintegrowanych statystyk na temat ochrony socjalnej (ESSPROS) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 458/2007 ustanowiono ramy metodologiczne służące do zestawiania porównywalnych statystyk na potrzeby Unii Europejskiej oraz terminy przekazywania i rozpowszechniania statystyk zestawionych zgodnie z europejskim systemem zintegrowanych statystyk na temat ochrony socjalnej (zwanym dalej „ESSPROS”).
- (2) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 458/2007 należy przyjąć środki wykonawcze dotyczące formatów przesyłania danych, wyników, które mają zostać przesłane, oraz kryteriów oceny jakości dla modułu dotyczącego świadczeń netto z tytułu ochrony socjalnej.

- (3) Przy tworzeniu modułu dotyczącego świadczeń netto z tytułu ochrony socjalnej należy zastosować „ujęcie ograniczone”, tak aby uzyskana populacja była taka sama jak populacja osób pobierających świadczenia brutto z tytułu ochrony socjalnej objęta systemem podstawowym ESSPROS.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Europejskiego Systemu Statystycznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Formaty przesyłania danych i wyniki, które mają zostać przesłane, dla modułu dotyczącego świadczeń netto z tytułu ochrony socjalnej ustanowiono w załączniku I.

2. Kryteria oceny jakości danych dla modułu dotyczącego świadczeń netto z tytułu ochrony socjalnej ustanowiono w załączniku II.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 113 z 30.4.2007, s. 3.

ZAŁĄCZNIK I

Formaty przesyłania danych dla modułu dotyczącego świadczeń netto z tytułu ochrony socjalnej i wyniki, które mają zostać przesłane

1. DANE, KTÓRE MAJĄ ZOSTAĆ PRZESŁANE

Dane dotyczące świadczeń z tytułu ochrony socjalnej (ujęcie ograniczone) są przesyłane zgodnie z formatem podanym przez Komisję.

Należy przesyłać następujące zmienne:

1.1. Przeciętne zagregowane stopy opodatkowania (*average itemised tax rates – AITR*) oraz przeciętne zagregowane stopy składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne (*average itemised social contribution rates – AISCR*) z jednoczesnym podziałem ze względu na:

- dokładną klasyfikację wyłącznie świadczeń pieniężnych z tytułu ochrony socjalnej, zgodnie z załącznikiem I do podręcznika ESSPROS,
- systemy wymienione w tabeli z wykazem systemów podanej w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1322/2007 ⁽¹⁾.

1.2. Rezydualne ulgi fiskalne (dostarczane jedynie, gdy nie są bezpośrednio uwzględnione w AITR lub AISCR).

Każdą rezydualną ulgę fiskalną należy podzielić ze względu na funkcję zgodnie z listą rodzajów ryzyka i potrzeb, zdefiniowaną w art. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 458/2007, na pierwszym poziomie klasyfikacji.

Dane dla rezydualnych ulg fiskalnych są podawane w walucie krajowej.

1.3. Dane dotyczące świadczeń netto z tytułu ochrony socjalnej (ujęcie ograniczone) z jednoczesnym podziałem ze względu na:

- dokładną klasyfikację świadczeń z tytułu ochrony socjalnej, zgodnie z załącznikiem I do podręcznika ESSPROS,
- systemy wymienione w tabeli z wykazem systemów, podanej w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1322/2007 (należy również zgłosić dane na poziomie wszystkich systemów równe sumie wszystkich systemów).

Świadczenia netto z tytułu ochrony socjalnej uzyskuje się poprzez połączenie świadczeń brutto z tytułu ochrony socjalnej przewidzianych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1322/2007 ze zmiennymi wymienionymi w punktach 1.1 i 1.2.

2. PODRĘCZNIK REFERENCYJNY

Dokładne klasyfikacje i szczegółowe definicje, których należy używać w celu stosowania niniejszego rozporządzenia, zostały określone w podręczniku ESSPROS opracowanym przez Komisję we współpracy z państwami członkowskimi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 294 z 13.11.2007, s. 5.

ZAŁĄCZNIK II

A. KRYTERIA OCENY JAKOŚCI DANYCH DLA MODUŁU DOTYCZĄCEGO ŚWIADCZEŃ NETTO Z TYTUŁU OCHRONY SOCJALNEJ

Zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 223/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ w corocznej ocenie jakości zgromadzonych danych dotyczących świadczeń netto z tytułu ochrony socjalnej stosuje się następujące kryteria jakości: przydatność, dokładność, aktualność, terminowość, dostępność i przejrzystość, porównywalność oraz spójność.

B. INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY PRZEŚLAĆ

Państwa członkowskie dostarczają następujące informacje:

1. **Dane kontaktowe**

1.1. Szczegóły dotyczące jednostki gromadzącej dane.

2. **Dokładność**

2.1. Zakres źródeł danych: rodzaje wykorzystanych źródeł (rejstry lub inne źródła administracyjne, sondaże, szacowania); szczegóły dotyczące systemów/funkcji objętych różnymi rodzajami źródeł; sprawozdania dotyczące problemów (związanych z zakresem źródeł danych), które leżą u podstaw oszacowania danych.

2.2. Metodologie i założenia stosowane w szacunkach i w przypadku niepełnego zakresu źródeł danych:

- dane administracyjne,
- sondaż,
- modelowanie,
- pozostałe (wymienić).

2.3. Korekty danych statystycznych:

- zmiany w wykorzystywanych źródłach danych,
- zmiany w metodach i założeniach używanych do szacowania danych,
- korekty danych spowodowane dostosowaniami pojęciowymi (np. dostosowaniami rachunków narodowych),
- korekty danych spowodowane dostępnością ostatecznych danych statystycznych,
- korekty danych spowodowane działaniami przeglądu jakości,
- opis przyjętej polityki w zakresie korekty danych.

3. **Porównywalność**

3.1. Porównywalność geograficzna

- odstępstwa od pełnego zakresu ostatecznych danych,
- odstępstwa od metodologii ESSPROS,
- szczegóły dotyczące powodów odstępstw i zastosowanych metod,
- oszacowanie wpływu tych odstępstw na porównywalność.

3.2. Porównywalność w czasie:

- opis zgodności między zakresem danych historycznych i zakresem danych bieżących,
- opis porównywalności danych historycznych i danych bieżących.

⁽¹⁾ Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 164.

4. Dostępność i przejrzystość

- 4.1. Opis polityki rozpowszechniania danych przyjętej przez państwo.
- 4.2. Opis metadanych/metodologii dostarczonej użytkownikom.

5. Przydatność

- 5.1. Opis tego, w jaki sposób informacje statystyczne odpowiadają na bieżące i potencjalne potrzeby użytkowników.

C. HARMONOGRAM TWORZENIA SPRAWOZDAŃ DOTYCZĄCYCH JAKOŚCI

Sprawozdania dotyczące jakości dla modułu dotyczącego świadczeń netto z tytułu ochrony socjalnej sporządzane są raz w roku.

Sprawozdanie za rok N jest przekazywane Komisji (Eurostatowi) do dnia 31 stycznia roku N + 3.

D. FORMAT PRZEKAZYWANIA SPRAWOZDAŃ DOTYCZĄCYCH JAKOŚCI

Informacje dotyczące jakości danych są przekazywane zgodnie z formatem podanym przez Komisję (Eurostat).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 111/2011**z dnia 7 lutego 2011 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej, bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2., na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3. tej tabeli.

(4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez otrzymującego przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2. tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

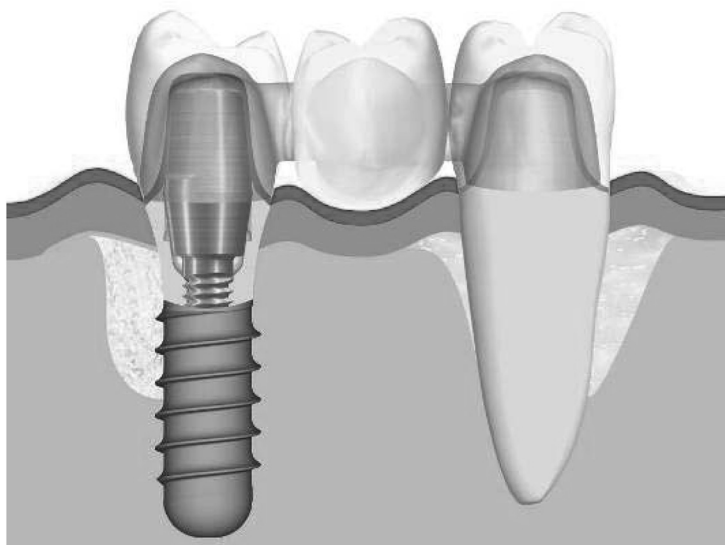
⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>Artykuł w kształcie stożka z tytanu, posiadający w dolnej części trzpień z gwintem zewnętrznym (tzw. „sztuczny kikut zęba”).</p> <p>Jest on do stosowania w stomatologii. Jest on przeznaczony do wkręcenia w sztuczny korzeń zęba wstawionego w szczękę i połączenia korzenia ze sztuczną koroną.</p> <p>Podczas przywozu znajduje się on w sterylnym opakowaniu.</p> <p>(Zobacz ilustracje) (*)</p>	9021 29 00	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1. i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej, uwagę 2 b) do działu 90 oraz brzmienie kodów CN 9021 oraz 9021 29 00.</p> <p>Ze względu na swój charakter, artykuł przeznaczony jest do użytku w stomatologii i nie można go uznać za jedną z „części ogólnego użytku”, o których mowa w uwadze 2. do sekcji XV. Wyklucza się zatem klasyfikację do sekcji XV.</p> <p>Artykuł, będący częścią wyrobu protetyki dentystrycznej, należy klasyfikować do pozycji 9021, która obejmuje różne akcesoria dentystryczne służące do wykonywania koronek i protez dentystrycznych (zob. również Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego (HS) do pozycji 9021 (III) (B) (4)).</p> <p>W związku z tym artykuł ten należy klasyfikować do kodu CN 9021 29 00 jako część wyrobu protetyki dentystrycznej.</p>

(*) Ilustracje mają charakter wyłącznie informacyjny.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 112/2011**z dnia 7 lutego 2011 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towarów określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej, bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2., na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3. tej tabeli.

(4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze Scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez otrzymującego przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽²⁾.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2. tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>Moduł o wymiarach w przybliżeniu 8,5 × 30 × 23 cm przeznaczony do monitorowania gazów znieczulających i oddechowych pacjenta poddanego leczeniu medycznemu (tak zwany „moduł analizatora gazów”).</p> <p>Działa on wyłącznie w połączeniu z systemem monitorowania pacjenta i jest kontrolowany przez ten system.</p> <p>Moduł przeprowadza analizę gazów oddechowych pacjenta metodą spektroskopową pod względem zawartości w nich np. dwutlenku węgla, tlenu azotu, halotanu lub izofluranu.</p> <p>System monitorowania pacjenta przetwarza dane otrzymane z modułu i weryfikuje je w odniesieniu do wcześniej określonych parametrów. Wyniki wyświetlane są na monitorze. Jeżeli parametry nie są spełnione włącza się alarm.</p>	9018 19 10	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1. i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej, uwagę 2 b) do działu 90 oraz brzmienie kodów CN 9018, 9018 19 i 9018 19 10.</p> <p>Moduł nie jest uważany za kompletny przyrząd lub aparaturę do analizy fizycznej lub chemicznej objęte pozycją 9027, ponieważ jego funkcje kontrolujące i wyświetlanie oczekiwanych wyników są wykonywane przez system monitorowania pacjenta. W związku z tym klasyfikacja do pozycji 9027 jest wykluczona.</p> <p>Modułu nie można uznać za aparaturę na promieniowanie ultrafioletowe lub podczerwone klasyfikowaną do kodu CN 9018 20 00. W związku z tym klasyfikacja do kodu CN 9018 20 00 jest wykluczona. Ponieważ moduł nie jest wykorzystywany w anestezji, nie można go uważać za aparaturę i przyrządy do anestezji klasyfikowane do kodu CN 9018 90 60. W związku z tym wyklucza się klasyfikację do kodu CN 9018 90 60.</p> <p>Ponieważ moduł nadaje się do zastosowania wyłącznie z aparaturą elektrodiagnostyczną do jednoczesnego monitorowania dwóch lub więcej parametrów należy go klasyfikować do kodu CN 9018 19 10 poprzez zastosowanie uwagi 2 b) do działu 90.</p>

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 113/2011**z dnia 7 lutego 2011 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towarów określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej, bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2., na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3. tej tabeli.

(4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez otrzymującego przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽²⁾.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2. tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>Produkt (tak zwany „system nadzoru wizyjnego niemowląt”) przedstawiany w zestawie pakowanym do sprzedaży detalicznej, w skład którego wchodzi:</p> <ul style="list-style-type: none"> — bezprzewodowa kamera telewizyjna z wbudowanym mikrofonem, nadajnikiem sygnałów wideo i anteną; kamera jest wyposażona w wejście audio/wideo; — bezprzewodowy kolorowy monitor z wyświetlaczem ciekłokrystalicznym (LCD) o przekątnej ekranu w przybliżeniu 14 cm (5,6 cala) i z proporcją ekranu 4:3, z wbudowanym głośnikiem, odbiornikiem sygnałów wideo oraz anteną; monitor jest wyposażony w wejście audio/wideo; — dwa adaptery; oraz — kabel audio/wideo. <p>Sygnały są przesyłane z kamery do monitora z częstotliwością 2,4 GHz w zasięgu 150 metrów.</p> <p>Zestaw jest używany do monitorowania niemowląt na odległość.</p>	8528 72 40	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1., 3 b), 3 c) i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej oraz brzmienie kodów CN 8528, 8528 72 i 8528 72 40.</p> <p>Produkt jest zestawem w rozumieniu reguły 3 b) ORI, składającym się z kamery objętej pozycją 8525 i z aparatury odbiorczej dla telewizji objętej pozycją 8528, w którym nie można określić, jaki składnik nadaje zestawowi zasadniczy charakter.</p> <p>Z zastosowaniem reguły 3 c) ORI produkt należy zatem klasyfikować jako aparaturę odbiorczą dla telewizji objętą kodem CN 8528 72 40.</p>

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 114/2011**z dnia 8 lutego 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 9 lutego 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lutego 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	IL	107,9
	JO	87,5
	MA	53,6
	TN	111,3
	TR	110,2
	ZZ	94,1
0707 00 05	EG	182,1
	JO	96,7
	MA	100,1
	TR	177,5
	ZZ	139,1
0709 90 70	MA	50,7
	TR	147,8
	ZA	57,4
	ZZ	85,3
0709 90 80	EG	100,8
	ZZ	100,8
0805 10 20	AR	41,5
	BR	41,5
	EG	54,2
	IL	71,4
	MA	53,2
	TN	62,3
	TR	69,4
	ZA	41,5
	ZZ	54,4
0805 20 10	IL	156,9
	MA	64,2
	TR	79,6
	ZZ	100,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	58,2
	EG	57,7
	IL	129,1
	JM	82,9
	MA	107,3
	PK	49,7
	TR	69,0
	ZZ	79,1
	0805 50 10	AR
EG		67,9
MA		49,9
TR		53,1
ZZ		54,1
0808 10 80	CA	87,9
	CL	90,0
	CN	86,6
	MK	42,6
	US	107,2
	ZZ	82,9
0808 20 50	AR	130,7
	CL	166,4
	CN	52,8
	US	130,9
	ZA	101,5
	ZZ	116,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2011/10/UE

z dnia 8 lutego 2011 r.

zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia bifentryny jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽²⁾ ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE. Wykaz ten obejmuje bifentrynę.

(2) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 bifentryna została oceniona zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE pod kątem stosowania w produktach typu 8, „środki konserwacji drewna”, zgodnie z definicją w załączniku V do dyrektywy 98/8/WE.

(3) Francja została wyznaczona jako państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy i w dniu 3 stycznia 2008 r. przedłożyła Komisji sprawozdanie właściwego organu, wraz z zaleceniem, zgodnie z art. 14 ust. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007.

(4) Sprawozdanie właściwego organu zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję. Zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 wyniki przeglądu zostały uwzględnione w sprawozdaniu z oceny przez Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych w dniu 24 września 2010 r.

(5) Na podstawie przeprowadzonej oceny można oczekiwać, iż produkty biobójcze zawierające bifentrynę, stosowane jako środki konserwacji drewna, spełniają wymogi ustanowione w art. 5 dyrektywy 98/8/WE. Należy zatem włączyć bifentrynę do załącznika I do tej dyrektywy.

(6) Nie wszystkie potencjalne zastosowania zostały ocenione na poziomie Unii. Dlatego stosowne jest, aby państwa członkowskie dokonały oceny tych scenariuszy zastosowań lub narażenia oraz ryzyka w odniesieniu do elementów środowiska i populacji nieuwzględnionych w odpowiedni sposób w ocenie ryzyka na poziomie UE oraz aby w momencie wydawania zezwoleń na produkty zapewniły podjęcie odpowiednich środków lub nałożenie obowiązku spełnienia szczególnych warunków w celu ograniczenia stwierdzonych rodzajów ryzyka do dopuszczalnego poziomu.

(7) Stwierdzono niedopuszczalne ryzyko dla użytkowników nieprofesjonalnych. Konieczne jest zatem, aby wydawanie zezwoleń na produkty było ograniczone do użytku przemysłowego lub profesjonalnego, chyba że we wniosku o wydanie zezwolenia na produkt udowodniono, że ryzyko dla użytkowników nieprofesjonalnych może zostać ograniczone do akceptowalnego poziomu zgodnie z art. 5 dyrektywy 98/8/WE oraz jej załącznikiem VI.

(8) Biorąc pod uwagę założenia przyjęte w ocenie ryzyka konieczne jest, aby produkty dopuszczone do użytku przemysłowego lub profesjonalnego były stosowane z użyciem odpowiedniego wyposażenia ochrony osobistej, chyba że we wniosku o wydanie zezwolenia na produkt udowodniono, że ryzyko dla użytkowników przemysłowych lub profesjonalnych może zostać ograniczone do akceptowalnego poziomu za pomocą innych środków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3.

- (9) Z uwagi na rozpoznane ryzyko dla gleby i wód należy podjąć odpowiednie środki w celu ich ochrony. Konieczne jest zatem zapewnienie instrukcji informujących o tym, że drewno bezpośrednio po impregnacji należy przechowywać pod zadaszeniem lub na nieprzepuszczalnym twardym podłożu, lub pod zadaszeniem i na nieprzepuszczalnym podłożu oraz że wszelkie pozostałości substancji po zastosowaniu produktów używanych jako preparaty do impregnacji drewna, zawierające bifentrynę, należy zebrać do ponownego użycia lub usunięcia. Ponadto konieczne jest, aby produkty nie były dopuszczone do impregnacji drewna na wolnym powietrzu lub impregnacji drewna, które będzie stale narażone na działanie czynników atmosferycznych lub zabezpieczone przed czynnikami atmosferycznymi, lecz podlegające częstemu przemoczeniu (zastosować klasę 3 określoną przez OECD ⁽¹⁾), chyba że przekazane zostały dane potwierdzające zgodność produktu z wymogami art. 5 i załącznika VI do dyrektywy 98/8/WE, w razie konieczności stosując odpowiednie środki ograniczające ryzyko.
- (10) Ważne jest, aby przepisy niniejszej dyrektywy były stosowane jednocześnie we wszystkich państwach członkowskich, tak aby zapewnić równe traktowanie produktów biobójczych zawierających substancję czynną bifentrynę na rynku oraz właściwe ogólne funkcjonowanie rynku produktów biobójczych.
- (11) Należy przewidzieć odpowiedni okres czasu zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I do dyrektywy 98/8/WE, w celu umożliwienia państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowania się do spełnienia nowych wymogów wynikających z włączenia oraz zagwarantowania wnioskodawcom, którzy przygotowali dokumenty, możliwości pełnego wykorzystania 10-letniego okresu ochrony informacji, który – zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) dyrektywy 98/8/WE – rozpoczyna się od dnia włączenia.
- (12) Po włączeniu państwom członkowskim należy przyznać odpowiedni okres na wprowadzenie w życie przepisów art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE.
- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 98/8/WE.
- (14) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 98/8/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 31 stycznia 2012 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 lutego 2013 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Seria dokumentów OECD dotyczących scenariuszy emisji, numer 2, dokument dotyczący scenariuszy emisji dla środków konserwacji drewna, część 2, s. 64.

ZAAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 98/8/WE dodaje się wpis w brzmieniu:

Lp.	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC numery identyfikacyjne	Minimalna czystość substancji czynnej w produkcie biobójczym wprowadzonym do obrotu	Data włączenia	Termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 (oprócz produktów zawierających więcej niż jedną substancję czynną; w przypadku takich produktów obowiązuje termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 określony w ostatniej z decyzji dotyczących włączenia substancji czynnych wchodzących w skład danego produktu)	Data wygaśnięcia włączenia	Typ produktu	Przepisy szczegółowe (*)
„38	Bifentryna	Nazwa IUPAC: 2-metylo-bifenyl-3-ylometylu (1RS)cis-3[(Z)-2-chloro-3,3,3-trifluoroprop-1-enylo]-2,2-dimetylocyklopropanokarboksylanu Nr WE: nie dotyczy Nr CAS: 82657-04-3	911 g/kg	1 lutego 2013 r.	31 stycznia 2015 r.	31 stycznia 2023 r.	8	Przy dokonywaniu oceny wniosku o zezwolenie na stosowanie produktu zgodnie z art. 5 i załącznikiem VI państwa członkowskie dokonują, jeśli jest to właściwe dla określonego produktu, oceny tych zastosowań lub scenariuszy narażenia oraz tych zagrożeń w odniesieniu do elementów środowiska i populacji, które nie zostały należycie uwzględnione w unijnej ocenie ryzyka. Państwa członkowskie dbają o to, aby zezwolenia spełniały następujące warunki: — Produkty dopuszcza się wyłącznie do użytku przemysłowego lub profesjonalnego, chyba że we wniosku o wydanie zezwolenia na produkt udowodniono, że ryzyko dla użytkowników nieprofesjonalnych może zostać ograniczone do akceptowalnego poziomu zgodnie z art. 5 i załącznikiem VI. — Produkty dopuszczone do użytku przemysłowego lub profesjonalnego muszą być stosowane z użyciem odpowiedniego wyposażenia ochrony osobistej, chyba że we wniosku o wydanie zezwolenia na produkt udowodniono, że ryzyko dla użytkowników przemysłowych lub profesjonalnych może zostać ograniczone do akceptowalnego poziomu za pomocą innych środków. — Podejmuje się odpowiednie środki ograniczające ryzyko w celu ochrony gleby i wód. W szczególności etykiety oraz, jeśli występują, karty charakterystyki dla produktów dopuszczonych muszą zawierać informację, że drewno bezpośrednio po impregnacji należy przechowywać pod zadaszeniem lub na nieprzepuszczalnym, twardym podłożu, lub pod zadaszeniem i na nieprzepuszczalnym podłożu w celu zapobieżenia bezpośredniemu przedostawaniu się substancji do gleby lub wody oraz że wszelkie pozostałości substancji po zastosowaniu produktu muszą być zebrane celem ponownego wykorzystania lub usunięcia.

Lp.	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC numery identyfikacyjne	Minimalna czystość substancji czynnej w produkcie biobójczym wprowadzonym do obrotu	Data włączenia	Termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 (oprócz produktów zawierających więcej niż jedną substancję czynną; w przypadku takich produktów obowiązuje termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 określony w ostatniej z decyzji dotyczących włączenia substancji czynnych wchodzących w skład danego produktu)	Data wygaśnięcia włączenia	Typ produktu	Przepisy szczegółowe (*)
								— Produktów nie dopuszcza się do impregnacji drewna na wolnym powietrzu lub impregnacji drewna, które będzie stale narażone na działanie czynników atmosferycznych lub zabezpieczone przed czynnikami atmosferycznymi, lecz podlegające częstemu przemoczeniu, chyba że przekazane zostały dane potwierdzające zgodność produktu z wymogami art. 5 i załącznika VI do dyrektywy 98/8/WE, w razie konieczności przy zastosowaniu odpowiednich środków ograniczających ryzyko”

(*) Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI zawartość sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

DYREKTYWA KOMISJI 2011/11/UE

z dnia 8 lutego 2011 r.

zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia octanu (Z, E)-tetradeka-9,12-dienylu jako substancji czynnej do załącznika I i IA do tej dyrektywy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽²⁾ ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE. Wykaz ten zawiera octan (Z,E)-tetradeka-9,12-dienylu.
- (2) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 octan (Z, E)-tetradeka-9,12-dienylu został oceniony zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE pod kątem jego użycia w produktach typu 19, „repelenty i atraktanty”, zgodnie z definicją w załączniku V do tej dyrektywy.
- (3) Austria została wyznaczona jako państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy i w dniu 23 lutego 2009 r. przedłożyła Komisji sprawozdanie właściwego organu, wraz z zaleceniem, zgodnie z art. 14 ust. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007.
- (4) Sprawozdanie właściwego organu zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję. Zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 wyniki przeglądu zostały uwzględnione w sprawozdaniu z oceny przez Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych w dniu 24 września 2010 r.
- (5) Na podstawie przeprowadzonej oceny można oczekiwać, iż produkty biobójcze zawierające octan (Z, E)-tetradeka-9,12-dienylu, stosowane jako środki wabiące, spełniają wymogi ustanowione w art. 5 dyrektywy 98/8/WE. W związku z tym wskazane jest wpisanie octanu (Z, E)-tetradeka-9,12-dienylu do załącznika I do tej dyrektywy.
- (6) Na podstawie przeprowadzonej oceny można także oczekiwać, iż produkty biobójcze zawierające octan (Z, E)-tetradeka-9,12-dienylu, stosowane jako środki wabiące, stwarzają tylko niewielkie ryzyko dla ludzi, zwierząt i środowiska naturalnego i spełniają wymogi ustanowione

wione w art. 5 dyrektywy 98/8/WE, w szczególności w odniesieniu do zastosowania, które zostało zbadane i wyszczególnione w sprawozdaniu z oceny, a mianowicie w pułapkach używanych w pomieszczeniach zamkniętych, zawierających maksymalnie 2 mg substancji aktywnej. W związku z tym wskazane jest wpisanie octanu (Z, E)-tetradeka-9,12-dienylu do załącznika IA do dyrektywy 98/8/WE.

- (7) Nie wszystkie potencjalne zastosowania zostały ocenione na poziomie Unii. Dlatego stosowne jest, aby państwa członkowskie dokonały oceny tych scenariuszy zastosowań lub narażenia oraz ryzyka w odniesieniu do elementów środowiska i populacji nieuwzględnionych w odpowiedni sposób w ocenie zagrożenia na poziomie Unii oraz aby w momencie wydawania zezwoleń na produkty zapewniły podjęcie odpowiednich środków lub nałożenie obowiązku spełnienia szczególnych warunków w celu ograniczenia stwierdzonych rodzajów ryzyka do dopuszczalnego poziomu.
- (8) W związku z założeniami przyjętymi w ocenie wskazane jest zakazanie stosowania octanu (Z, E)-tetradeka-9,12-dienylu w miejscach przechowywania żywności lub pasz, chyba że opakowania z żywnością lub paszą są zamknięte lub ponownie zamknięte. Etykiety powinny zatem wskazywać, że produkty biobójcze zawierające octan (Z, E)-tetradeka-9,12-dienylu nie powinny być używane w miejscach przechowywania rozpakowanej żywności lub paszy.
- (9) Ważne jest, aby przepisy niniejszej dyrektywy były stosowane jednocześnie we wszystkich państwach członkowskich, tak aby zapewnić równe traktowanie produktów biobójczych zawierających substancję czynną octan (Z, E)-tetradeka-9,12-dienylu na rynku oraz właściwe ogólne funkcjonowanie rynku produktów biobójczych.
- (10) Należy przewidzieć odpowiedni okres czasu zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I do dyrektywy 98/8/WE, w celu umożliwienia państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowania się do spełnienia nowych wymogów wynikających z włączenia oraz zagwarantowania wnioskodawcom, którzy przygotowali dokumenty, możliwości pełnego wykorzystania 10-letniego okresu ochrony informacji, który – zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) dyrektywy 98/8/WE – rozpoczyna się od dnia włączenia.
- (11) Po włączeniu państwom członkowskim należy przyznać odpowiedni okres na wprowadzenie w życie przepisów art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 98/8/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3.

(13) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załącznikach I i IA do dyrektywy 98/8/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 31 stycznia 2012 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 lutego 2013 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy

ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

ZAAŁĄCZNIK

1) W załączniku I do dyrektywy 98/8/WE dodaje się wpis w brzmieniu:

Lp.	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC numery identyfikacyjne	Minimalna czystość substancji czynnej w produkcie biobójczym wprowadzonym do obrotu	Data włączenia	Termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 (oprócz produktów zawierających więcej niż jedną substancję czynną; w przypadku takich produktów obowiązuje termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 określony w ostatniej z decyzji dotyczących włączenia substancji czynnych wchodzących w skład danego produktu)	Data wygaśnięcia włączenia	Typ produktu	Przepisy szczegółowe (*)
„39	Octan (Z,E)-tetra- deka-9,12- dienyłu	octan (9Z, 12E)-tetra- deka-9,12 dienyłu Nr WE: nie dotyczy Nr CAS: 30507-70-1	977 g/kg	1 lutego 2013 r.	31 stycznia 2015 r.	31 stycznia 2023 r.	19	<p>Przy dokonywaniu oceny wniosku o zezwolenie na stosowanie produktu zgodnie z art. 5 i załącznikiem VI państwa członkowskie dokonują, jeśli jest to właściwe dla określonego produktu, oceny tych zastosowań lub scenariuszy narażenia oraz tych zagrożeń w odniesieniu do elementów środowiska i populacji nieuwzględnionych w odpowiedni sposób w unijnej ocenie ryzyka.</p> <p>Państwa członkowskie dbają o to, aby zezwolenia spełniały następujące warunki:</p> <p>— Etykiety produktów biobójczych, zawierających octan (Z, E)-tetradeka-9,12-dienylu informują, że produkty te nie mogą być używane w miejscach przechowywania rozpakowanej żywności lub paszy.”</p>

(*) Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI zawartość sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

2) W załączniku IA do dyrektywy 98/8/WE dodaje się wpis w brzmieniu:

Lp.	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC numery identyfikacyjne	Minimalna czystość substancji czynnej w produkcie biobójczym wprowadzonym do obrotu	Data włączenia	Termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 (oprócz produktów zawierających więcej niż jedną substancję czynną; w przypadku takich produktów obowiązuje termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 określony w ostatniej z decyzji dotyczących włączenia substancji czynnych wchodzących w skład danego produktu)	Data wygaśnięcia włączenia	Typ produktu	Przepisy szczegółowe (*)
„2	Octan (Z,E)-tetra- deka-9,12- dienyłu	octan (9Z, 12E)-tetra- deka-9,12 dienyłu Nr WE: nie dotyczy Nr CAS: 30507-70-1	977 g/kg	1 lutego 2013 r.	31 stycznia 2015 r.	31 stycznia 2023 r.	19	Państwa członkowskie dbają o to, aby rejestracja produktów spełniała następujące warunki: — Tylko w odniesieniu do pułapek zawierających maksymalnie 2 mg octanu (Z, E)-tetradeka-9,12-dienylu, używanych w pomieszczeniach zamkniętych. — Etykiety produktów biobójczych zawierających octan (Z, E)-tetradeka-9,12-dienylu informują, że produkty te stosuje się wyłącznie w pomieszczeniach zamkniętych i nie można ich używać w miejscach przechowywania rozpakowanej żywności lub paszy.”

(*) Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI zawartość sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

DYREKTYWA KOMISJI 2011/12/UE**z dnia 8 lutego 2011 r.****zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia fenoksykarbu jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽²⁾ ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE. Wykaz ten obejmuje fenoksykarb.
- (2) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 fenoksykarb został oceniony zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE pod kątem stosowania w produktach typu 8, „środki konserwacji drewna”, zgodnie z definicją w załączniku V do dyrektywy 98/8/WE.
- (3) Niemcy zostały wyznaczone jako państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy i w dniu 12 września 2008 r. przedłożyły Komisji sprawozdanie właściwego organu, wraz z zaleceniem, zgodnie z art. 14 ust. 4 i art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007.
- (4) Sprawozdanie właściwego organu zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję. Zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 w dniu 24 września 2010 r. wyniki przeglądu zostały włączone do sprawozdania z oceny przez Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych.
- (5) Na podstawie przeprowadzonych badań można oczekiwać, iż produkty biobójcze zawierające fenoksykarb, stosowane jako środki konserwacji drewna, spełniają wymogi ustanowione w art. 5 dyrektywy 98/8/WE. Należy zatem włączyć fenoksykarb do załącznika I do tej dyrektywy.
- (6) Nie wszystkie potencjalne zastosowania zostały ocenione na poziomie Unii. Dlatego stosowne jest, aby państwa członkowskie dokonały oceny tych zastosowań lub scenariuszy narażenia oraz ryzyka w odniesieniu do elementów środowiska i populacji nieuwzględnionych w odpowiedni sposób w ocenie ryzyka na poziomie Unii oraz aby w momencie wydawania zezwoleń na produkty zapewniły podjęcie odpowiednich środków

lub nałożenie obowiązku spełnienia szczególnych warunków w celu ograniczenia stwierdzonych rodzajów ryzyka do dopuszczalnego poziomu.

- (7) Ze względu na założenia przyjęte w ramach oceny ryzyka konieczne jest wprowadzenie wymogu, aby drewno po impregnacji było przechowywane w pomieszczeniu lub/i na nieprzepuszczalnym, twardym podłożu oraz aby wszelkie pozostałości powstałe w wyniku stosowania produktów zawierających fenoksykarb jako środków konserwacji drewna zostały zebrane celem ponownego użycia lub usunięcia.
- (8) Z uwagi na rozpoznane zagrożenia dla wód należy podjąć odpowiednie środki w celu ich ochrony. Niedopuszczalne ryzyko zidentyfikowano w trakcie użytkowania zaimpregnowanego drewna nieosłoniętego i niemającego kontaktu z glebą, narażonego w sposób ciągły na działanie czynników atmosferycznych lub zabezpieczonego przed ich oddziaływaniem, ale narażonego na wilgoć (klasa użytkowania 3 według OECD⁽³⁾) w określonym scenariuszu dotyczącym mostu nad stawem. Konieczne jest zatem wprowadzenie wymogu, aby nie zezwalano na stosowanie produktów do celów impregnowania drewna przeznaczonego na konstrukcje na wolnym powietrzu usytuowane w pobliżu wody lub nad wodą, chyba że przedstawione zostaną dane, z których wynika, że produkt spełnia wymogi określone w art. 5 oraz załączniku VI do dyrektywy 98/8/WE, w razie potrzeby poprzez zastosowanie odpowiednich środków ograniczających ryzyko.
- (9) Ważne jest, aby przepisy niniejszej dyrektywy zostały zastosowane jednocześnie we wszystkich państwach członkowskich, tak aby zapewnić równe traktowanie produktów biobójczych zawierających substancję czynną fenoksykarb na rynku oraz ułatwić właściwe funkcjonowanie rynku produktów biobójczych w ogóle.
- (10) Należy przewidzieć odpowiedni okres czasu zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I do dyrektywy 98/8/WE, aby umożliwić państwu członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z włączenia oraz aby zagwarantować wnioskodawcom, którzy przygotowali dokumenty, możliwość pełnego wykorzystania 10-letniego okresu ochrony informacji, który – zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) dyrektywy 98/8/WE – rozpoczyna się od dnia włączenia.
- (11) Po włączeniu państwu członkowskim należy przyznać odpowiedni okres na wprowadzenie w życie przepisów art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3.⁽³⁾ Seria dokumentów OECD dotyczących scenariuszy emisji, numer 2, dokument dotyczący scenariuszy emisji dla środków konserwacji drewna, część 2, s. 64.

(12) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 98/8/WE.

(13) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 98/8/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 stycznia 2012 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 lutego 2013 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy

ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

ZAAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 98/8/WE dodaje się wpis w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalna czystość substancji czynnej w produkcie biobójczym wprowadzonym do obrotu	Data włączenia	Termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 (oprócz produktów zawierających więcej niż jedną substancję czynną; w przypadku takich produktów obowiązuje termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 określony w ostatniej z decyzji dotyczących włączenia substancji czynnych wchodzących w skład danego produktu)	Data wygaśnięcia włączenia	Typ produktu	Przepisy szczegółowe (*)
„40	Fenoksykarb	Nazwa IUPAC: ethyl [2-(4-phenoxyphenoxy) ethyl]carbamate Nr WE: 276-696-7 Nr CAS: 72490-01-8	960 g/kg	1 lutego 2013 r.	z dnia 31 stycznia 2015 r.	31 stycznia 2023 r.	8	<p>Przy dokonywaniu oceny wniosku o zezwolenie na stosowanie produktu zgodnie z art. 5 i załącznikiem VI państwa członkowskie dokonują, jeśli jest to właściwe dla określonego produktu, oceny tych zastosowań lub scenariuszy narażenia oraz tych zagrożeń w odniesieniu do elementów środowiska i populacji, które nie zostały należycie uwzględnione w unijnej ocenie ryzyka.</p> <p>Państwa członkowskie dbają o to, aby zezwolenia spełniały następujące warunki:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Należy podjąć odpowiednie środki ograniczające ryzyko w celu ochrony gleby i wód. W szczególności etykiety oraz, jeśli występują, karty charakterystyki dla dopuszczonych produktów muszą zawierać informację, że drewno po impregnacji należy przechowywać w pomieszczeniu lub na nieprzepuszczalnym, twardym podłożu pod zadaszeniem, lub w obydwu tych przypadkach, w celu zapobieżenia bezpośredniemu przedostawaniu się substancji do gleby lub wody oraz że wszelkie pozostałości po stosowaniu produktu należy zbierać celem ponownego wykorzystania lub usunięcia. — Nie zezwala się na stosowanie produktów do celów impregnowania drewna przeznaczonego na konstrukcje na wolnym powietrzu usytuowane w pobliżu wody lub nad wodą, chyba że przedstawione zostaną dane, z których wynika, że produkt spełnia wymogi określone w art. 5 oraz załączniku VI do dyrektywy 98/8/WE, w razie potrzeby poprzez zastosowanie odpowiednich środków ograniczających ryzyko.”

(*) Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI zawartość sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

DYREKTYWA KOMISJI 2011/13/UE

z dnia 8 lutego 2011 r.

zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia kwasu nonanowego jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽²⁾ ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE. Wykaz ten obejmuje kwas nonanowy.
- (2) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 kwas nonanowy został oceniony zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE pod kątem stosowania w produktach typu 19, „repelenty i atraktanty”, zgodnie z definicją w załączniku V do dyrektywy 98/8/WE.
- (3) Austria została wyznaczona jako państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy i w dniu 10 października 2008 r. przedłożyła Komisji sprawozdanie właściwego organu, wraz z zaleceniem, zgodnie z art. 14 ust. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007.
- (4) Sprawozdanie właściwego organu zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję. Zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 w dniu 24 września 2010 r. wyniki przeglądu zostały włączone do sprawozdania z oceny przez Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych.
- (5) Na podstawie przeprowadzonych badań można oczekiwać, iż produkty biobójcze zawierające kwas nonanowy, stosowane jako środki repelenty, spełniają wymogi ustanowione w art. 5 dyrektywy 98/8/WE. Należy zatem włączyć kwas nonanowy do załącznika I do tej dyrektywy.
- (6) Nie wszystkie potencjalne zastosowania zostały ocenione na poziomie Unii. Dlatego stosowne jest, aby państwa członkowskie dokonały oceny tych zastosowań lub scenariuszy narażenia oraz ryzyka w odniesieniu do elementów środowiska i populacji nieuwzględnionych

w odpowiedni sposób w ocenie ryzyka na poziomie Unii oraz aby w momencie wydawania zezwoleń na produkty zapewniły podjęcie odpowiednich środków lub nałożenie obowiązku spełnienia szczególnych warunków w celu ograniczenia stwierdzonych rodzajów ryzyka do dopuszczalnego poziomu.

- (7) Ważne jest, aby przepisy niniejszej dyrektywy były stosowane jednocześnie we wszystkich państwach członkowskich, tak aby zapewnić równe traktowanie produktów biobójczych zawierających substancję czynną kwas nonanowy na rynku oraz ułatwić właściwe funkcjonowanie rynku produktów biobójczych w ogóle.
- (8) Należy przewidzieć odpowiednią ilość czasu zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I do dyrektywy 98/8/WE, aby umożliwić państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z włączenia oraz aby zagwarantować wnioskodawcom, którzy przygotowali dokumenty, możliwość pełnego wykorzystania 10-letniego okresu ochrony informacji, który – zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) dyrektywy 98/8/WE – rozpoczyna się od dnia włączenia.
- (9) Po włączeniu państwom członkowskim należy przyznać odpowiedni czas na wprowadzenie w życie przepisów art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 98/8/WE.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 98/8/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2**Transpozycja**

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 stycznia 2012 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 lutego 2013 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 98/8/WE dodaje się wpis w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalna czystość substancji czynnej w produkcie biobójczym wprowadzonym do obrotu	Data włączenia	Termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 (oprócz produktów zawierających więcej niż jedną substancję czynną; w przypadku takich produktów obowiązuje termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 określony w ostatniej z decyzji dotyczących włączenia substancji czynnych wchodzących w skład danego produktu)	Data wygaśnięcia włączenia	Typ produktu	Przepisy szczegółowe (*)
„41	Kwas nonanowy, kwas pelargonowy	Nazwa IUPAC: Kwas nonanowy Nr WE: 203-931-2 Nr CAS: 112-05-0	896 g/kg	1 lutego 2013 r.	31 stycznia 2015 r.	31 stycznia 2023 r.	19	Przy dokonywaniu oceny wniosku o zezwolenie na stosowanie produktu zgodnie z art. 5 i załącznikiem VI państwa członkowskie dokonują, jeśli jest to właściwe dla określonego produktu, oceny tych zastosowań lub scenariuszy narażenia oraz tych zagrożeń w odniesieniu do elementów środowiska i populacji nieuwzględnionych w odpowiedni sposób w unijnej ocenie ryzyka.”

(*) Na potrzeby wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI zawartość sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 9 czerwca 2010 r.

w sprawie pomocy państwa C 1/09 (ex NN 69/08) udzielonej przez Węgry na rzecz MOL Nyrt.

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 3553)

(Jedynie tekst w języku węgierskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/88/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

uwzględniając decyzję Komisji o wszczęciu postępowania określonego w art. 108 ust. 2 Traktatu⁽¹⁾ w odniesieniu do pomocy C 1/09 (ex NN 69/08)⁽²⁾,

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami i po uwzględnieniu tych uwag,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

- (1) W dniu 13 stycznia 2009 r. po otrzymaniu skargi, która wpłynęła w dniu 14 listopada 2007 r., Komisja rozpoczęła formalne postępowanie wyjaśniające w sprawie środka wprowadzonego przez Węgry, stanowiącego domniemaną pomoc państwa na rzecz spółki pod nazwą *Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.* (zwanej dalej „MOL”).
- (2) Węgry przedstawiły swoje uwagi dotyczące decyzji Komisji w sprawie wszczęcia postępowania w dniu 8 kwietnia 2009 r.

⁽¹⁾ Ze skutkiem od dnia 1 grudnia 2009 r. art. 87 i 88 Traktatu WE stały się odpowiednio art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; treść tych dwóch grup postanowień jest zasadniczo identyczna. Do celów niniejszej decyzji odniesienia do art. 107 i 108 TFUE należy rozumieć, tam gdzie to stosowne, jako odniesienia odpowiednio do art. 87 i 88 Traktatu WE.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2009/C 74/05 (Dz.U. C 74 z 28.3.2009, s. 63).

- (3) Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 28 marca 2009 r.⁽³⁾. Uwagi wpłynęły od dwóch zainteresowanych stron: MOL i Węgierskiego Zrzeszenia Górniczego (*Magyar Bányászati Szövetség*), w obu przypadkach w dniu 27 kwietnia 2009 r.

- (4) Komisja przekazała uwagi Węgom w piśmie z dnia 2 czerwca 2009 r. W piśmie z dnia 3 lipca 2009 r. Węgry poinformowały, że nie zgłaszają uwag do twierdzeń zainteresowanych stron.

- (5) W terminach 21 września 2009 r. i 12 stycznia 2010 r. Komisja poprosiła władze węgierskie o dodatkowe informacje, na co Węgry odpowiedziały pismami z dnia 19 października 2009 r. i 9 lutego 2010 r.

II. BENEFICJENT

- (6) MOL jest zintegrowaną spółką gazowo-naftową z siedzibą w Budapeszcie, na Węgrzech. Podstawowa działalność MOL na rynku węgierskim obejmuje: poszukiwania i wydobycie ropy naftowej i gazu ziemnego; przetwórstwo gazu; rafinację, transport, magazynowanie i – zarówno hurtową, jak i detaliczną – dystrybucję produktów pochodnych ropy naftowej; przesyłanie gazu ziemnego; oraz produkcję i sprzedaż olefin i poliolefin. Ponadto w skład Grupy MOL (do której należy MOL) wchodzi także kilka innych węgierskich i zagranicznych spółek zależnych⁽⁴⁾.
- (7) Na Węgrzech i w Słowacji Grupa MOL zajmuje czołową pozycję na rynku w każdej dziedzinie swojej podstawowej działalności. W 2008 r. sprzedaż netto MOL i Grupy MOL wynosiła odpowiednio około 6,8 mld EUR i 13 mld EUR⁽⁵⁾. W tym samym roku ich dochód z działalności operacyjnej wynosił odpowiednio około 400 mln EUR i 732 mln EUR.

⁽³⁾ Zob. przypis 2.

⁽⁴⁾ Na przykład TVK (jedna z wiodących węgierskich spółek chemicznych), Slovnaft (słowacka spółka naftowa) i Roth (austriacka spółka hurtowo-detaliczna). Grupa zawarła także strategiczne partnerstwo z chorwacką spółką INA.

⁽⁵⁾ http://www.molgroup.hu/en/investors/financial_reports/

III. OPIS ŚRODKA POMOCY

Ustawa o górnictwie

(8) Ogólne przepisy regulujące górnictwo na Węgrzech są zawarte w ustawie o górnictwie z 1993 r. (zwanej dalej „ustawą o górnictwie”) (6), która reguluje także działalność górnictw (poszukiwanie, badania i wydobycie) w zakresie złóż węglowodorów (tj. ropy naftowej i gazu ziemnego).

(9) W ustawie o górnictwie rozróżnia się działalność górnictw prowadzoną na podstawie dwóch różnych instrumentów prawnych: (i) koncesji (7); oraz (ii) zezwolenia (8).

— W przypadku koncesji minister odpowiedzialny za górnictwo (zwany dalej „właściwym ministrem”) zawiera umowę (9) z oferentem wyłonionym w przetargu nieograniczonym (10) na eksploatację „zamkniętego obszaru”.

— Różni się on od „obszarów otwartych” (11), w przypadku których Urząd Górniczy nie może odmówić udzielenia zezwolenia na użytkowanie górnictw, jeśli wnioskodawca spełnia warunki określone w przepisach prawnych (12).

(10) Zgodnie z definicją zawartą w ustawie o górnictwie (13) obszary zamknięte są zarezerwowane dla działalności górnictw na podstawie koncesji. Tym samym każdy obszar inny niż obszar zamknięty klasyfikuje się jako obszar otwarty. Według wyjaśnień przedstawionych przez Węgry początkowo zamierzano zaliczyć wszystkie pola górnictw do obszarów zamkniętych, na których eksploatację będą udzielane koncesje. Obszary otwarte uważane za mniej zasobne w minerały stanowiłyby wyjątek. W takich przypadkach, jak sądzono, pola są mniej wartościowe i nie spodziewano się, by w przetargu nieograniczonym wpłynęły jakieś oferty.

(11) Ustawa o górnictwie stanowi także, że wydobycie surowców mineralnych podlega opłacie eksploatacyjnej wnoszonej na rzecz państwa, której kwotę określa się jako procent wartości wydobywanych minerałów (14). Opłata eksploatacyjna różni się w zależności od zastosowanego systemu:

— w przypadku koncesji kwota opłaty eksploatacyjnej ustalana jest w umowie koncesyjnej (15),

— w przypadku surowców mineralnych wydobywanych na podstawie zezwolenia opłatę reguluje ustawa o górnictwie (16). Do stycznia 2008 r. opłata eksploatacyjna za wydobywanie węglowodorów na podstawie zezwolenia wynosiła 12 % w przypadku pól wprowadzonych do eksploatacji po dniu 1 stycznia 1998 r. i J % w przypadku pól, na których uruchomiono produkcję przed dniem 1 stycznia 1998 r. (17). Wskaźnik „J” miał być wyliczony zgodnie ze wzorem opartym na historycznych cenach gazu oraz ilości i wartości wydobycia; jego minimalny poziom ustalono na 12 %.

Artykuł 26/A ust. 5 ustawy o górnictwie

(12) Artykuł 26/A ust. 5 ustawy o górnictwie stanowi, że jeśli przedsiębiorstwo górnictw działające na podstawie zezwolenia nie rozpocznie wydobycia w ciągu pięciu lat od daty wydania zezwolenia przez Urząd Górniczy, prawo użytkowania górnictw zostaje cofnięte (18).

(13) W artykule tym przewidziano także możliwość przedłużenia tego terminu na podstawie umowy między właściwym ministrem a przedsiębiorstwem górnictw (19). Ustalono w nim trzy różne opłaty, które wnoszą się w przypadku podjęcia decyzji o przedłużeniu prawa użytkowania górnictw:

a) po pierwsze, opłatę za przedłużenie należy wnosić za nieeksploatowane jeszcze pola do czasu faktycznego rozpoczęcia eksploatacji; opłata ta stanowi maksymalnie 1,2-krotność pierwotnej opłaty eksploatacyjnej, wyliczonej na podstawie ustanowionej hipotetycznej ilości minerałów, ponieważ należy ją wnieść w czasie, kiedy na polu nie prowadzi się jeszcze żadnej faktycznej produkcji;

(16) Artykuł 20 ust. 2–7 ustawy o górnictwie.

(17) Inne opłaty przewidziano dla pozostałych rodzajów minerałów, takich jak minerały stałe.

(18) Artykuł 26/A ust. 5 ustawy o górnictwie ma następujące brzmienie: „przedsiębiorstwo górnictw rozpoczyna produkcję [...] w ciągu pięciu lat od nadania pola górnictw. Przedsiębiorstwo górnictw może zwrócić się do Urzędu Górniczego tylko raz o przedłużenie tego terminu maksymalnie o pięć lat. Przedsiębiorstwo wnosi opłatę, jeżeli zapadnie decyzja o przedłużeniu. Ilość surowca mineralnego odpowiadająca opłacie i wartość procentową opłaty eksploatacyjnej do zapłacenia odpowiednio do tej wielkości określa się w umowie zawartej między ministrem a przedsiębiorstwem górnictw w wyższej stawce niż procent zastosowany podczas składania wniosku, ale nie wyższej niż 1,2-krotność pierwotnego poziomu. Urząd Górniczy podejmuje decyzję o przedłużeniu tego terminu. W decyzji podaje się wartość zobowiązania płatniczego określonego w umowie. Przedsiębiorstwu górnictwemu można udzielić zgody na przedłużenie terminu w odniesieniu do więcej niż dwóch pól górnictw równocześnie, jeśli zastosowanie podwyższonej opłaty eksploatacyjnej za te pola górnictw, których dotyczy przedłużenie terminu, obejmuje wszystkie miejsca eksploatacji tego przedsiębiorstwa ujęte w umowie o okresie trwania co najmniej pięciu lat. Jeżeli wniosek dotyczy przedłużenia terminu w odniesieniu do więcej niż pięciu pól górnictw, oprócz opłaty eksploatacyjnej podwyższonej zgodnie z umową zawartą między ministrem a przedsiębiorstwem górnictw można także nałożyć dodatkową jednorazową opłatę w wysokości odpowiadającej 20 % kwoty należnej z tytułu podwyższenia opłaty eksploatacyjnej”.

(19) Zob. przypis 18.

(6) 1993. évi XLVIII. Törvény a bányászatról (Ustawa nr XLVIII z 1993 r. o górnictwie)

(7) Artykuł 8 ustawy o górnictwie.

(8) Artykuł 5 ustawy o górnictwie.

(9) Artykuł 12 ustawy o górnictwie.

(10) Artykuł 10 ustawy o górnictwie.

(11) Artykuł 5 ust. 1 lit. a) ustawy o górnictwie.

(12) Artykuł 5 ust. 4 ustawy o górnictwie.

(13) Artykuł 9 ustawy o górnictwie.

(14) Artykuł 20 ust. 1 ustawy o górnictwie.

(15) Artykuł 20 ust. 11 ustawy o górnictwie.

- b) po drugie, jeśli wniosek o przedłużenie dotyczy więcej niż dwóch pól, dany poziom opłaty za przedłużenie należy zastosować do wszystkich pól górniczych tego przedsiębiorstwa (jako podwyższoną opłatę eksploatacyjną);
- c) po trzecie, jeśli przedłużenie dotyczy więcej niż pięciu pól, można dodatkowo pobrać opłatę jednorazową⁽²⁰⁾.

Umowa o przedłużeniu prawa użytkowania górniczego pomiędzy MOL a państwem węgierskim

(14) W dniu 19 września 2005 r. MOL złożył wniosek o przedłużenie prawa użytkowania górniczego 12 pól węglowodorów, które otrzymał wcześniej na podstawie zezwolenia i na których nie rozpoczął wydobycia przed upływem przewidzianego terminu. W dniu 22 grudnia 2005 r. MOL i minister zawarli umowę o przedłużeniu na podstawie art. 26/A ust. 5 ustawy o górnictwie, na następujących warunkach:

- a) opłata za przedłużenie: 12 zezwoleń na eksploatację będących przedmiotem wniosku przedłużono o pięć lat (tj. MOL miałyby pięć lat więcej na rozpoczęcie wydobycia na tych polach). Opłatę za przedłużenie za każdy rok pięcioletniego okresu przedłużenia określono z zastosowaniem obowiązującej w tym czasie opłaty eksploatacyjnej wynoszącej 12 % i mnożnika („c”) wynoszącego od 1,020 do 1,050, co dało opłaty za przedłużenie zawarte w tabeli 1 poniżej⁽²¹⁾. Opłatę za przedłużenie przewidziano na pięć lat okresu przedłużenia. W przypadku pól już faktycznie eksploatowanych przewidziana opłata musiała zostać zastosowana do pozostałej części 15-letniego okresu jako opłata eksploatacyjna za pola objęte przedłużeniem⁽²²⁾;

Tabela 1

Opłaty przewidziane w umowie o przedłużeniu

Rok	Opłata pierwotna × c	Opłata za przedłużenie za pola jeszcze nieeksploatowane/podwyższona opłata rozszerzona na wszystkie pola
1	12 % × 1,050	12,6 %
2	12 % × 1,038	12,456 %
3	12 % × 1,025	12,3 %
4	12 % × 1,020	12,24 %
5	12 % × 1,020	12,24 %
6-15	12 % × 1,020	12,24 %

- b) rozszerzenie podwyższonej opłaty na wszystkie pola górnicze: ponieważ wnioskowano o przedłużenie prawa użytkowania górniczego dla więcej niż

dwóch pól, konieczne było zastosowanie podwyższonej opłaty (równej opłacie za przedłużenie przedstawionej w tabeli 1) w odniesieniu do kolejnych 15 lat, tj. aż do 2020 r., za wszystkie pola MOL objęte zezwoleniem, które zostały wprowadzone do eksploatacji po dniu 1 stycznia 1998 r. W przypadku pól wprowadzonych do eksploatacji przed dniem 1 stycznia 1998 r. ma zastosowanie parametr „j” pomnożony przez „c”⁽²³⁾;

- c) niezmienna opłata eksploatacyjna: strony wyraźnie uzgodniły, że przewidziana opłata eksploatacyjna będzie stosowana przez cały okres trwania umowy (tj. do 2020 r.), bez względu na ewentualne zmiany w ustawie o górnictwie⁽²⁴⁾;
- d) opłata jednorazowa: ponieważ wnioskowano o przedłużenie prawa użytkowania górniczego w odniesieniu do więcej niż pięciu pól, jednorazowa opłata w wysokości 20 mld HUF⁽²⁵⁾ także została ustalona w umowie⁽²⁶⁾;
- e) klauzula wypowiedzenia umowy: umowa stanowiła, że nie można jej zmieniać jednostronnie (lecz wyłącznie za porozumieniem obu stron). Mogła być wypowiedziana przez jedną ze stron jedynie w przypadku zmiany struktury własności w MOL (co najmniej 25 % udziałów).
- (15) Na mocy decyzji z dnia 23 grudnia 2005 r. Urząd Górniczy przedłużył MOL prawa użytkowania górniczego 12 pól, o które wnioskowano, i rozszerzył stosowanie podwyższonej opłaty na wszystkie pola tej spółki.

Zmiany wprowadzone do ustawy o górnictwie w zakresie opłaty eksploatacyjnej w przypadku praw użytkowania górniczego uzyskanych na mocy zezwolenia

- (16) Nowelizacja⁽²⁷⁾ ustawy o górnictwie, która weszła w życie z dniem 8 stycznia 2008 r.⁽²⁸⁾ (zwana dalej „ustawą nowelizującą z 2008 r.”), spowodowała znaczne podniesienie opłaty eksploatacyjnej w przypadku niektórych kategorii węglowodorów. Nowelizacja ta nie miała

⁽²³⁾ Punkt 4 umowy o przedłużeniu.

⁽²⁴⁾ Punkt 9 umowy o przedłużeniu stanowi, że wszystkie parametry określające poziom opłaty eksploatacyjnej pozostają niezmiennione przez cały okres trwania umowy.

⁽²⁵⁾ Około 76 mln EUR według kursu wymiany EBC 263 EUR/HUF z dnia 16 kwietnia 2010 r. Do wszystkich przeliczeń EUR/HUF zawartych w niniejszej decyzji zastosowano ten kurs wymiany.

⁽²⁶⁾ Punkt 6 umowy o przedłużeniu.

⁽²⁷⁾ Nowelizacja ta w decyzji o wszczęciu postępowania określana jest jako „nowelizacja z 2008 r.”. Władze węgierskie wskazały w zgłoszonych przez siebie uwagach, że nowelizacja ta została zatwierdzona przez Zgromadzenie Narodowe w 2007 r. Aby zachować spójność z decyzją o wszczęciu postępowania, nowelizacja ustawy o górnictwie, która weszła w życie z dniem 8 stycznia 2008 r. nadal będzie określana jako „nowelizacja z 2008 r.”. Analogicznie, nowelizacja, która weszła w życie z dniem 23 stycznia 2009 r. będzie określana jako „nowelizacja z 2009 r.”.

⁽²⁸⁾ Ustawa nr CXXXIII z 2007 r.

⁽²⁰⁾ Maksymalnie 20 % kwoty należnej z tytułu podwyższenia opłaty eksploatacyjnej.

⁽²¹⁾ Punkt 1 umowy o przedłużeniu.

⁽²²⁾ Punkt 3 umowy o przedłużeniu.

wpływu na opłatę eksploatacyjną w przypadku innych rodzajów minerałów. W art. 5 ustawy nowelizującej przewidziano zróżnicowanie opłaty eksploatacyjnej w zależności od: (i) daty wprowadzenia pola górniczego do eksploatacji; (ii) ilości wydobywanych węglowodorów; oraz (iii) ceny ropy naftowej w danym okresie.

- Przewidziano opłatę eksploatacyjną w wysokości 30 % w przypadku pól wprowadzonych do eksploatacji między dniem 1 stycznia 1998 r. a 1 stycznia 2008 r.
- W przypadku pól wprowadzonych do eksploatacji po dniu 1 stycznia 2008 r. stosowane są zróżnicowane stawki (12 %, 20 % lub 30 %) w zależności od ilości wydobywanych węglowodorów.
- W przypadku kopalń uruchomionych przed dniem 1 stycznia 1998 r. stosuje się parametr „J”, którego minimalną wartość ustalono na 30 %.

Ponadto wszystkie te stawki podlegają zwiększeniu w zależności od ceny ropy naftowej: + 3 %, jeśli cena ropy naftowej wynosi ponad 80 USD za baryłkę, lub + 6 %, jeśli cena ta wynosi ponad 90 USD za baryłkę

(co określa się dalej jako „klauzulę Brent”). Specjalne stawki stosowane są np. w przypadku trudnych warunków wydobywania (12 %) i dużej ilości gazu obojętnego (8 %).

- (17) Powyższe stawki opłat eksploatacyjnych obowiązywały od dnia 8 stycznia 2008 r. do dnia 23 stycznia 2009 r. i miały zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw górniczych prowadzących działalność w miejscach eksploatacji na podstawie zezwolenia, łącznie z tymi, które uzyskały zezwolenie przed styczniem 2008 r., od momentu wejścia w życie zmian wprowadzonych do ustawy o górnictwie. Kolejna nowelizacja ustawy o górnictwie weszła w życie z dniem 23 stycznia 2009 r. (po decyzji Komisji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego), zmniejszając opłatę eksploatacyjną w przypadku pól wprowadzonych do eksploatacji między dniem 1 stycznia 1998 r. a 1 stycznia 2008 r. ponownie do 12 % (ale utrzymując „klauzulę Brent”) ⁽²⁹⁾. Opłata eksploatacyjna stosowana w przypadku innych rodzajów pól pozostała taka sama jak w ustawie o górnictwie obowiązującej w 2008 r.
- (18) W tabeli 2 zestawiono stosowane opłaty eksploatacyjne obowiązujące w przypadku działalności na podstawie zezwolenia, ustanowione w różnych wersjach ustawy o górnictwie.

Tabela 2

Zestawienie opłat eksploatacyjnych stosowanych w przypadku działalności na podstawie zezwolenia zgodnie z ustawą o górnictwie

		Opłata stosowana do 2008 r.	Opłata stosowana w 2008 r.	Opłata stosowana od dnia 23 stycznia 2009 r.
Rozpoczęcie produkcji przed dniem 1 stycznia 1998 r.		J % (co najmniej 12 %)	J % (co najmniej 30 %, + 3 % lub 6 % klauzula Brent)	J % (co najmniej 30 %, + 3 % lub 6 % klauzula Brent)
Rozpoczęcie produkcji między dniem 1 stycznia 1998 r. a 1 stycznia 2008 r.		12 %	30 % (+ 3 % lub 6 % klauzula Brent)	12 % (+ 3 % lub 6 % klauzula Brent)
Rozpoczęcie produkcji po dniu 1 stycznia 2008 r.	Pola gazowe o rocznej produkcji mniejszej niż 300 mln m ³ Pola naftowe o rocznej produkcji mniejszej niż 50 tys. t	Nie dotyczy	12 % (+ 3 % lub 6 % klauzula Brent)	12 % (+ 3 % lub 6 % klauzula Brent)
	Pola gazowe o rocznej produkcji 300–500 mln m ³ Pola naftowe o rocznej produkcji 50–200 tys. t		20 % (+ 3 % lub 6 % klauzula Brent)	20 % (+ 3 % lub 6 % klauzula Brent)
	Pola gazowe o rocznej produkcji powyżej 500 mln m ³ Pola naftowe o rocznej produkcji powyżej 200 tys. t		30 % (+ 3 % lub 6 % klauzula Brent)	30 % (+ 3 % lub 6 % klauzula Brent)
Węglowodory w szczególnych warunkach eksploatacji			12 %	12 %
Duża ilość gazu obojętnego			8 %	8 %

„J” oblicza się zgodnie ze wzorem opartym na historycznych cenach gazu, ilości i wartości wydobywania, zob. pkt 11.

⁽²⁹⁾ Artykuł 235 ustawy nr LXXXI z 2008 r.

IV. PRZYCZYNY WSZCZĘCIA POSTĘPOWANIA

- (19) Badany domniemany środek pomocowy państwa to umowa z dnia 22 grudnia 2005 r. o przedłużeniu prawa użytkowania górnictwa zawarta pomiędzy MOL a państwem węgierskim, która do pewnego stopnia zwalniała tę spółkę z wnoszenia podwyższonej opłaty eksploatacyjnej za wydobywanie węglowodorów, ustalonej w późniejszej nowelizacji węgierskiej ustawy o górnictwie. Biorąc pod uwagę sposób konstrukcji tej umowy i późniejszej nowelizacji ustawy, Komisja uważa je za część tego samego środka („środka”) i w decyzji o wszczęciu postępowania oceniła ich łączny skutek.
- (20) W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja doszła do wstępnego wniosku, że w wyniku umowy o przedłużeniu prawa użytkowania górnictwa MOL był chroniony przed przyszłymi zmianami opłaty eksploatacyjnej, a w szczególności przed zmianami wprowadzonymi w późniejszej nowelizacji ustawy o górnictwie z 2008 r. W związku z tym spółka została potraktowana w sposób bardziej przychylny niż jej konkurenci, działający zgodnie z aktualnie obowiązującym systemem zezwoleń, którzy musieli wносить nowe podwyższone opłaty eksploatacyjne, gdyż nie zawarli wcześniej podobnych umów o przedłużeniu. W swojej wstępnej ocenie Komisja zajęła stanowisko, że środek ten stanowił pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE i nie dostrzegła podstaw mogących uzasadnić jego zgodność z zasadami rynku wewnętrznego, ponieważ nie miało tu zastosowania żadne odstępstwo.
- (21) Więcej informacji można znaleźć w decyzji o wszczęciu postępowania, którą należy uważać za integralną część niniejszej decyzji.

V. UWAGI PRZEKAZANE PRZEZ WĘGRY

- (22) Główne argumenty Węgier dotyczące kumulatywnych kryteriów określających pomoc państwa obejmują: (i) brak selektywności; oraz (ii) brak korzyści dla domniemanego beneficjenta.
- (23) Jeśli chodzi o selektywność, władze węgierskie zasadniczo argumentują, że środek nie ma charakteru selektywnego, ponieważ przez zawarcie umowy o przedłużeniu MOL zaczął podlegać innym zasadom, różniącym się od zasad systemu zezwoleń.
- (24) Przede wszystkim Węgry potwierdzają, że istnieje różnica między systemami koncesji i zezwoleń, podkreślając, że w przypadku koncesji przedsiębiorstwo górnictwa może w swojej ofercie dotyczącej koncesji zaoferować wyższą opłatę niż określona w ogłoszeniu przetargowym, natomiast w przypadku systemu zezwoleń opłata ta jest ustalona w ustawie. Węgry utrzymują dalej, że

równoległe do tych dwóch systemów pojawiła się potrzeba nowego „quasi-koncesyjnego” rozwiązania, w którym opłata eksploatacyjna byłaby określana w indywidualnej umowie poza systemem koncesji. W opinii Węgier umowa o przedłużeniu prawa użytkowania górnictwa zawarta na podstawie art. 26/A ust. 5 ustawy o górnictwie może być uważana za właściwą podstawę prawną dla takiego „quasi-koncesyjnego” rozwiązania, skutecznie przenoszącego prawo użytkowania górnictwa z systemu zezwoleń do systemu opartego na umowie.

- (25) Węgry dodają, że umowa o przedłużeniu tego prawa wynika bezpośrednio z logiki ustawy o górnictwie. W opinii Węgier ustalenie stałej opłaty eksploatacyjnej na cały okres trwania umowy o przedłużeniu jest naturalnym elementem umowy, o której mowa w art. 26/A ust. 5 ustawy o górnictwie, i przedłużenia tego nie można byłoby dokonać na innych warunkach. Co więcej, wszystkie inne przedsiębiorstwa górnictwa mogłyby oczekiwać tego samego, a więc nie doszło do preferencyjnego traktowania MOL.
- (26) Poza tym art. 20 ust. 11 ustawy o górnictwie stanowi, że opłatą eksploatacyjną jest opłata ustalona w: (i) umowie koncesyjnej; (ii) ustawie o górnictwie; lub (iii) umowie o przedłużeniu prawa użytkowania górnictwa. W związku z tym władze węgierskie utrzymują, że ustawa o górnictwie wyraźnie pozwala na pozostawienie opłaty ustalonej w umowie o przedłużeniu na niezmiennym poziomie, nawet w przypadku zmian w przepisach. W opinii władz węgierskich jest to jednoznacznie wyrażone w ustawie o górnictwie, tj. w art. 26/A ust. 5, który stanowi, że podwyższona opłata jest maksymalnie 1,2-krotnością pierwotnej opłaty eksploatacyjnej⁽³⁰⁾. A zatem, jak argumentują Węgry, węgierska ustawa uniemożliwia zastosowanie jakiegokolwiek wyższej opłaty.

- (27) Jeśli chodzi o stwierdzenie braku korzyści, Węgry wyjaśniają, że zasoby mineralne są własnością państwa i przechodzą na własność prywatną poprzez eksploatację prowadzoną przez przedsiębiorstwa posiadające uzyskane odpłatnie prawo użytkowania górnictwa. Węgry przytaczają jako analogię wyrok w sprawie *Ryanair* i podkreślają, że to konkretne działanie państwa można porównać z działalnością operatora rynku, nawet jeśli państwo działa w roli organu publicznego⁽³¹⁾.
- (28) Węgry zaprzeczają, że opłata eksploatacyjna jest rodzajem podatku, określając ją jako cenę płaconą za wydobywanie minerałów lub udział państwa. Węgry podkreślają, że fakt, iż opłata jest ustalona przepisami prawa, nie przesądza, że jest to rodzaj podatku.

⁽³⁰⁾ Artykuł 26/A ust. 5 ustawy o górnictwie: „[...] w wyższej stawce niż wartość procentowa zastosowana podczas składania wniosku, lecz nie wyższej niż 1,2-krotność pierwotnego poziomu”.

⁽³¹⁾ Sprawa T-196/04, *Ryanair Ltd* przeciwko Komisji, 2008 Zb.Orz. 2008, II-3643.

(29) Ponadto Węgry wyjaśniają, że trzech różnych zobowiązań płatniczych związanych z umową o przedłużeniu prawa użytkowania górniczego (tj. opłaty za przedłużenie, podwyższonej opłaty za przedłużenie rozszerzonej na wszystkie pola oraz opłaty jednorazowej), które wynikają z odpowiednich przepisów ustawy o górnictwie, nie należy postrzegać jako rekompensaty za rezygnację państwa z dochodu, do którego w każdym wypadku ma ono prawo. Według Węgień, z punktu widzenia państwa płatności te można uważać za dodatkowy dochód, w zamian za który państwo

rezygnuje z prawa do wystawienia tych pól na przetarg w systemie koncesji, mając na względzie wiążące się z tym ryzyko i potencjalne przychody.

(30) Węgry podkreślają, że po spornej nowelizacji ustawy żaden inny uczestnik rynku nie musiał faktycznie zapłacić wyższej opłaty eksploatacyjnej niż MOL, ponieważ w przedmiotowym okresie nie było konkurentów należących do kategorii objętych wyższymi opłatami eksploatacyjnymi.

Tabela 3

Roczne płatności MOL z tytułu opłaty eksploatacyjnej (rzeczywiste i hipotetyczne)

(w mln HUF)

Płatność	Rzeczywista: na podstawie umowy o przedłużeniu	Hipotetyczna: na podstawie obowiązującej ustawy o górnictwie	Różnica	Wartość bieżąca netto tej różnicy w 2009 r.
2005				
Opłata jednorazowa ⁽¹⁾	[...] (*)	[...]	20 000,0	28 064,5
2006				
Opłata za przedłużenie ⁽²⁾	[...]	[...]	835,8	1 092,1
Opłata eksploatacyjna ⁽³⁾	[...]	[...]	5 755,7	7 520,0
Suma	[...]	[...]	6 591,6	8 612,1
2007				
Opłata za przedłużenie	[...]	[...]	769,7	926,5
Opłata eksploatacyjna	[...]	[...]	3 428,0	4 126,4
Suma	[...]	[...]	4 197,7	5 052,9
2008				
Opłata za przedłużenie	[...]	[...]	345,8	382,9
Opłata eksploatacyjna	[...]	[...]	- 28 444,7	- 31 498,5
Suma	[...]	[...]	- 28 099,0	- 31 115,6
2009				
Opłata za przedłużenie	[...]	[...]	211,2	211,2
Opłata eksploatacyjna	[...]	[...]	- 1 942,1	- 1 942,1
Suma	[...]	[...]	- 1 730,9	- 1 730,9
SUMA OGÓLNA	[...]	[...]	959,5	8 883,0

Liczby oparte są na danych dostarczonych przez władze węgierskie.

(¹) Opłata jednorazowa: zob. motywy 14 lit. d).

(²) Opłata za przedłużenie: zob. motyw 14 lit. a).

(³) Podwyższona opłata eksploatacyjna za wszystkie pola: zob. motyw 14 lit. b).

(*) Dane stanowiące tajemnicę handlową/tajemnicę przedsiębiorstwa są w decyzji zastąpione symbolem [...].

- (31) Ponadto Węgry utrzymują, że w wyniku umowy o przedłużeniu MOL wpłacił w kolejnych latach na rzecz państwa w ujęciu bezwzględny w rzeczywistości więcej (biorąc pod uwagę wszystkie elementy zawarte w umowie, łącznie z opłatą za przedłużenie i opłatą jednorazową), niż wpłaciłby, nie mając umowy o przedłużeniu, tj. na podstawie ustawy o górnictwie. W tabeli 3 powyżej pokazane są faktyczne wpłaty dokonane przez MOL w porównaniu z wpłatami hipotetycznymi. Dane liczbowe zostały przekazane przez władze węgierskie.
- (32) W opinii Węgier przedsiębiorstwa górnicze mają uzasadnione oczekiwanie dotyczące przewidywalności opłaty eksploatacyjnej, która wobec tego powinna być niezmienna w czasie. Takie rozumowanie legło u podstaw nowelizacji ustawy o górnictwie, ponieważ – chociaż opłata eksploatacyjna uległa zmianie – nie było w rzeczywistości żadnego przedsiębiorstwa górniczego, w przypadku którego opłata eksploatacyjna zmieniłaby się w wyniku nowelizacji. Według Węgier zmiany wprowadzone do ustawy o górnictwie mogłyby sugerować, że państwo mogło zmieniać opłatę eksploatacyjną w odniesieniu do pól już eksploatowanych. Nowelizacja z 2008 r. była jednak wynikiem kompromisu osiągniętego w trakcie negocjacji poprzedzających przyjęcie ustawy o górnictwie. W związku z tym domyślnie przyjęto, że istnieją uzasadnione oczekiwania. Tym samym przedsiębiorstwo górnicze może zasadnie oczekiwać, że państwo nie podniesie żadnej z tych opłat jednostronnie. Węgry konkludują, że system przewidziany w ustawie o górnictwie i jej poszczególnych przepisach zakłada, że opłata eksploatacyjna pozostaje niezmienną przez cały okres trwania umowy.
- (33) Na koniec władze węgierskie wyjaśniają, że „klauzula wypowiedzenia umowy” jest uzasadniona względami bezpieczeństwa narodowego.

VI. UWAGI PRZEKAZANE PRZEZ ZAINTERESOWANE STRONY

- (34) Do Komisji wpłynęły uwagi od następujących zainteresowanych stron: MOL (beneficjenta domniemanego środka pomocy) oraz Węgierskiego Zrzeszenia Górnictwa, którego członkiem jest MOL. Obie zainteresowane strony wypowiedziały się w podobnym tonie jak Węgry i ich twierdzenia w dużej mierze pokrywały się z wyjaśnieniami złożonymi przez Węgry.
- MOL**
- (35) MOL, domniemany beneficjent rozpatrywanego środka, twierdzi, że w przeciwieństwie do tego, co utrzymuje Komisja w decyzji o wszczęciu postępowania, nie korzystał z żadnego preferencyjnego traktowania na węgierskim rynku wydobywania węgłowodorów. Znaczna część opłat eksploatacyjnych wnoszonych przez MOL na rzecz państwa węgierskiego pochodzi z pól górniczych objętych stawką J % (tj. wprowadzonych do eksploatacji przed dniem 1 stycznia 1998 r.), co oznacza w praktyce, że MOL płaci 64–75 %, podczas gdy jego konkurenci (którzy rozpoczęli produkcję w późniejszym okresie i eksploatują małe pola) objęci są opłatą w wysokości zaledwie 12 %.
- (36) Ponadto zawarcie umowy o przedłużeniu prawa użytkowania górnictwa oznaczało, że MOL płaci na rzecz państwa więcej (biorąc pod uwagę wszystkie elementy zawarte w umowie o przedłużeniu), niż zapłaciłby bez tej umowy, jedynie na podstawie źródłowej ustawy o górnictwie.
- (37) Jeśli chodzi o argument Komisji, że umowy o przedłużeniu nie można uznać za analogiczną z koncesją, ponieważ podlegała ona zasadom systemu zezwoleń, MOL zauważa, że przedłużenie prawa użytkowania górnictwa nie jest prawem podlegającym obowiązkowi uzyskania zezwolenia na podstawie jednostronnej decyzji państwa, lecz wynika wyłącznie z umowy z przedsiębiorstwem górniczym. Gdyby celem ustawy było pozostawienie tej sprawy do decyzji państwa, odpowiednie postanowienie zostałoby opracowane w inny sposób. Brzmienie ustawy o górnictwie sugeruje, że zamiarem ustawodawcy było potraktowanie umowy o przedłużeniu prawa użytkowania górnictwa w sposób podobny do koncesji.
- (38) W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja argumentuje, że istnieje sprzeczność między twierdzeniem władz węgierskich, iż nowelizacja ustawy o górnictwie była konieczna, aby zwiększyć przychody, a faktem, że MOL był w praktyce zwolniony z tych podwyższonych opłat.
- (39) W opinii MOL stwierdzenie to nie jest sprzeczne. Po pierwsze, spółka na podstawie umowy o przedłużeniu wpłaciła na rzecz państwa więcej, niż wpłaciłaby na podstawie ustawy o górnictwie. MOL płaci także bardzo wysokie opłaty eksploatacyjne za pola objęte stawką J. Oprócz tego nowelizacja ustawy o górnictwie mogła mieć wpływ na pola, które zostaną wprowadzone do eksploatacji w przyszłości.
- (40) MOL utrzymuje, że elementy płatności za przedłużenie nie są w żadnej mierze karą pieniężną, jak sugeruje Komisja. Ustawa o górnictwie ustanawia także kary pieniężne/grzywny w przypadkach, kiedy eksploatację prowadzi się z naruszeniem ustawy o górnictwie. Opłaty ustalone w umowie o przedłużeniu są wynikiem procesu negocjacji między przedsiębiorstwem górniczym a państwem. Nie było obowiązku zawarcia tej umowy: przedsiębiorstwo górnicze mogło także zdecydować o niezawieraniu umowy, stracić prawo użytkowania górnictwa, a następnie złożyć ofertę w procedurze przetargu nieograniczonego, przez co mogłoby ostatecznie uzyskać prawo użytkowania górnictwa tańszym kosztem.
- (41) Mylące jest porównywanie MOL, który zawarł taką umowę o przedłużeniu prawa użytkowania, z konkurentami działającymi na zasadach zezwolenia. Ponadto MOL podkreśla, że wywiązał się ze wszystkich swoich zobowiązań i spełnił wszystkie wymogi aktów prawnych.
- (42) MOL nie zgadza się także ze zdaniem Komisji, że mnożnik „c” jest za niski (ponieważ jest niższy niż prawnie określony pułap 1,2-krotności). Należy ponadto wziąć pod uwagę, że zastosowanie podwyższonej opłaty eksploatacyjnej dotyczyło blisko 150 pól, a więc podwyższona opłata dała państwu znaczny wzrost przychodów z górnictwa.

- (43) Na koniec, jeśli chodzi o argument Komisji, że MOL traktowany jest preferencyjnie, ponieważ nie podlega klauzuli Brent, spółka zwraca uwagę, że parametr J także jest wrażliwy na fluktuację cen.

Węgierskie Zrzeszenie Górnictwa

- (44) Węgierskie Zrzeszenie Górnictwa (zwane dalej „Zrzeszeniem Górnictwa”) reprezentuje przedsiębiorstwa zajmujące się górnictwem lub działalnością związaną z górnictwem. Jego głównym zadaniem jest poprawa ogólnych ram funkcjonowania branży górniczej na Węgrzech, śledzenie procedur legislacyjnych i działania w interesie swoich członków. Obecnie Zrzeszenie Górnictwa ma 66 członków, w tym MOL. Prezes zarządu Zrzeszenia Górnictwa jest menedżerem wyższego szczebla w MOL ⁽³²⁾.
- (45) Według Zrzeszenia Górnictwa przedsiębiorstwa górnicze mają uzasadnione oczekiwanie, że w przypadku już eksploatowanych pól górniczych opłata eksploatacyjna pozostanie niezmienną. W związku z tym państwo nie może jednostronnie podnieść opłat „z mocą wsteczną” (tj. w przypadku pól już eksploatowanych). Zrzeszenie Górnictwa wyraziło tę opinię w związku z projektem ustawy poprzedzającym nowelizację ustawy o górnictwie i, według Zrzeszenia Górnictwa, zasada ta została uwzględniona przy nowelizacji tej ustawy. Nie sprzeciwiano się ostatecznemu brzmieniu, ponieważ nie skutkuje ono zwiększeniem opłaty eksploatacyjnej w przypadku już rozpoczętej eksploatacji.
- (46) W odniesieniu do ogólnej charakterystyki i warunków ekonomicznych na rynku górnictwa Zrzeszenie Górnictwa wyjaśnia, że rozpiętość czasowa projektów górniczych jest stosunkowo duża. Od rozpoczęcia badań do faktycznego wydobycia może upłynąć 10–15 lat. Podczas tej fazy przedsiębiorstwo górnicze ponosi tylko koszty, a dochód wypracowuje się po rozpoczęciu wydobycia. Oprócz tego istnieje naturalne ryzyko geologiczne, ponieważ nie ma pewności, że wydobycie zakończy się powodzeniem. W związku z tym projekty należy planować z najwyższą starannością. Rentowność projektu zależy od wielu czynników. Zważywszy na wielorakie rodzaje ryzyka, branża oczekuje, że przynajmniej te rodzaje ryzyka, na które może mieć wpływ państwo – tj. ramy prawne lub opłata eksploatacyjna – pozostaną niezmiennie w całym okresie trwania projektu. Biorąc pod uwagę szczególne cechy charakterystyczne tej branży, ważną rolę w projektach odgrywają struktury finansowania. Wierzyciele stale analizują projekty i mogą nawet wycofać się z finansowania, jeśli warunki ulegną zasadniczej zmianie.
- (47) W związku z tym w krajach, w których występuje duże ryzyko polityczne, przedsiębiorstwo górnicze i państwo zawierają umowę opartą na prawie prywatnym. W regionach stabilnych, takich jak Europa Zachodnia, takie umowy nie są konieczne, ponieważ można zakładać, że ramy prawne nie będą ciągle zmieniane przez państwo. Zarówno przedsiębiorstwo górnicze, jak i wierzyciele oczekują stabilności w zakresie udziału

państwa. Bez tej stabilności ryzyko projektu uległoby zwiększeniu; kraj ze stabilną polityką gospodarczą nie może sobie pozwolić na częste zmiany w polityce, ponieważ odstraszyłyby to przedsiębiorstwa górnicze.

- (48) Zrzeszenie Górnictwa wskazuje także, że zasady pewności prawa i ochrony praw nabytych są gwarantowane w orzecznictwie sądów europejskich i węgierskiej konstytucji. A zatem węgierskie ciało ustawodawcze nie jest upoważnione do podwyższania opłat eksploatacyjnych za pola, na których już prowadzi się eksploatację, ponieważ ustawodawstwo musi być przewidywalne. Ponadto Zrzeszenie Górnictwa uważa, że „niezmiennosc” opłaty eksploatacyjnej jest prawem nabytym.
- (49) Kolejnym argumentem przytaczanym przez Zrzeszenie Górnictwa jest zakaz dyskryminacji. W szczególności nie może być dyskryminacji między podmiotami działającymi na rynku na podstawie koncesji a podmiotami działającymi na zasadach systemu zezwoleń. Wobec tego węgierskie ciało ustawodawcze nie jest upoważnione do podnoszenia opłat eksploatacyjnych „z mocą wsteczną” za pola, na których już odbywa się eksploatacja. ETS wyjaśniał w wielu orzeczeniach, że pewność prawa jest fundamentalnym elementem prawa UE. Ustawodawstwo musi być jednoznaczne, precyzyjne i przewidywalne, zwłaszcza jeśli ma negatywny wpływ na osoby prywatne lub przedsiębiorstwa (zobacz przytoczone orzecznictwo). Zrzeszenie Górnictwa utrzymuje dalej, że zasady pewności prawa i praw nabytych są także zawarte w węgierskiej konstytucji i konkluduje, że na podstawie prawa unijnego i zasad konstytucyjnych prawodawstwo musi być przewidywalne.
- (50) Na koniec Zrzeszenie Górnictwa dodaje, że zasada ochrony praw nabytych wywodzi się z zasady pewności prawa. Ta zasada ochrony praw nabytych była respektowana w krajowych i międzynarodowych procedurach legislacyjnych regulujących prawa użytkownika górniczego. Inne państwa członkowskie UE także mają stabilne ustawodawstwo dotyczące górnictwa, które nie ulega częstym zmianom.

VII. ISTNIENIE POMOCY PAŃSTWA W ROZUMIENIU ART. 107 UST. 1 TFUE

- (51) Aby stwierdzić, czy środek stanowi pomoc państwa, Komisja musi ocenić, czy zakwestionowany środek spełnia warunki określone w art. 107 ust. 1 TFUE. W artykule tym stwierdza się, że: „Z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji przez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi”. Poniżej Komisja ocenia w świetle tego postanowienia, czy zakwestionowany środek stanowi pomoc państwa.

⁽³²⁾ http://www.mabsz.hu/webset32.cgi?Magyar_Baanyaaszati_Szoevetseeg@HU@4@@@364124456

Uwagi ogólne

- (52) Na początek należy przypomnieć, że środek może stanowić pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE bez względu na jego formę prawną. Nawet jeśli umowa o przedłużeniu prawa użytkowania górniczego została zawarta zgodnie z odpowiednimi przepisami ustawy o górnictwie i nawet jeśli Węgry mogą według swego uznania prawnie ustalić opłatę eksploatacyjną, nie oznacza to samo w sobie, że działania te lub ich skutki są zgodne z unijnymi zasadami pomocy państwa. Fakt, że środek jest zgodny z prawem krajowym, nie ma wpływu na jego zgodność z zasadami pomocy państwa określonymi w TFUE.
- (53) Ponadto, jak już stwierdzono w decyzji o wszczęciu postępowania, Komisja nie uważa, by którykolwiek element sprawy oddzielnie, tj. odpowiednie przepisy ustawy o górnictwie, umowa o przedłużeniu prawa użytkowania górniczego i nowelizacja ustawy o górnictwie, był sprzeczny z zasadami pomocy państwa. Natomiast w niniejszej sprawie Komisja traktuje cały ciąg działań państwa jako „środek” i ocenia skutek umowy o przedłużeniu prawa użytkowania górniczego w połączeniu z późniejszymi nowelizacjami ustawy o górnictwie.
- (54) Jeśli chodzi o argumenty Węgier, że opłata eksploatacyjna nie jest podatkiem, ale udziałem państwa, Komisja zauważa, że argument ten jest nieistotny z punktu widzenia oceny pomocy państwa. Zasady pomocy państwa mają zastosowanie do wszystkich rodzajów kosztów, które muszą ponosić przedsiębiorstwa i z których są one zwolnione dzięki środkowi pomocy państwa. W każdym razie należy zwrócić uwagę, że administracyjne udzielanie zezwoleń na eksploatację złóż mineralnych i węglowodorowych jest typowym zadaniem urzędu publicznego; opłaty za takie zezwolenie można porównać do podatku lub opłaty administracyjnej.
- (55) Na koniec, jeśli chodzi o klauzulę wypowiedzenia umowy, Komisja uważa, że nie jest to kwestia dotycząca pomocy państwa. Fakt, że umowa stanowi, że ulega ona rozwiązaniu, jeśli osoba trzecia nabędzie więcej niż 25 % MOL, nie dotyczy zasobów państwowych.

Selektywność

- (56) Aby można było uznać jakiś środek za pomoc państwa, musi on być skonkretyzowany lub mieć charakter selektywny, tak aby sprzyjał jedynie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów.
- (57) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości⁽³³⁾, jeśli chodzi o ocenę warunku selektywności,

który ma charakter konstytutywny dla pojęcia pomocy państwa, art. 107 ust. 1 TFUE wymaga oceny, czy w ramach konkretnego systemu prawnego środek pomocy państwa ma taki charakter, że „sprzyja niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów” w stosunku do innych przedsiębiorstw znajdujących się w sytuacji porównywalnej pod względem prawnym i faktycznym, jeśli weźmie się pod uwagę cel zakładany przez rozpatrywany środek.

- (58) Trybunał wielokrotnie orzekał, że art. 107 ust. 1 TFUE nie wprowadza rozróżnienia między powodami lub celami pomocy państwa, ale określa je w stosunku do ich skutków⁽³⁴⁾.
- (59) Pojęcie pomocy państwa nie ma jednak zastosowania do środków państwowych wprowadzających rozróżnienie między przedsiębiorstwami, kiedy rozróżnienie to wynika z charakteru bądź ogólnej struktury systemu, którego część stanowią.
- (60) Komisja nie zgadza się z argumentacją władz węgierskich i zainteresowanych stron o braku selektywności.
- (61) Aby określić, czy środek ma charakter selektywny, należy określić stosowny system odniesienia⁽³⁵⁾.
- (62) W rozpatrywanej sprawie Komisja uważa, że dla tej oceny stosownym systemem odniesienia jest system udzielania zezwoleń. MOL nie musiał uczestniczyć w konkursie ofert na prawo do uzyskania koncesji w obszarze zamkniętym. Zamiast tego uzyskał prawo użytkowania górniczego swoich pól zgodnie z systemem zezwoleń i konkuruje z uczestnikami rynku działającymi na zasadach tego systemu. Umowa o przedłużeniu prawa użytkowania górniczego stanowi część systemu zezwoleń. Sam fakt, że MOL nie mógł rozpocząć wydobywania w przewidzianym terminie i musiał ubiegać się o umowę o przedłużeniu, nie może powodować zmiany systemu odniesienia. Przyjęcie takiego argumentu prowadziłoby do sytuacji, w której jedno przedsiębiorstwo traktuje się indywidualnie, jak ma to miejsce w przypadku systemu koncesji, lecz bez konkurencyjnego przetargu publicznego.

⁽³³⁾ Orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-88/03, *Portugalia przeciwko Komisji*, Zb.Orz. 2006, I-7115, pkt 54.

⁽³⁴⁾ Zob. np. orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-56/93, *Belgia przeciwko Komisji*, Rec. 1996, I-723, pkt 79; w sprawie C-241/94, *Francja przeciwko Komisji*, Rec. 1996, I-4551, pkt 20; w sprawie C-75/97, *Belgia przeciwko Komisji*, Rec. 1999, I-3671, pkt 25; i w sprawie C-409/00, *Hiszpania przeciwko Komisji*, Rec. 2003, I-10901, pkt 46.

⁽³⁵⁾ Zob. sprawy T-211/04 i T-215/04 *Rząd Gibraltaru przeciwko Komisji*, Zb.Orz. 2008, II-3745, gdzie stwierdzono, że „dla celów dokonania oceny selektywności określonego środka należy zbadać, czy w ramach danego systemu prawnego środek ten stanowi korzyść dla niektórych przedsiębiorstw w porównaniu z innymi, znajdującymi się w analogicznej sytuacji faktycznej i prawnej. Określenie ram odniesienia nabiera szczególnej wagi w przypadku środków o charakterze podatkowym, ponieważ samo istnienie korzyści może być stwierdzone tylko w porównaniu z tak zwanym opodatkowaniem »normalnym«”.

- (63) Tak naprawdę określenie, czy dane pole podlega koncesji czy zezwoleniu, jest uznaniową decyzją władz węgierskich. W związku z tym, jeśli władze węgierskie chcą przyznać prawa użytkowania górniczego na podstawie umowy, mogą wybrać przejrzystą procedurę koncesyjną, obejmującą przetarg nieograniczony. Komisja nie może zgodzić się, by niejasną tzw. „quasi-koncesję”, która obecnie ma zastosowanie tylko do jednego przedsiębiorstwa (MOL), można było traktować jako odrębny system odniesienia.
- (64) Co więcej, Węgry miały szeroki margines dowolności przy przedłużaniu zezwolenia, jak również przy późniejszych zmianach wprowadzanych do odpowiednich przepisów ustawy o górnictwie (wiedząc, że będą one miały korzystne skutki dla MOL, ponieważ spółka ta była jedynym podmiotem działającym na rynku węgłowodorów, który zawarł umowę o przedłużeniu). Węgry mogły ustalić opłatę eksploatacyjną w dowolnej chwili, tj. mogły zdecydować o braku nowelizacji ustawy o górnictwie. Z punktu widzenia skutków ten ciąg działań jednoznacznie faworyzował jedno konkretne przedsiębiorstwo.
- (65) Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzenia, Komisja dochodzi do wniosku, że systemem odniesienia jest system zezwoleń.
- (66) W ramach systemu zezwoleń umowa o przedłużeniu prawa użytkowania górniczego ma charakter wyraźnie selektywny. Faktycznie, jak potwierdzają same władze węgierskie, podczas negocjacji warunków tej umowy strony mogą w pewnym zakresie dowolnie określić różne elementy płatności i, co ważniejsze, mogą nawet zdecydować o niezawieraniu umowy w ogóle. W związku z tym władze węgierskie miały swobodę działania przy zawieraniu takiej umowy z MOL (lub jakimkolwiek innym uczestnikiem rynku) ⁽³⁶⁾.
- (67) Takiego traktowania nie da się wyjaśnić logiką i charakterem tego systemu. Z jednej strony opłaty eksploatacyjne nakłada się, by zapewnić państwu przychody od wartości wydobywania. Z drugiej strony elementy płatności na podstawie umowy o przedłużeniu prawa użytkowania górniczego wnoszą się w zamian za przedłużenie jako opłatę dodatkową. Jednak w niniejszej sprawie zawarcie umowy o przedłużeniu i późniejsze podniesienie opłat dla MOL doprowadziło do paradoksalnej sytuacji, w której MOL, któremu nie udało się rozpocząć produkcji w przewidzianym terminie, korzysta do 2020 r. z niższych opłat eksploatacyjnych za praktycznie wszystkie swoje pola objęte zezwoleniem; natomiast jego konkurenci, którzy tak samo podlegają systemowi zezwoleń i którzy rozpoczęli produkcję w przewidzianym terminie i wobec tego nie zawarli umowy o przedłużeniu prawa użytkowania górniczego, muszą płacić wyższe opłaty ustawowe.
- (68) Była to jedyna zawarta umowa o przedłużeniu prawa użytkowania górniczego dotycząca węgłowodorów. MOL zwrócił uwagę, że obecnie obowiązują inne umowy o przedłużeniu prawa użytkowania dotyczące minerałów stałych. Jednak Komisja zauważa, że dotyczy to innych rodzajów minerałów, które na podstawie ustawy o górnictwie podlegają innej opłacie eksploatacyjnej niż węgłowodory. Należy także zwrócić uwagę, że w przypadku minerałów stałych nowelizacja ustawy o górnictwie nie wprowadziła zmiany opłaty eksploatacyjnej (tj. na podmioty działające na rynku, które zawarły taką umowę, nie miał wpływu ten sam „ciąg środków” i wobec tego nie przysporzyło im to żadnych korzyści).
- (69) Na podstawie powyższych przesłanek, mimo argumentów przedstawionych przez Węgry, Komisja uważa, że ciąg działań, tj. brzmienie art. 26/A ust. 5 ustawy o górnictwie, umowa o przedłużeniu prawa użytkowania górniczego zawarta na jego podstawie oraz późniejsza nowelizacja ustawy o górnictwie, miał charakter selektywny, faworyzujący MOL.
- (70) Łączne skutki tego ciągu środków są takie, że spośród posiadaczy zezwoleń na eksploatację przyznaną na podstawie art. 5 ustawy o górnictwie tylko MOL podlegał szczególnemu trybowi, który chronił go przed jakąkolwiek podwyżką opłaty eksploatacyjnej należnej zwykle w przypadku wydobywania węgłowodorów.
- (71) Podsumowując, ze względu na szeroko pojętą dowolność przy podejmowaniu decyzji o zawarciu umowy o przedłużeniu prawa użytkowania górniczego i uwzględniając okoliczność, że zwolnienie dotyczy faktycznie jednego konkretnego przedsiębiorstwa, spełnione jest kryterium selektywności.

Korzyść

- (72) Wbrew argumentom władz węgierskich, Komisja jest zdania, że państwo nie wykonuje działalności gospodarczej przez wydawanie zezwoleń na prowadzenie działalności górnicznej. Udzielanie administracyjnych koncesji lub zezwoleń na eksploatację wiąże się raczej z wykonywaniem uprawnień typowych dla organu publicznego, ponieważ tej czynności nie może pierwotnie wykonywać podmiot prywatny ⁽³⁷⁾. Na Węgrzech – podobnie jak w innych państwach członkowskich UE – żaden podmiot prywatny nie jest pierwotnym właścicielem zasobów mineralnych. System prawny państw

⁽³⁶⁾ Sprawy T-92/00 i T-103/00, *Ramondín*, Rec. 2002, II-1385, pkt 32–35.

⁽³⁷⁾ Węgry porównują udzielanie zezwoleń na działalność górniczną do opłat czynszowych pobieranych za mieszkania komunalne, w przypadku, w którym państwo może także działać jako prywatny operator. Jednak analogia ta nie jest ścisła, ponieważ udzielanie zezwoleń na działalność górniczną, w przeciwieństwie do wynajmu mieszkań, nie może być pierwotnie wykonywane przez podmiot prywatny. Pod tym względem działalność polegająca na wydawaniu zezwoleń administracyjnych na eksploatację jest bardziej zbliżona do wydawania innych zezwoleń administracyjnych udzielanych zazwyczaj przez organy publiczne, takich jak np. zezwolenia na korzystanie z przestrzeni publicznej.

członkowskich zazwyczaj przypisuje kontrolę nad zasobami mineralnymi organom publicznym⁽³⁸⁾. W związku z tym decyzja o umożliwieniu przedsiębiorstwu eksploatacji zasobów mineralnych, w formie, jaką wybiera państwo członkowskie i po uiszczeniu pewnych opłat, jest, ze względu na swój charakter i zasady, sprawą organów publicznych i można ją zakwalifikować jako wykonywanie uprawnień organów publicznych. Działania Węgier w ramach poddania działalności górniczej nadzorowi administracyjnemu służą interesowi ogólnemu, a nie interesom komercyjnym. Takie postępowanie należy więc uważać za formę interwencji państwa sprawowanej przez organ publiczny, która nie wykazuje zbieżności z postępowaniem prywatnego inwestora w gospodarce rynkowej⁽³⁹⁾.

na eksploatację. Argumentacja Węgier, że kiedy zawierały umowę o przedłużeniu prawa użytkowania górniczego, działały jako operator rynku, nie znalazła potwierdzenia. W szczególności nic nie wskazuje na to, że wystawienie na przetarg koncesji na 12 pól (których prawo użytkowania nie zostałyby przedłużone) nie przyniosłoby wyższej oferty od konkurenta. Węgrom nie udało się także wykazać, że podczas zawierania umowy o przedłużeniu wzięły pod uwagę wszystkie istotne z komercyjnego punktu widzenia czynniki i rodzaje ryzyka, tj. wszystkie elementy płatności w umowie o przedłużeniu, możliwe wyższe opłaty ustalone w ustawie o górnictwie do 2020 r., okres trwania umowy i ewentualnych konkurentów.

(73) Nawet jeśli w niniejszej sprawie udzielanie zezwoleń na eksploatację górniczą uważano za działalność gospodarczą, dzięki której państwo stara się osiągnąć cele komercyjne (którą nie jest), Komisja zauważa, że nie ma wyraźnego i bezpośredniego związku pod względem monetarnym między poziomem opłat eksploatacyjnych ustalonych przez Węgry dla MOL a wartością zezwolenia

(74) Kolejnym argumentem podnoszonym przez Węgry jest fakt, że po spornej nowelizacji ustawy o górnictwie żaden inny uczestnik rynku nie musiał w rzeczywistości płacić wyższych opłat niż MOL, ponieważ w przedmiotowym okresie faktycznie nie było konkurentów należących do kategorii objętych wyższymi opłatami eksploatacyjnymi.

Tabela 4

Zestawienie opłat eksploatacyjnych stosowanych przed nowelizacją i po nowelizacji ustawy o górnictwie

	Opłata stosowana do 2008 r.	Opłata stosowana w 2008 r.	Opłata stosowana od dnia 23 stycznia 2009 r.	Opłata za pola objęte umową z MOL Obowiązujące do 2020 r.
Rozpoczęcie produkcji przed dniem 1 stycznia 1998 r.	J % ⁽³⁾ (co najmniej 12 %)	J % (co najmniej 30 %, + 3 % lub 6 % klauzula Brent)	J % (co najmniej 30 %, + 3 % lub 6 % klauzula Brent)	J % × c ⁽⁴⁾ (co najmniej 12 %)
Rozpoczęcie produkcji między dniem 1 stycznia 1998 r. a 1 stycznia 2008 r.	12 %	30 % (+ 3 % lub 6 % klauzula Brent)	12 % (+ 3 % lub 6 % klauzula Brent)	12 % × c (~ 12,24 % ⁽²⁾)

⁽³⁸⁾ Ten stan faktyczny jest uznany w dyrektywie 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów (Dz.U. L 164 z 30.6.1994, s. 3), w której stwierdza się np., że „państwa członkowskie są suwerenne i mają suwerenne prawa do złóż węglowodorów na swoich terytoriach”. W przypadku Węgier w art. 3 ustawy o górnictwie stwierdza się, że „surowce mineralne i energia geotermalna w miejscach, w których występują w sposób naturalny, stanowią własność państwa. Przez akt produkcji przedsiębiorstwo górnicze staje się właścicielem wydobytych surowców mineralnych i energii geotermalnej uzyskanej do celów energetycznych”.

⁽³⁹⁾ Sprawa T-156/04, EDF przeciwko Komisji, dotychczas nieopublikowana w Zb.Orz., pkt 233.

		Oplata stosowana do 2008 r.	Oplata stosowana w 2008 r.	Oplata stosowana od dnia 23 stycznia 2009 r.	Oplata za pola objęte umową z MOL Obowiązujące do 2020 r.
Rozpoczęcie produkcji po dniu 1 stycznia 2008 r. ⁽¹⁾	Pola gazowe o rocznej produkcji mniejszej niż 300 mln m ³ Pola naftowe o rocznej produkcji mniejszej niż 50 tys. t	Nie dotyczy	12 % (+ 3 % lub 6 % klauzula Brent)	12 % (+ 3 % lub 6 % klauzula Brent)	12 % × c (~ 12,24 % ⁽²⁾)
	Pola gazowe o rocznej produkcji 300–500 mln m ³ Pola naftowe o rocznej produkcji 50–200 tys. t		20 % (+ 3 % lub 6 % klauzula Brent)	20 % (+ 3 % lub 6 % klauzula Brent)	
	Pola gazowe o rocznej produkcji powyżej 500 mln m ³ Pola naftowe o rocznej produkcji powyżej 200 tys. t		30 % (+ 3 % lub 6 % klauzula Brent)	30 % (+ 3 % lub 6 % klauzula Brent)	
	Węglowodory w szczególnych warunkach eksploatacji		12 %	12 %	
Duża ilość gazu obojętnego			8 %	8 %	

⁽¹⁾ Pięć spośród 12 pól górniczych, które uzyskały zwolnienie, zostało/będzie wprowadzonych do eksploatacji po dniu 1 stycznia 2008 r.

⁽²⁾ Dla uproszczenia podano opłatę eksploatacyjną stosowaną od 5. roku.

Uwaga: w kolumnach odnoszących się do nowelizacji z 2008 r. i 2009 r. *białe* rubryki dotyczą kategorii pól górniczych, w przypadku których w rzeczywistości MOL płacił więcej na podstawie umowy o przedłużeniu, niż płaciłby na podstawie ustawy o górnictwie. Rubryki w kolorze *ciemnoszarym* przedstawiają te rodzaje pól, w przypadku których MOL zawsze płaci mniej na podstawie umowy, niezależnie od ceny ropy naftowej. Rubryki w kolorze *jasnoszarym* przedstawiają te rodzaje pól, w przypadku których MOL może płacić mniej na podstawie umowy, w zależności od ceny ropy naftowej.

⁽³⁾ Parametr „j” oblicza się zgodnie z wzorem opartym na historycznych cenach gazu, ilości i wartości wydobycia.

⁽⁴⁾ „c” jest mnożnikiem określonym w umowie o przedłużeniu, wynoszącym od 1,020 do 1,050; zob. tabela 1.

(75) Argument ten należy oddalić.

użytkowane na podstawie zezwolenia przez przedsiębiorstwa inne niż MOL, które płaciły więcej niż 12 % (od 14,24 % do 18 %) ze względu na stosowanie klauzuli Brent ⁽⁴⁰⁾.

(76) W tabeli 4 powyżej zestawiono zakres, w jakim umowa o przedłużeniu prawa użytkowania górniczego i późniejsza nowelizacja ustawy o górnictwie spowodowały, że opłaty dla MOL były niższe niż opłaty przewidziane w ustawie o górnictwie.

(78) Po drugie, chociaż władze węgierskie twierdzą, że są tylko konkurenci, którzy eksploatują lub mają eksploatować mniejsze pola (tj. o produkcji mniejszej niż 500 m³ lub 200 tys. t), Komisja zauważa, że nawet jeśli takie mniejsze pola byłyby zaliczone do kategorii 12 %, nadal podlegałyby narzutowi Brent w przypadkach, w których ma on zastosowanie. Mogłoby to prowadzić do opłaty eksploatacyjnej wynoszącej do 18 %. Komisja przypomina raz jeszcze, że skutkiem tych środków jest nieobjęcie MOL klauzulą Brent przewidzianą w ustawie o górnictwie dla wszystkich innych operatorów.

(77) Po pierwsze, dane przedstawione przez władze węgierskie pokazują, że w rzeczywistości było kilka podmiotów działających na rynku, które eksploatowały pola na zasadzie zezwolenia i które podlegały obowiązkowi uiszczania wyższej opłaty eksploatacyjnej niż wnoszona przez MOL między dniem 8 stycznia 2008 r. a 23 stycznia 2009 r. w rezultacie pierwszej nowelizacji ustawy o górnictwie, a także od dnia 23 stycznia 2009 r. do tej pory w rezultacie drugiej nowelizacji ustawy o górnictwie. Informacje przedstawione przez władze węgierskie wskazują, że w 2008 r. istniały pola górnicze

(79) Po trzecie, jeśli chodzi o aktualne otoczenie rynkowe na Węgrzech, funkcjonuje kilka przedsiębiorstw górniczych zajmujących się wydobywaniem węglowodorów. Ponadto

⁽⁴⁰⁾ W 2008 r. pole gazowe Nyírség-Dél (użytkowane do września 2008 r. przez przedsiębiorstwo GEOMEGA, a następnie przez przedsiębiorstwo PetroHungaria) było objęte średnią roczną opłatą eksploatacyjną wynoszącą 14,24–18 %. Pole gazowe Hernád (użytkowane przez przedsiębiorstwo HHE North) było objęte średnią roczną opłatą eksploatacyjną wynoszącą w 2008 r. 14,95 %.

jest kilka przedsiębiorstw prowadzących badania, które mogą wprowadzić pola do eksploatacji i stać się konkurentami MOL. Każdy nowy podmiot rozpoczynający działalność na podstawie zezwolenia będzie objęty ustawową opłatą eksploatacyjną i będzie konkurował z MOL, jedynym przedsiębiorstwem, którego pola górnicze zostały wyłączone z opłaty stosowanej na podstawie ogólnego systemu zezwoleń i podlegają niższymi opłatom.

- (80) Po czwarte, Komisja zwraca uwagę, że bez wątpienia MOL był objęty opłatą wynoszącą około 12,24 % nie tylko za 12 pól, których dotyczyła decyzja o przedłużeniu, lecz za wszystkie swoje pola górnicze wprowadzone do eksploatacji po dniu 1 stycznia 1998 r., użytkowane na podstawie zezwolenia w czasie zawierania umowy z 2005 r., oraz opłacie wynoszącej J % za wszystkie pola wprowadzone do eksploatacji przed dniem 1 stycznia 1998 r. Co więcej, opłata dla MOL jest ustalona w umowie o przedłużeniu na 12,24 % do 2020 r. W związku z tym MOL odnosi korzyści w przypadku większości pól objętych zezwoleniem przez znaczny okres.
- (81) Po piąte, jeśli Urząd Górniczy hipotetycznie nie zgodziłby się na przedłużenie prawa użytkowania tych 12 pól, wszystkie inne pola MOL podlegające systemowi zezwoleń także zostałyby objęte znacznie wyższą opłatą eksploatacyjną, co mogłoby oznaczać wyższe przychody dla państwa⁽⁴¹⁾. Ponadto jak wspomniano w motywie 73, państwo mogłoby ogłosić przetarg na koncesję na 12 pól, na które nie udzielono by przedłużenia, i mogłoby przez to potencjalnie uzyskać wyższą ofertę od konkurenta.
- (82) W odniesieniu do argumentu Węgier, że w 2006 r. i 2007 r. MOL płacił wyższą opłatę eksploatacyjną, a mianowicie 12,24 %, Komisja zwraca uwagę, iż jest to nieistotne.
- (83) Przede wszystkim wynikało to z faktu, że MOL musiał płacić ustanowioną podwyższoną (z 12 % na 12,24 %) opłatę eksploatacyjną, tak jak musiałyby ją płacić każde inne przedsiębiorstwo chcące przedłużyć zezwolenie na eksploatację. Pod tym względem MOL został potraktowany w sposób standardowy i nie znalazł się w niekorzystnym położeniu. Wtedy też jeszcze nie zmaterializowało się uprzywilejowanie MOL: to nastąpiło ostatecznie w czasie pierwszej nowelizacji ustawy o górnictwie, tj. z dniem 8 stycznia 2008 r.
- (84) Co więcej, w 2008 r. MOL wpłacił w formie opłat eksploatacyjnych za pola, na których odbywała się produkcja, 28,4 mld HUF mniej, a 2009 r. 1,9 mld HUF mniej, niż zapłaciłby, gdyby podlegał w tym czasie przepisom obowiązującej ustawy o górnictwie.
- (85) Jeśli chodzi o inne elementy płatności na podstawie art. 26/A ust. 5 ustawy o górnictwie (tj. opłatę za przedłużenie prawa użytkowania górniczego i opłatę jednorazową), zostały one zapłacone tytułem przedłużenia, a nie tytułem prawa do korzystania z opłat niższych

niż obowiązujące konkurentów. Nie można też tych elementów płatności uważać za „zaliczkę” tytułem opłat eksploatacyjnych należnych w późniejszych okresach. Brzmienie art. 26/A ust. 5 ustawy o górnictwie jest pod tym względem jednoznaczne. W szczególności stwierdza się tam, że „przedsiębiorstwo wnosi opłatę, jeżeli zapadnie decyzja o przedłużeniu”. Dwa pozostałe elementy wiążą się z liczbą pól, których dotyczyła decyzja o przedłużeniu. Tak więc art. 26/A ust. 5 ustawy o górnictwie wyraźnie wprowadza związek między przedłużeniem a obowiązkiem wniesienia opłaty.

- (86) Zgodnie z orzecznictwem, pomoc udzielona przedsiębiorstwu nie może być równoważona opłatą nałożoną na to samo przedsiębiorstwo, stanowiącą wyraźnie określoną i odrębną opłatę niezwiązaną ze środkiem stanowiącym pomoc⁽⁴²⁾. W rozpatrywanej sprawie, jak opisano w motywie 85, pozostałe elementy płatności na podstawie art. 26/A ust. 5 ustawy o górnictwie są opłatą za przedłużenie, którą można uważać za wyraźnie określoną i odrębną opłatę niezwiązaną z późniejszą zmianą opłat ustawowych obowiązujących w ramach systemu zezwoleń.
- (87) Na koniec Komisja wskazuje, że zawarcie umowy o przedłużeniu prawa użytkowania górniczego i późniejsze podniesienie opłat dla MOL doprowadziło do paradoksalnej sytuacji, w której MOL, któremu nie udało się rozpocząć produkcji w przewidzianym terminie, będzie płacił do 2020 r. niższe opłaty eksploatacyjne za prawie wszystkie swoje pola objęte zezwoleniem, natomiast jego konkurenci, którzy nie zawarli umowy o przedłużeniu prawa użytkowania górniczego, ponieważ rozpoczęli produkcję w przewidzianym terminie i w równym stopniu podlegają systemowi zezwoleń, muszą płacić wyższe opłaty ustawowe.
- (88) Na podstawie powyższych przesłanek Komisja dochodzi do wniosku, że środek przyniósł korzyść MOL. Chronił MOL przed ponoszeniem kosztów, które w przeciwnym razie MOL musiałby ponieść. Łącznym skutkiem umowy o przedłużeniu prawa użytkowania górniczego i późniejszej zmiany ustawy o górnictwie było przysporzenie spółce korzyści.

Zasoby państwowe

- (89) Ze środkiem tym łączy się rezygnacja z przychodów, do których państwo miałyby prawo, a więc tym samym zostaje on przyznany z zasobów państwowych.

Zakłócenie konkurencji i wpływ na wymianę handlową

- (90) MOL jest zintegrowaną spółką gazowo-naftową i zalicza się do przedsiębiorstw. Konkuruje z innymi przedsiębiorstwami, które nie korzystają z takiego samego przywileju. A zatem środek zakłóca konkurencję. Co więcej, MOL działa w sektorze, w którym istnieje wymiana handlowa między państwami członkowskimi; kryterium wpływu na wymianę handlową w obrębie Unii także jest spełnione.

⁽⁴¹⁾ Pod względem wolumenu (tj. m³ wydobywania) 99,8 % pól naftowych MOL i 97,6 % pól gazowych MOL zostało objętych w 2008 r. umową o przedłużeniu prawa użytkowania.

⁽⁴²⁾ Połączone sprawy T-427/04 i T-17/05, *Francja przeciwko Komisji i France Telecom przeciwko Komisji*, dotychczas nieopublikowane, pkt 207.

Wnioski dotyczące istnienia pomocy

- (91) Na podstawie przedstawionych wyżej argumentów Komisja jest zdania, że środek spełnia kryteria przewidziane w art. 107 ust. 1 TFUE. W tych okolicznościach omawiany środek należy uznać za pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

VIII. ZGODNOŚĆ POMOCY Z RYNKIEM WEWNĘTRZNYM

- (92) W art. 107 ust. 2 i 3 TFUE przewidziane są odstępstwa od ogólnej zasady, że pomoc państwa jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym, jak stwierdzono w art. 107 ust. 1.
- (93) Poniżej Komisja ocenia zgodność środka z tymi wyjątkami. Należy zauważyć, że Węgry nie przedstawiły żadnych argumentów dotyczących zgodności z rynkiem wewnętrznym.
- (94) Ponadto należy zwrócić uwagę, że środek powoduje zmniejszenie kosztów, które normalnie MOL powinien ponosić, i w związku z tym musi on być uważany za pomoc operacyjną.
- (95) Odstępstwa, o których mowa w art. 107 ust. 2 TFUE nie mają zastosowania w niniejszej sprawie, ponieważ środek nie ma charakteru socjalnego, nie został przyznany indywidualnym konsumentom, nie ma na celu naprawienia szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi i nie został przyznany gospodarce niektórych regionów Republiki Federalnej Niemiec dotkniętych podziałem Niemiec.
- (96) Kolejne odstępstwa określone są w art. 107 ust. 3 TFUE.
- (97) Artykuł 107 ust. 3 lit. a) stanowi, że „pomoc przeznaczona na sprzyjanie rozwojowi gospodarczemu regionów, w których poziom życia jest nienormalnie niski lub regionów, w których istnieje poważny stan niedostatecznego zatrudnienia” może być uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Całe terytorium Węgier zostało uznane za taki region w czasie akcesji i większość regionów tego kraju nadal kwalifikuje się do takiej pomocy⁽⁴³⁾.
- (98) Zgodność pomocy państwa udzielanej obszarom wsparcia regulują wytyczne Komisji w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013 (zwane dalej „wytycznymi w sprawie pomocy regionalnej”)⁽⁴⁴⁾. Zgodnie z wytycznymi w sprawie pomocy regionalnej w zasadzie można zezwolić na pomoc państwa jedynie w zakresie kosztów inwestycyjnych⁽⁴⁵⁾. Jak już wspomniano wyżej, rozpatrywanej pomocy nie można uważać

za pomoc inwestycyjną. Jeśli chodzi o pomoc operacyjną, środek nie ułatwia rozwoju żadnych działań gospodarczych ani regionów gospodarczych i nie jest ograniczony w czasie, degresywny ani proporcjonalny do działań koniecznych do zaradzenia konkretnym problemom gospodarczym⁽⁴⁶⁾.

- (99) W świetle powyższych stwierdzeń Komisja dochodzi do wniosku, że rozpatrywana pomoc nie kwalifikuje się do odstępstwa przewidzianego w art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE.
- (100) Artykuł 107 ust. 3 lit. b) TFUE stanowi, że „pomoc przeznaczona na wspieranie realizacji ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania lub mająca na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce państwa członkowskiego” może być uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym.
- (101) Komisja zauważa, że rozpatrywana pomoc nie jest przeznaczona na wspieranie realizacji ważnego projektu stanowiącego przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania, ani też Komisja nie znalazła żadnych dowodów, że pomoc ta ma na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w węgierskiej gospodarce.
- (102) W świetle powyższych stwierdzeń Komisja dochodzi do wniosku, że pomoc nie kwalifikuje się do odstępstwa określonego w art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE.
- (103) Artykuł 107 ust. 3 lit. d) TFUE stanowi, że pomoc przeznaczoną na wspieranie kultury i zachowanie dziedzictwa kulturowego można uznać za zgodną z TFUE, o ile pomoc ta nie zmienia warunków wymiany handlowej i konkurencji w UE w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem. To w sposób oczywisty nie dotyczy obecnej sprawy.
- (104) Artykuł 107 ust. 3 lit. c) TFUE umożliwia zezwolenie na pomoc państwa w celu ułatwienia rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile pomoc ta nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem. Komisja opracowała szereg wytycznych i komunikatów wyjaśniających, jak będzie podchodzić do odstępstw, o których mowa w art. 107 ust. 3 TFUE.
- (105) Niemniej jednak Komisja uważa, że ze względu na charakter i cechy charakterystyczne tej pomocy wyjątki określone w tych wytycznych i komunikatach nie mają

⁽⁴³⁾ Mapa pomocy regionalnej dotycząca Węgier zatwierdzona przez Komisję w dniu 13 września 2006 r. i opublikowana w Dz.U. C 256 z 2006 r. Prawie całe terytorium Węgier określa się jako regiony, o których mowa w art. 107 ust. 3 lit. a), z wyjątkiem Budapesztu i komitatu Peszt, będących regionami przewidzianymi w art. 107 ust. 3 lit. c).

⁽⁴⁴⁾ Dz.U. C 54 z 4.3.2006, s. 13.

⁽⁴⁵⁾ Punkt 5 wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej.

⁽⁴⁶⁾ Artykuł 5 wytycznych w sprawie pomocy regionalnej umożliwia przyznanie pomocy operacyjnej pod ściśle określonymi warunkami. Co więcej, środek jest pomocą *ad hoc*. W tym względzie wytyczne stwierdzają, że „w wyjątkowych przypadkach, w których przewiduje się przyznanie pomocy indywidualnej *ad hoc* pojedynczej firmie lub pomocy ograniczonej do jednego obszaru działalności, państwo członkowskie musi udowodnić, że projekt przyczynia się do osiągnięcia celów spójnej strategii rozwoju regionalnego, oraz że uwzględniając charakter i wielkość projektu, nie będzie powodował niedopuszczalnego zakłócenia konkurencji”. Węgry nie przedstawiły żadnych informacji, aby to udowodnić.

zastosowania w niniejszej sprawie. Co więcej, Węgry nie twierdziły, że pomoc ta mogłaby być zgodna na podstawie tych zasad.

- (106) Oceniana pomoc stanowi więc niezgodną pomoc państwa.

IX. UZASADNIONE OCZEKIWANIA, PRAWA NABYTE I DYSKRYMINACJA

- (107) Chociaż Komisja nie kwestionuje argumentu, że przewidywalność jest ogólnie zachętą do inwestycji, należy zauważyć, że ze względu na obowiązkowy charakter nadzoru Komisji nad pomocą państwa zgodnie z art. 108 TFUE, przedsiębiorstwa, którym udzielono pomocy, nie mogą z zasady żywić uzasadnionych oczekiwań, że pomoc jest zgodna z prawem, chyba że została ona przyznana zgodnie z procedurą udzielania pomocy państwa⁽⁴⁷⁾. W tym względzie żaden beneficjent nie może powoływać się na dobrą wiarę w celu obrony swoich praw nabytych i uniknięcia zwrotu pomocy⁽⁴⁸⁾.

- (108) Prawdą jest, że Trybunał wielokrotnie orzekał, iż prawo do powoływania się na zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań rozciąga się na każdą jednostkę znajdującą się w sytuacji, w której władze Unii Europejskiej wzbudziły uzasadnione nadzieje tej jednostki. Niemniej jednak dana jednostka nie może powoływać się na naruszenie tej zasady, chyba że otrzymała konkretne zapewnienia ze strony organu administracyjnego⁽⁴⁹⁾. W niniejszej sprawie MOL nie otrzymał żadnych zapewnień od organu UE, które mogłyby usprawiedliwiać uzasadnione oczekiwanie.

- (109) Prawdą jest także, że beneficjenta bezprawnie przyznanej pomocy nie można pozbawić możliwości powołania się na nadzwyczajne okoliczności, na podstawie których w sposób uzasadniony zakładał legalność tej pomocy, a w konsekwencji sprzeciwił się jej zwrotowi. Jednak w niniejszej sprawie nie występowały żadne okoliczności nadzwyczajne. Wręcz przeciwnie, nowelizacja ustawy o górnictwie z 2008 r. dowodzi, że przedsiębiorstwa górnicze w zasadzie nie mogą liczyć na brak jakichkolwiek zmian w prawie.

- (110) Komisja wskazuje, że opłata eksploatacyjna za pola, które już są eksploatowane, była niedawno dwukrotnie zmieniana, a mianowicie z dniem 8 stycznia 2008 r. oraz z dniem 23 stycznia 2009 r. Po pierwsze należy podkreślić, że nowelizacja ustawy o górnictwie z 2008 r. była

tak pomyślana, by miała zastosowanie do obowiązujących zezwoleń na eksploatację. Wyraźnie wskazuje na to fakt, że brzmienie ustawy o górnictwie z 2008 r. dotyczy także warunków zezwoleń udzielonych przed 2008 r. W przypadku tych zezwoleń opłaty obowiązywały od momentu wejścia w życie nowej ustawy o górnictwie. Dowodzi to, że posiadacze zezwoleń nie mają uzasadnionego oczekiwania lub nabytego prawa, że poziom opłaty za nadania górnicze pozostanie niezmienny przez cały okres obowiązywania ich zezwoleń.

- (111) Wbrew temu, co twierdzą Węgry i pozostałe zainteresowane strony, unijne orzecznictwo potwierdza, że jednostki nie mogą liczyć na brak wprowadzania jakichkolwiek zmian w prawie⁽⁵⁰⁾. Podobnie zasada pewności prawa nie wyklucza wprowadzania zmian w prawie.

- (112) Jeśli chodzi o argument dyskryminacji, musi on także zostać oddalony. Podniesienie opłat nie ma charakteru dyskryminującego, jeśli odnosi się do wszystkich, zwłaszcza że nie ma zróżnicowania w ramach systemu, tj. nie wprowadza się rozróżnień wśród przedsiębiorstw działających na podstawie zezwolenia.

X. ODZYSKANIE POMOCY

- (113) Zgodnie z TFUE i ustalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości w przypadku stwierdzenia, że pomoc jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym, Komisja jest organem właściwym do podejmowania decyzji, czy dane państwo musi ją znieść czy zmienić⁽⁵¹⁾. Trybunał konsekwentnie orzekał także, że nałożony na państwo obowiązek zniesienia pomocy uznanej przez Komisję za niezgodną z rynkiem wewnętrznym ma na celu przywrócenie sytuacji istniejącej przed udzieleniem pomocy⁽⁵²⁾. W tym kontekście Trybunał stwierdził, że cel zostaje osiągnięty, gdy beneficjent zwróci kwoty przyznane mu w formie bezprawnej pomocy, tracąc tym samym przewagę, jaką uzyskał w stosunku do swoich konkurentów na rynku, i zostanie przywrócona sytuacja poprzedzająca wypłacenie pomocy⁽⁵³⁾.

- (114) W oparciu o wspomniane orzecznictwo art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/99⁽⁵⁴⁾ stanowi, że „w przypadku gdy podjęte zostały decyzje negatywne w sprawach pomocy przyznanej bezprawnie, Komisja podejmuje decyzję, że zainteresowane państwo członkowskie podejmie wszelkie konieczne środki w celu windykacji pomocy od beneficjenta”.

⁽⁴⁷⁾ Sprawa C-5/89, *Komisja przeciwko Niemcom*, Rec. 1990, I-3437, pkt 14.

⁽⁴⁸⁾ Sprawa C-24/95, *Alcan Deutschland*, Rec. 1997, I-1591, pkt 43.

⁽⁴⁹⁾ Sprawa C-182/03 i C-217/03, *Belgia i Forum 187 ASBL przeciwko Komisji*, Rec. 2006, I-5479, pkt 147.

⁽⁵⁰⁾ Sprawa C-17/03, *Vereniging voor Energie, Milieu en Water*, Zb.Orz. 2005, I-4983, pkt 81.

⁽⁵¹⁾ Sprawa 70/72, *Komisja przeciwko Niemcom*, Rec. 1973, 813, pkt 13.

⁽⁵²⁾ Połączone sprawy C-278/92, C-279/92 i C-280/92, *Hiszpania przeciwko Komisji*, Rec. 1994, I-4103, pkt 75.

⁽⁵³⁾ Sprawa C-75/97, *Belgia przeciwko Komisji*, Rec. 1999, I-030671, pkt 64–65.

⁽⁵⁴⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1

- (115) A zatem, biorąc pod uwagę, że rozpatrywany środek uważa się za pomoc przyznaną bezprawnie i niezgodną, musi on zostać odzyskany w celu przywrócenia sytuacji istniejącej na rynku przed przyznaniem pomocy. W związku z tym kwotę podlegającą odzyskaniu należy obliczyć od dnia, w którym powstała korzyść dla beneficjenta, tj. kiedy pomoc została oddana do dyspozycji beneficjenta, i kwota ta powinna obejmować odsetki naliczane do dnia jej odzyskania.
- (116) W tym przypadku za środek uważa się ciąg działań państwa. Dzięki umowie o przedłużeniu prawa użytkowania górnictwa MOL był chroniony przed przyszłym wzrostem ustawowych opłat eksploatacyjnych. Korzyść dla MOL zmaterializowała się z chwilą wejścia w życie pierwszej nowelizacji ustawy o górnictwie, co nastąpiło 8 stycznia 2008 r. Jest to data, od której MOL był *de facto* zwolniony z wyższych opłat i tym samym uprzywilejowany w stosunku do konkurentów.
- (117) Jak wyjaśniono w motywach 61–65, stosownym systemem odniesienia jest system, któremu podlegali pozostali uczestnicy rynku działający zgodnie z systemem zezwoleń. Wobec tego korzyścią jest różnica między rzeczywistą opłatą eksploatacyjną płaconą przez MOL po nowelizacji ustawy o górnictwie za pola eksploatacyjne na podstawie zezwolenia a opłatami przewidzianymi w ustawie o górnictwie.
- (118) Jak opisano w motywie 85 powyżej, Komisja uważa, że pozostałe elementy płatności określone w umowie (opłata za przedłużenie i opłata jednorazowa) zostały zapłacone w zamian za przedłużenie, a nie za prawo do opłat niższych niż obowiązujące jego konkurentów. Oznacza to, że nie uwzględnia się ich przy wyliczaniu korzyści.
- (119) Jak pokazano w tabeli 5, różnica wynosi więc 28,4 mld HUF w 2008 r. i 1,9 mld HUF w 2009 r., tj. w sumie 30,3 mld HUF. Jest to kwota, którą Węgry muszą odzyskać od MOL wraz z odsetkami od zwracanej pomocy. Należy także przeprowadzić windykację kwot za 2010 r., za który nie są jeszcze dostępne dane liczbowe.
- (120) Różnica między kwotami utraconej opłaty eksploatacyjnej za rok 2008 i rok 2009 wynika z faktu, że druga nowelizacja ustawy o górnictwie, która weszła w życie z dniem 23 stycznia 2009 r. (po decyzji Komisji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego), przynajmniej częściowo przywróciła sytuację prawną sprzed nowelizacji z 2008 r. w przypadku niektórych pól, tj. pól wprowadzonych do eksploatacji w latach 1998–2008.

XI. WNIOSEK

- (121) Na podstawie powyższych argumentów Komisja stwierdza, że środek faworyzujący MOL, tj. połączenie umowy o przedłużeniu prawa użytkowania górnictwa z nowelizacją ustawy o górnictwie z 2008 r., stanowi pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
- (122) Biorąc pod uwagę, że środek ten uważa się za pomoc przyznaną bezprawnie i niezgodną, pomoc ta musi być przedmiotem windykacji od MOL w celu przywrócenia sytuacji istniejącej na rynku przed jej przyznaniem.
- (123) Kwota podlegająca zwrotowi wynosi 28 444,7 mln HUF za 2008 r. i 1 942,1 mln HUF za 2009 r. Jeśli chodzi o rok 2010 r., kwotę podlegającą zwrotowi w odniesieniu do opłat eksploatacyjnych już wniesionych muszą wyliczyć Węgry w taki sam sposób, jak za lata 2008 i 2009, do momentu uchylenia środka,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Połączenie stałej opłaty eksploatacyjnej określonej w umowie o przedłużeniu prawa użytkowania górnictwa, zawartej w dniu 22 grudnia 2005 r. pomiędzy państwem węgierskim a MOL Nyrt., z późniejszymi nowelizacjami ustawy XLVIII z 1993 r. o górnictwie stanowi pomoc państwa na rzecz MOL Nyrt. w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

2. Pomoc państwa, o której mowa w art. 1 ust. 1, przyznana przez Węgry spółce MOL Nyrt. w sposób niezgodny z prawem, z naruszeniem art. 108 ust. 3 TFUE, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym.

3. Węgry powstrzymają się od udzielania pomocy państwa, o której mowa w ust. 1, w terminie dwóch miesięcy od daty ogłoszenia niniejszej decyzji.

Artykuł 2

1. Węgry są zobowiązane do windykacji od beneficjenta pomocy, o której mowa w art. 1.

Tabela 5

Kwota rzeczywistego i hipotetycznego zobowiązania MOL z tytułu opłaty eksploatacyjnej za rozpatrywany okres

Wpłaty opłaty eksploatacyjnej	Rzeczywiste (*) (na podstawie umowy o przedłużeniu) w mln HUF	Hipotetyczne (na podstawie obowiązującej ustawy o górnictwie) w mln HUF	Różnica w mln HUF
2008	106 226,3	134 671,0	- 28 444,7
2009	67 099,7	69 041,8	- 1 942,1

(*) Obliczone na podstawie odsetka opłaty eksploatacyjnej przewidzianego w umowie o przedłużeniu (tj. 12,24 % za pola wprowadzone do eksploatacji po dniu 1 stycznia 1998 r. i $J \% \times c$ za pola wprowadzone do eksploatacji przed tą datą).
Szczegółowe informacje zob. tabela 1.
Pozostałe elementy płatności określone w umowie o przedłużeniu (opłata jednorazowa wpłacona w 2005 r. i opłata za przedłużenie; zob. motyw 14) nie są uwzględnione w tej kwocie.

2. Całkowita kwota pomocy państwa wynosi 28 444,7 mln HUF za 2008 r. i 1 942,1 mln HUF za 2009 r. Jeśli chodzi o 2010 r., kwotę pomocy do momentu uchylenia środka wyliczą Węgry.

3. Do kwot podlegających windykacji dolicza się odsetki za okres od dnia przekazania tych kwot do dyspozycji beneficjenta do dnia ich faktycznego zwrotu.

4. Odsetki nalicza się narastająco zgodnie z przepisami rozdz. V rozporządzenia (WE) nr 794/2004, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 271/2008.

Artykuł 3

1. Windykacja pomocy, o której mowa w art. 1, dokonywana jest w sposób bezzwłoczny i skuteczny.

2. Węgry zapewnią wdrożenie niniejszej decyzji w terminie czterech miesięcy od daty jej ogłoszenia.

Artykuł 4

1. W terminie dwóch miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji Węgry przekażą Komisji następujące informacje:

a) łączną kwotę (kwotę główną i odsetki od zwracanej pomocy) do odzyskania od beneficjenta, wraz z wyliczeniem kwoty pomocy za 2010 r.;

b) szczegółowy opis środków już podjętych oraz planowanych celem zastosowania się do niniejszej decyzji;

c) dokumenty potwierdzające, że beneficjentowi nakazano zwrot pomocy.

2. Do momentu całkowitej windykacji pomocy, o której mowa w art. 1, Węgry zobowiązane są informować Komisję o kolejnych środkach podejmowanych na szczeblu krajowym celem wykonania niniejszej decyzji. Na wniosek Komisji bezzwłocznie przedstawią informacje o środkach już podjętych i planowanych w celu wykonania niniejszej decyzji. Przekażą również szczegółowe informacje o kwocie pomocy oraz odsetkach już odzyskanych od beneficjenta.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Węgierskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 czerwca 2010 r.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Wiceprzewodniczący

DECYZJA KOMISJI

z dnia 8 lutego 2011 r.

w sprawie wkładu finansowego Unii w ponoszone przez Niderlandy koszty badań nad gorączką Q

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 554)

(Jedynie tekst w języku niderlandzkim jest autentyczny)

(2011/89/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 23,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽²⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem finansowym”), w szczególności jego art. 75,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽³⁾ (zwane dalej „przepisami wykonawczymi”), w szczególności jego art. 90,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 75 rozporządzenia finansowego i art. 90 ust. 1 przepisów wykonawczych zaciągnięcie zobowiązań z budżetu Unii Europejskiej powinno być poprzedzone decyzją w sprawie finansowania, określającą istotne składniki działania powodujące wydatki oraz przyjętą przez instytucję lub organ, któremu instytucja ta przekazuje uprawnienia.
- (2) Gorączka Q jest wysoce zaraźliwą chorobą odzwierzęcą wywołaną czynnikiem chorobotwórczym *Coxiella burnetii*, powszechnie występującym w niemal wszystkich krajach na całym świecie. Nosicielami tej choroby może być wiele zwierząt dzikich i udomowionych, ale szczególnie często występuje ona u bydła, kóz i owiec.
- (3) W UE brakuje zharmonizowanych przepisów dotyczących zgłaszania przypadków oraz zwalczania gorączki Q u zwierząt. Środki zwalczania chorób są zwykle podejmowane na poziomie krajowym lub regionalnym, ale także na poziomie pojedynczych gospodarstw.

- (4) Zgodnie z opinią EFSA z dnia 27 kwietnia 2010 r.⁽⁴⁾ całkowity wpływ gorączki Q na zdrowie ludzi i przeżuwaczy gospodarskich w państwach członkowskich UE jest ograniczony. Jednakże w pewnych warunkach epidemiologicznych oraz w przypadku grup szczególnego ryzyka może mieć ona znaczący wpływ na zdrowie publiczne, a tym samym również na społeczeństwo lub gospodarkę.
- (5) W latach 2008–2009 w Niderlandach zaobserwowano istotny wzrost częstości występowania gorączki Q u ludzi, w tym kilka przypadków śmiertelnych. Badania epidemiologiczne wskazują na powiązanie z dużymi gospodarstwami prowadzącymi chów kóz mlecznych na tym obszarze, gdzie w ostatnim dziesięcioleciu nastąpił szybki rozwój tego rodzaju produkcji mleka. We wspomnianej wyżej opinii EFSA podkreślono jednak, że dokładne powody pojawienia się problemów klinicznych w populacji zwierząt w 2005 r. oraz wzrostu liczby przypadków zachorowania wśród ludzi w 2007 r. są nadal nieznanne.
- (6) Dnia 24 marca 2010 r. Ministerstwo Rolnictwa, Środowiska i Jakości Żywności Niderlandów przedłożyło w ramach decyzji 2009/470/WE wniosek o współfinansowanie przeznaczone na badania techniczne i naukowe dotyczące dynamiki tej choroby i skuteczności ewentualnych środków zwalczania stosowanych u przeżuwaczy gospodarskich, na przykład szczepienia kóz.
- (7) Badania, w związku z którymi Niderlandy zwróciły się o współfinansowanie, będą dotyczyły między innymi następujących kwestii: (i) charakterystyki różnych genotypów *Coxiella burnetii*, które bytują w różnych gatunkach zwierząt w Niderlandach, oraz ewentualnych różnic w ich zjadliwości; (ii) chorobotwórczości *Coxiella burnetii* u ciężarnych i nieciężarnych kóz; (iii) przetrwania *Coxiella burnetii* w oborniku; oraz (iv) odpowiednich środków dezynfekujących.
- (8) Zgodnie z art. 22 decyzji 2009/470/WE Unia może podejmować działania techniczne i naukowe konieczne do opracowania unijnego prawodawstwa w dziedzinie weterynarii oraz do rozwoju kształcenia lub szkoleń w dziedzinie weterynarii bądź też wspierać państwa członkowskie lub organizacje międzynarodowe w podejmowaniu takich działań.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.

⁽²⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Panel ds. zdrowia i warunków hodowli zwierząt (AHAW) Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA); Opinia naukowa w sprawie gorączki Q. Dziennik EFSA 2010; 8(5):1595. [114 pp.]. doi:10.2903/j.efsa.2010.159.

- (9) Należy przyznać wkład finansowy w badania nad gorączką Q w Niderlandach, gdyż ich wyniki mogą dostarczyć nowych informacji, które mogą przyczynić się do ewentualnego opracowania w przyszłości unijnych przepisów weterynaryjnych, zwłaszcza jeśli chodzi o ewentualne przyjęcie zharmonizowanych zasad dotyczących monitorowania i zgłaszania przypadków tej choroby.
- (10) Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽¹⁾ środki weterynaryjne mają być finansowane w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji. Do celów kontroli finansowej stosuje się przepisy art. 9, 36 i 37 wspomnianego rozporządzenia.
- (11) Wypłatę wkładu finansowego należy uzależnić od spełnienia dwóch warunków – rzeczywistej realizacji zaplanowanych badań i przedłożenia Komisji przez władze wszystkich wymaganych informacji.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łączucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Unia przyznaje Niderlandom pomoc finansową na badania nad gorączką Q zgodnie ze skróconym opisem w załączniku. Niniejsza decyzja stanowi decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 75 rozporządzenia finansowego.

2. Spełnione muszą być następujące warunki:

- a) wyniki badań muszą zostać udostępnione Komisji i wszystkim państwom członkowskim oraz przedstawione na forum Stałego Komitetu ds. Łączucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt;
- b) Niderlandy muszą przekazać Komisji sprawozdanie techniczne i finansowe najpóźniej w dniu 31 marca 2012 r. oraz dołączyć do sprawozdania finansowego dokumenty potwierdzające, zawierające uzasadnienie poniesionych kosztów oraz osiągnięte wyniki.

Artykuł 2

1. Maksymalny wkład zatwierdzony niniejszą decyzją na poniesione koszty prac, o których mowa w art. 1 ust. 1, ustala się na poziomie 500 000 EUR i zostanie on sfinansowany z następującej pozycji w budżecie ogólnym Unii Europejskiej na 2011 r.:

— pozycja budżetowa nr 17 04 02 01: 500 000 EUR.

2. Pomoc finansowa Unii zostaje wypłacona po przedstawieniu sprawozdań i dokumentów potwierdzających, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Niderlandów.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Opis badań technicznych i naukowych, o których mowa w art. 1 ust. 1, dotyczących epidemiologii gorączki Q oraz skuteczności ewentualnych środków zwalczania tej choroby stosowanych u przeżuwaczy gospodarskich

- Projekt 1: „Gorączka Q u kóz” polega na wyhodowaniu *C. burnetii* oraz scharakteryzowaniu różnych genotypów *C. burnetii* występujących w Niderlandach. Dotyczyć ono będzie również przetrwania *C. burnetii* w oborniku, różnych dróg zakażenia, rozwijania odporności, wydalania *C. burnetii* przez ciężarne i nieciężarne kozy oraz informacji ogólnych na temat patogenezy *C. burnetii*.
- Projekt 2: „Ocena zjadliwości różnych szczepów *C. burnetii* u kóz” polega na zbadaniu, czy obecnie występujący u kóz w Niderlandach szczep *C. burnetii* jest bardziej zjadliwy niż inne.
- Projekt 3: „Patogeneza gorączki Q” dotyczy zbadania patogenezy zakażeń *C. burnetii* u kóz; znaczenia ciąży w patogenezie zakażeń *C. burnetii*; wzmacniania odporności komórkowej i humoralnej; różnic w zjadliwości szczepów *C. burnetii* u kóz oraz odporności ochronnej w wyniku naturalnego zakażenia. Dzięki znajomości patogenezy oraz przenoszenia choroby wewnątrz stada można lepiej zrozumieć wyniki badań diagnostycznych.
- Projekt 4: „Spis szczepów gorączki Q u bydła, owiec, psów i kotów” dotyczy zbadania związku między osobami zakażonymi gorączką Q a ewentualnymi zwierzęcymi źródłami zakażenia. Celem jest porównanie szczepów gorączki Q stwierdzonych u różnych gatunków zwierząt ze szczepami występującymi u ludzi. Jest to istotne dla ewentualnego wykluczenia innych zwierząt niż kozy mleczne jako źródła zakażenia ludzi.
- Projekt 5: „Skuteczność szczepień” służy porównaniu wcześniej przeprowadzonych badań w terenie, zwłaszcza we Francji, z nowymi tego rodzaju badaniami przeprowadzonymi w Niderlandach w celu oceny skuteczności szczepienia kóz przeciwko gorączce Q.
- Projekt 6: „Poszukiwanie odpowiednich środków dezynfekujących” ma na celu wskazanie odpowiednich produktów służących do dezynfekcji oraz stwierdzenie, czy materiały takie jak drewno, słoma, ziemia i obornik mogą zostać skutecznie zdezynfekowane. Projekt obejmuje: (i) określenie kryteriów, które powinny spełnić produkty dezynfekujące; (ii) unieczynnienie *C. burnetii* oraz przetrwalników *C. burnetii* w czystych płynach; (iii) unieczynnienie *C. burnetii* oraz przetrwalników *C. burnetii* na materiałach złożonych i w oborniku; a także (iv) unieczynnienie *C. burnetii* oraz przetrwalników *C. burnetii* na powierzchniach złożonych.
-

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

